

รายงานวิจัย

เรื่อง

การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) ในจังหวัดภูเก็ต

The decision choosing institution of education in the
Undergraduates High Vocational Certificate in Phuket Province

โดย

วันวิสาข์ น้อยเฉลิม

การวิจัยครั้งนี้ได้รับเงินทุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์

ปีการศึกษา 2560

ชื่องานวิจัย: การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต
ชื่อผู้วิจัย: วันวิสาข์ น้อยเฉลิม
ปีที่ทำการวิจัยแล้วเสร็จ: 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันและการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 6 สถาบัน จำนวน 222 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ สถิติหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
2. เปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ภูมิสำเนา เกรดเฉลี่ยรวม รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง และสถาบันที่กำลังศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศ ภูมิสำเนา เกรดเฉลี่ยรวม รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองและสถาบันที่กำลังศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงานและการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม

ปัจจัยด้านราคา มีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม และการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์กับการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้เป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น นอกจากนี้ ความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เรียงตามลำดับจากส่งผลมากไปยังส่งผลน้อย คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านอาคารสถานที่และทำเล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และด้านส่งเสริมการตลาด พยากรณ์ความผันแปรของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 49.4 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 50.6 มาจากปัจจัยอื่นๆ

คำสำคัญ: การตัดสินใจเลือกสถาบัน ระดับอุดมศึกษา นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
จังหวัดภูเก็ต

Research Title: The decision choosing institution of education in the Undergraduates High Vocational Certificate in Phuket Province

Researcher: Wanwisa Noichalerm

Year: 2018

Abstract

The objectives of this research were to study the factor level of selection decision for an institution and higher education in university of high vocational certificate students in Phuket province, to compare the factors of selection decision for further study and higher education in university classified by personal factors and to study the relationship between the factors of selection decision for an institution and further education in university of high vocational certificate students in Phuket province. The samples used in this research were 222 students who were studying for high vocational certificate in 6 vocational education institutions in Phuket. The researcher selected the sample by using simple random method and collected the data by using questionnaires. The analyze statistics were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation and the hypothesis testing by using t-test, One -Way ANOVA and Pair test by using Scheffé Analysis, Pearson's Correlation Coefficient and Multiple Regression Analysis

The research found that

1. Factors of selection decision for university and opinion further higher education in university of high vocational certificate students. It found that factors of selection decision for university in overall the mean was at a high level.
2. Compare the selection decision for an institution classified by personal factor data. It found that birthplace, GPA, average income of parents and current institutions were in a significant difference at the level of .05.
3. Compare the opinion higher education in university of high vocational certificate students classified by personal factor data. It found that gender,

birthplace, GPA, average income of parents and current institutions were in a significant difference at the level of .05.

4. The relationship between the selection decision factors of opinion further study with an institution and in university found that the product factor was related to higher education in university with the regard that further education could bring knowledge to extend their work and continuing education in university in overall. Price factor was related to overall higher education in university in the regard that the expense of continuing education was within the scope of ability to enter in university. Place factors about building and location were related to higher education at the overall level in the regard that the further education could bring knowledge to continue their work. Additionally, Personal factor which influenced to the selection decision was related to higher education in university in the regard that the further education made them more acceptable in society. In addition to the relationship of selection decision factors for an institution or in university was classified by descending order of high effect to low effect, such as Product, Price, Place of building and location, Personal who influenced to selection decision and Promotion. Forecasting the variation of further education in university was at 49.4 percent and the remaining of 50.6 percent was from other factors.

Keywords: The selection decision for an institution, University level, High vocational certificate students, Phuket province

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต เป็นงานวิจัยกลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยได้รับทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ปีการศึกษา 2560 เสร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ดร.อนาวุฒิ ชูทรัพย์ อธิการบดี ประธานกรรมการการวิจัย และคณะกรรมการการวิจัยทุกท่านที่ได้พิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยให้แก่ข้าพเจ้า รวมถึงที่ปรึกษาโครงการวิจัย รศ.ดร.โกสุม สายใจ ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ผศ.สำราญ จุช่วย ผศ.เศรษฐวิรุฬห์ คงกะพันธ์ และ ดร.วิภาวรรณ พิสิฐเวช ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือทางการวิจัย ตลอดจนคณะกรรมการบริหารของมหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ภูเก็ต ทุกท่าน ที่คอยให้การสนับสนุนและเอื้ออำนวยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในครั้งนี้

สุดท้าย ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้สละเวลาให้ข้อมูล ซึ่งทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

วันวิสาข น้อยเฉลิม

เมษายน 2562

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ซ
สารบัญแผนภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
2.1 การจัดการการศึกษาอาชีวศึกษา.....	8
2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ.....	14
2.3 แนวความคิดทางการตลาดและการตัดสินใจ	19
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	32
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	33
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	34
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ตอนที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	40
ตอนที่ 4.2 วิเคราะห์ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา และความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา	42
ตอนที่ 4.3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	47
ตอนที่ 4.4 วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	59
4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา.....	86
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	119
5.1 สรุปผล.....	119
5.2 อภิปรายผล	131
5.3 ข้อเสนอแนะ	137
บรรณานุกรม.....	139
ภาคผนวก	145
ภาคผนวก ก	146
ภาคผนวก ข	148
ประวัติผู้วิจัย	155

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย	16
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบัน	33
4.1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล.....	40
4.2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา โดยภาพรวม.....	42
4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา รายด้านและรายชื่อ	42
4.4 ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา.....	45
4.5 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเพศ.....	47
4.6 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา	48
4.7 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ตามปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่	49
4.8 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม.....	50
4.9 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ตามปัจจัยด้านราคา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่.....	51
4.10 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ตามปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่.....	51
4.11 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ตามปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่.....	52
4.12 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน	53
4.13 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ตามปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่	54
4.14 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ตามปัจจัยด้านราคา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่.56	56
4.16 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา57	57
4.17 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านราคา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....58	58
4.18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเพศ59	59
4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา 60	60
4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่ 62	62
4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่..... 63	63
4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสม ... 64	64
4.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่..... 66	66
4.24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่..... 67	67
4.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ 68	68
4.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ 69	69
4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่..... 70	70
4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาจะมุ่งเสริมให้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ 71	71
4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน 72	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่.....	74
4.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่.....	75
4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา.....	76
4.33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	78
4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปในใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	79
4.35 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	80
4.36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	81
4.37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	82
4.38 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	83
4.39 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	84
4.40 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่.....	85
4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา	86
4.42 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา	88

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.43 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน.....	89
4.44 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา.....	90
4.45 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ ทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	92
4.46 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	95
4.47 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ ทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	97
4.48 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จ การศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน.....	99
4.49 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ ทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	101
4.50 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในด้านค่าใช้จ่ายใน การศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้	103
4.51 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อ ทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น.....	105
4.52 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในด้านเมื่อสำเร็จ การศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	107
4.53 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาจะ สร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ	109
4.54 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อ มุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา	111

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	18
2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย	31
4.1 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา	90
4.2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน	94
4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน.....	96
4.4 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	98
4.5 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน	100
4.6 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	102
4.7 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้	104
4.8 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น.....	106
4.9 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว.....	108
4.10 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ	110
4.11 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้าน การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา.....	112
4.12 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยรวม	113

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักของการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่องพร้อมกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน โดยกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เพื่อเป็นกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมุ่งการจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 เป็นระยะยาว 20 ปี เพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี โดยการทำการศึกษาสภาการณและบริบทสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค Thailand 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552-2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพทางการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษาและการใช้จ่ายงบประมาณ โดยมีเป้าหมายให้ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง การได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม รวมถึงระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

จากสภาพสังคมและเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน ทำให้การดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในสังคมเต็มไปด้วยการแข่งขัน ปัจจัยด้านการศึกษาถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำรงชีวิต เพราะการศึกษาเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ ใ้มนุษย์สามารถนำความรู้ความสามารถไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การดำเนินชีวิตให้มากยิ่งขึ้น เนื่องด้วยมนุษย์จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการศึกษาในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตั้งแต่การเรียนรู้จากห้องเรียนที่มีการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างชัดเจน การใช้สื่อผ่านเทคนิคและวิธีการ ตลอดจนการเรียนรู้สู่ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มนุษย์สามารถเรียนรู้ได้และสามารถใช้ความรู้มาการพัฒนาตนเอง ครอบครั้ว และสังคมของตนได้ โดยอาศัยพัฒนาการทางด้านร่างกาย ความคิด เพื่อปรับตัวเองให้สามารถอยู่รอดในสังคม ในขณะเดียวกันการศึกษายังคงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาเปรียบดั่งเครื่องมือสำคัญที่ช่วยทำให้คุณภาพของคนในประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การศึกษาถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนากำลังคนและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นการพัฒนาทางสติปัญญาและความคิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางวิชาการ และวิชาชีพ พัฒนาความรู้และชำนาญทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติ ภายใต้การมีหลักจรรยาบรรณในวิชาชีพนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชน สังคม และการพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงควรให้ความสำคัญในการศึกษา นอกจากนี้ วันวิสาขะ แก้วสมบุญ. (2554). กล่าวว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ได้ดีกว่า ดังนั้น บุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับที่สูงที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนที่สำคัญอีกอย่าง คือ ค่านิยมในปริญญา การได้รับปริญญาจะมีประโยชน์ในการทำงาน ลักษณะการทำงานหลายอย่างในประเทศขึ้นอยู่กับปริญญา นอกจากนี้ ยังรวมถึงประสบการณ์ ความรู้และความสามารถอีกด้วย โดยการตัดสินใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานั้นแต่ละคนอาจมีเหตุผล มีแรงจูงใจแตกต่างกันไป เช่น ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปพัฒนางานในหน้าที่ให้เจริญก้าวหน้า ต้องการวุฒิการศึกษา เพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้าและมั่นคงในชีวิต บางคนอาจมีความมุ่งมั่น เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคม การมีชื่อเสียงเกียรติยศ นอกจากนี้ เหตุจูงใจในการศึกษาต่อของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัย ฐานะ และโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้ามามีผลทางเศรษฐกิจ เช่น เรียนในสาขาวิชาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนัก และที่สำคัญต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรักและชอบที่จะทำด้วย นอกจากนี้ บางครั้งในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มักจะขึ้นอยู่กับค่านิยมของผู้ปกครอง เนื่องจากเห็นว่าการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเป็นโอกาสที่ทำให้บุตรหลานได้งานดี ๆ ทำ มีเงินเดือนสูง ๆ หรืออาจเป็นเจ้าของคนนายคน ทั้งยังเป็นທີ່เชิดหน้าชูตาแก่วงศ์ตระกูล

ด้วยเหตุนี้รัฐจึงมีบทบาทหน้าที่โดยตรงที่จะจัดการศึกษาให้แก่ประชากรของประเทศ โดยสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชากรของประเทศได้เรียนอย่างเท่าเทียมกัน เพราะว่าการให้ประชากรทุกคนได้เรียนอย่างเท่าเทียมกันถือว่าเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาและเป็นการสร้างประชากรให้มีคุณภาพ สิ่งที่สำคัญของการจัดการศึกษาให้แก่ประชากรของประเทศในทุกระดับในแต่ละวัย คือ สร้างหลักสูตรทางการศึกษาขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาประชากรให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ เพราะว่าการหลักสูตรนับว่าเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา และเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแปลงจุดมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาทุกระดับ หลักสูตรเป็นเสมือนกับทางเสือที่จะคอยกำหนดทิศทางให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หรืออีกนัยหนึ่ง ก็คือ หลักสูตรเป็นเครื่องชี้นำทางในการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน โดยมีจุดหมายเดียวกัน คือ ให้ผู้เรียนรับความรู้และประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะแนวทางการจัดการศึกษาในปัจจุบัน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ดังนั้น การจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นลักษณะใด ระดับใด ถือว่าหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการจัดการศึกษา เพราะว่าหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญ เป็นศูนย์กลางและเป็นกรอบของการศึกษา ซึ่งในสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับหลักสูตร เพราะหลักสูตร คือ หัวใจสำคัญของมวลประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อมุ่งพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถของผู้เรียนในด้านต่างๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตามความมุ่งหมายของการศึกษา และตามความคาดหวังของสังคม อย่างไรก็ตาม สถาบันการศึกษาทุกแห่ง เมื่อสร้างหลักสูตรขึ้นมาแล้ว และนำไปใช้ระยะหนึ่ง จะต้องมีการปรับปรุงหลักสูตร ซึ่งโดยทั่วไปกำหนดไว้ 3-5 ปี เพื่อปรับปรุงให้หลักสูตรมีความทันสมัยสอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของสังคม

จะเห็นว่า การจัดการศึกษา เป็นเครื่องมือหนึ่งที่น่าสนใจ เพื่อพัฒนาประชากรของประเทศและการจัดการศึกษาไม่ว่าจะจัดในระดับใด สิ่งที่สำคัญต้องมีหลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเสมือนทางเสือที่คอยกำหนดทิศทางให้การจัดการศึกษาดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ส่วนว่าจัดการศึกษาจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งที่สำคัญในลำดับต่อมา คือ การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรนั้นๆ ซึ่งผลจากการศึกษาดังกล่าวนี้นี้จะเป็นตัวช่วยให้ทราบว่า ควรจะมีการปรับปรุงหลักสูตรไปในแนวทางใด ที่จะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และเนื่องจากในปัจจุบันการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาถือเป็นเรื่องที่น่าสนใจต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีการเพิ่มพูนความรู้และเป็นแนวทางสร้างศักยภาพในการประกอบอาชีพในอนาคต แต่ในปัจจุบันจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่สนใจเลือกเรียนต่อในระดับอุดมศึกษามีแนวโน้มที่ลดลง ส่วนหนึ่งเลือกไปประกอบอาชีพตามความถนัดหรือเกี่ยวข้องกับศาสตร์ที่เรียน นอกจากนี้ อาจมีหลายปัจจัยที่เข้ามามีผลต่อการตัดสินใจมากยิ่งขึ้น เช่น ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ และทำเล ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อันล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเลือกที่แตกต่างกัน เหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษา เพื่อสำรวจการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้นักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษานั้นๆ

1.2 คำถามในการวิจัย

1.2.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับใด

1.2.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.3 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.4 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3.3 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.3.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ทำให้มีระดับปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

1.4.2 ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน

1.4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.4.4 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของการศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1.5.1.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา รายได้ของครอบครัว เกรดเฉลี่ย และสถาบันที่กำลังศึกษา และปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านอาคารสถานที่และทำเล ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

1.5.1.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 6 สถาบัน คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และวิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้ รวมจำนวนทั้งสิ้น 987 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในปีการศึกษา 2560 โดยมีแผนที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ปี 2560 – 2561

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษารั้วนี้ ได้แก่ สถาบันการศึกษาสายอาชีพในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 6 สถาบัน คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และวิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาสายอาชีพ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ในจังหวัดภูเก็ต จำนวน 6 สถาบัน คือ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และวิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้

1.6.2 สถาบันอุดมศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาที่สูงขึ้นกว่าระดับมัธยมศึกษาศึกษา อาทิ เช่น ระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท หรือระดับปริญญาเอก

1.6.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือก หมายถึง ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสถาบันระดับอุดมศึกษา

1.6.4 ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่นักศึกษาเห็นอันเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ชื่อเสียง และภาพลักษณ์ของสถาบัน หลักสูตร/สาขาที่เปิดสอน เป็นต้น

1.6.5 ปัจจัยด้านราคา หมายถึง ระดับค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ รวมถึงระบบการชำระค่าลงทะเบียนเรียน

1.6.6 ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล หมายถึง การคมนาคมที่สะดวกในการเดินทาง ระยะเวลาในการเดินทาง มีอาคารเรียนที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียน รวมถึงพื้นที่ทำเลมีความปลอดภัยต่อนักศึกษา

1.6.7 ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด หมายถึง การประชาสัมพันธ์โดยการผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ ป้ายโฆษณา เว็บไซต์ และการแนะแนวการศึกษาต่อ นอกจากนี้ รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นการเสริมสร้างทักษะและประสบการณ์ของนักศึกษา อาทิเช่น การบริการวิชาการ การศึกษา ดูงาน การจัดนิทรรศการ และการฝึกงาน

1.6.8 ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ หมายถึง ผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษา โดยการชักนำหรือการโน้มน้าวจนนำมาสู่การตัดสินใจ เช่น บุคคลในครอบครัว คุณครู รุ่นพี่ คนรู้จักและเพื่อน เป็นต้น

1.6.9 การตัดสินใจเลือก หมายถึง กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) ในจังหวัดภูเก็ต โดยการวิจัยนี้ประเมินการตัดสินใจเลือกจาก ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

1.6.10 การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา หมายถึง การพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เช่น ความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน การนำไปประกอบอาชีพอิสระ การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ เป็นต้น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะรับ

1.7.1 จากผลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบและเข้าใจถึงปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา และการเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

1.7.2 ด้านสถาบันการศึกษา เป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดแนวทางหรือการวางแผนพัฒนาสถาบันระดับอุดมศึกษา ให้ตรงต่อความต้องการของผู้เลือกเรียนมากยิ่งขึ้น รวมถึงสร้างแนวทางในการวางแผนการประชาสัมพันธ์ต่อไป

1.7.3 สำหรับผู้ที่สนใจศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สามารถนำไปประยุกต์และต่อยอดงานวิจัยให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยนำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ตามประเด็นดังต่อไปนี้

- 2.1 การจัดการการศึกษาอาชีวศึกษา
- 2.2 แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ
- 2.3 แนวความคิดทางการตลาดและการตัดสินใจ
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1 การจัดการการศึกษาอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษาเริ่มมีการจัดการศึกษานับตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นการจัดการศึกษาที่ยังไม่มีระบบ ส่วนใหญ่ศึกษาตามวัดวังและบ้าน สอนโดยผู้มีความชำนาญในวิชาชีพนั้นๆ จนถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้มีการปฏิรูปการศึกษาให้เข้าสู่ระบบโดยการนำแบบอย่างจากต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศตะวันตก การอาชีวศึกษาจึงได้จัดขึ้นเป็นระบบตามแผนการศึกษาชาติ มีการพัฒนาให้มีความสำคัญเมื่อเริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่ฉบับที่ 1-6

การศึกษาเป็นระบบหนึ่งในระบบสังคม ส่วนการอาชีวศึกษาเป็นระบบย่อยของการศึกษา การศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต การอาชีวศึกษาจึงเป็นการศึกษาเพื่อชีวิตโดยมุ่งให้ผู้ได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมในด้านนี้ ได้มีสมรรถภาพในการทำงานมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รวมทั้งรู้ความสามารถและทักษะ ในการผลิตการแปรรูปและการจำหน่ายการอาชีวศึกษาเป็น การจัดการศึกษาเพื่อจะเพิ่มคุณค่าทางทรัพยากรมนุษย์ การจัดการเรียนการสอนเพื่อการทำงานอาจ ดำเนินการได้ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน สิ่งที่ควรคำนึงถึงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการ จัดอาชีวศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542: 16) มีดังนี้ คือ ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่น

ความต้องการกำลังคนของประเทศ รวมถึงความต้องการแรงงานในอนาคตและในประเทศต่างๆ ที่ต้องการและจำเป็นแก่การพัฒนาเศรษฐกิจซึ่งจะต้องคิดเผื่อไว้สำหรับการขยายแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ แรงงานพลัดถิ่น และแรงงานทดแทนอื่น ๆ แรงงานจะต้องสอดคล้องกับทรัพยากรของประเทศและท้องถิ่นเป็นไปตามแนวโน้มของการพัฒนาท้องถิ่น

สำนักงานปฏิรูปการศึกษาได้ให้ความหมายการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา คือ กระบวนการเสริมความรู้ทักษะและเจตคติในด้านวิชาชีพแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป โดยต้องเป็นไปตามความต้องการกำลังคนของท้องถิ่นและของประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประกอบวิชาชีพมีรายได้และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างผาสุก ซึ่งสอดคล้องกับชลลดา จิตติวัฒนพงศ์ (2554: 161) กล่าวว่า ความหมายของการจัดการอาชีวศึกษา มีนโยบายและวัตถุประสงค์หลักในการผลิตกำลังคนทั้งแรงงานกึ่งฝีมือแรงงานฝีมือและช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการพัฒนาประเทศที่แตกต่างกันไปและวิเวก ปางวุฒิพงศ์ (2553: 1) กล่าวว่า การศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งการศึกษาการฝึกอบรมคนในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของสังคมและท้องถิ่นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบหลายประการเช่น

1. ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่นนั้น
2. ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่นใกล้เคียงหรือของประเทศ
3. ทรัพยากรของท้องถิ่นและของประเทศ
4. แนวโน้มหรือแผนการพัฒนาท้องถิ่นหรือแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

ดังนั้นการอาชีวศึกษาจึงเป็นลักษณะของการศึกษาที่มีความผูกพันกับลักษณะของงานอาชีพ โครงสร้างตลาดแรงงานและเทคโนโลยีที่ใช้อยู่ในระดับต่างๆ จึงอาจเรียกการอาชีวศึกษาได้ว่าเป็น “การศึกษาเพื่ออาชีพ” ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาสายสามัญทั่วไป ตรงที่เป็นการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพเพื่อให้มีรายได้และสามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

2.1.1 จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา จุดมุ่งหมายโดยทั่วไปของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาก็เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการทำงานและให้สามารถที่จะพัฒนาทักษะทางด้านวิชาการให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการอาชีวศึกษาดังนี้ (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2542: 56-57)

- 2.1.1.1 เพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนตามความต้องการของประเทศ
- 2.1.1.2 เพื่อฝึกอบรมให้มีงานทำและมีรายได้
- 2.1.1.3 เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานในการดำรงชีพ
- 2.1.1.4 เพื่อพัฒนาความสามารถความถนัดความสนใจของบุคคลในงานนั้น ๆ
- 2.1.1.5 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและความก้าวหน้าแห่งตน

2.1.1.6 เพื่อให้ประเทศได้มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเศรษฐกิจและสังคม เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

2.1.2 คำที่ใช้ในการจัดการศึกษาวิชาชีพในการจัดการศึกษาวิชาชีพมีคำที่ใช้อยู่ 2 คำ คือ การอาชีวศึกษา (Vocational Education) และเทคนิคศึกษา (Technical Education) เป็นการมอง การศึกษาที่เป็นระดับของการจัดการศึกษา โดยนัยความหมายของการอาชีวศึกษาก็จะแตกต่างจาก เทคนิคศึกษา ดังนี้

2.1.2.1 การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพสาขาต่างๆ ที่อาศัยความรู้ระดับต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรวมถึงการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อผลิตกำลังคนตั้งแต่ระดับแรงงานทั่วไป (Unskilled) ไปจนถึงแรงงานฝีมือ (Skilled)

2.1.2.2 เทคนิคศึกษา หมายถึง การศึกษาวิชาชีพในระดับการศึกษาที่สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อผลิตกำลังคนที่มีความชำนาญการเฉพาะด้านระดับกึ่งวิชาชีพขั้นสูง (Semi Professional) เป็นการศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2.1.3 หน่วยงานที่จัดการศึกษาอาชีวศึกษา ปัจจุบันการจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีหลายหน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการอาชีวศึกษาในระบบโรงเรียนมากที่สุด คือ กระทรวงศึกษาธิการ โดยมี 3 กรมที่มีการจัดการอาชีวศึกษาโดยตรง ได้แก่ กรมอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

2.1.3.1 กรมอาชีวศึกษารับผิดชอบการจัดการศึกษาวิชาชีพของรัฐ โดยมีหน่วยงานในสังกัดกรมอาชีวศึกษาแบ่งการบริหารงานการศึกษาเป็น 4 กอง ได้แก่ กองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กองวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และกองการศึกษาอาชีพ โดยมีการจัดการศึกษาตามปรัชญาของกรมอาชีวศึกษาที่ว่า ทักษะเด่น นำคุณธรรม ครองใจวิชาการ ก้าวไกลใช้ เวลาให้เกิดคุณ โดยมีหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้หลายหลักสูตรหลายระดับที่เน้นการจัดการศึกษาเพื่อ อาชีพสามารถปฏิบัติได้จริง เน้นทักษะการปฏิบัติตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษาและได้กำหนด แผนการบริหารจัดการไว้ชัดเจนตามแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540- 2544) โดยมี รายละเอียดดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา, 2543: 5)

1) หลักสูตรอาชีวศึกษาและการฝึกอาชีพ กรมอาชีวศึกษาได้ดำเนินการจัดการ การศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อผลิตกำลังคนในระดับช่างฝีมือและช่างเทคนิคให้สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนองความต้องการของตลาดแรงงานรวมทั้งการ ประกอบอาชีพอิสระโดยการจัดการศึกษาและฝึกอบรมใน 5 ประเภทวิชาหลัก คือ ประเภทวิชาช่าง อุตสาหกรรมเกษตรกรรมและการประมงพาณิชยกรรม คหกรรมศาสตร์และศิลปหัตถกรรม ในการจัด การศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพของกรมอาชีวศึกษาแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 การจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนกรมอาชีวศึกษา
ดำเนินการจัดหลักสูตรระดับต่าง ๆ ดังนี้

1.1) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้าศึกษาต่อ 3 ปีเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

1.2) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รับผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับ ปวช. และรับผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เข้าศึกษาต่อในบางสาขาวิชาด้วยโดยเข้า
ศึกษา 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

1.3) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) รับผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับ ปวส. เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคตาม
สาขาวิชาที่เลือกเรียน

1.4) หลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) รับผู้สำเร็จ
การศึกษาระดับ ปวส. เข้าศึกษาต่อ 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง
ซึ่งมีศักดิ์และสิทธิ์เทียบเท่าปริญญาตรีตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

ลักษณะที่ 2 จัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งมีการ
จัดทั้งในและนอกสถานศึกษา เพื่อบริการวิชาชีพแก่ชุมชนแบ่งออกเป็นหลักสูตรประเภทต่าง ๆ คือ

2.1) หลักสูตรประกาศนียบัตรช่างฝีมือ (ปชม.) รับผู้สำเร็จการศึกษาชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 เข้าศึกษาวิชาชีพ 1 ปีหรือ 1,350 ชั่วโมง เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับ
ประกาศนียบัตรช่างฝีมือตามสาขาวิชาที่เลือกเรียน

2.2) หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นรับสมัครประชาชนทั่วไปหรือผู้สนใจที่สำเร็จ
การศึกษาภาคบังคับเป็นอย่างต่ำเข้าศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ซึ่งมีระยะเวลาแตกต่างกันหรือ
เรียกว่า หลักสูตรหลากหลายตามเนื้อหาวิชา เช่น หลักสูตร 30 45 75 100 120 150 และ 225
ชั่วโมง ในสาขาวิชาต่างๆ เมื่อผ่านการศึกาแล้วจะได้รับใบสำคัญรับรองความรู้ความสามารถนำ
ความรู้ไปประกอบอาชีพได้

2.3) หลักสูตรเสริมวิชาชีพชั้นมัธยมเป็นหลักสูตรวิชาชีพที่จัดการเรียนการ
สอนให้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายของโรงเรียนมัธยมศึกษากรมสามัญศึกษา
และโรงเรียนเอกชน

2.4) หลักสูตรฝึกอบรมวิชาชีพในงานบริการวิชาการด้านเกษตรกรรม โดย
จัดฝึกอบรมวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้นแก่เกษตรกรในพื้นที่และเกษตรกรรมเคลื่อนที่โดยออกไป
ให้บริการความรู้แก่เกษตรกรในชนบทต่อสำนักงานปฏิบัติการศึกษาสามารถพึ่งพาตนเองได้

การจัดการอาชีวศึกษามีการจัดได้หลายรูปแบบ เนื่องจากเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความสามารถและความพร้อมไม่ว่าจะเป็นการเรียนในระบบหรือนอกระบบ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนาท้องถิ่น และพัฒนาประเทศชาติ โดยวัตถุประสงค์เป็นการศึกษาเพื่ออาชีพทำให้ผู้เรียนมีรายได้สามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

บุญรัตน์ วงศ์ใหญ่ (2552: ออนไลน์) กล่าวว่า การที่จะให้การเรียนการสอนอาชีวะเอกชนประสบความสำเร็จนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะจะมีการแข่งขันค่อนข้างสูง มีแนวคิดในการบริหารงานโรงเรียนเอกชนอยู่ 2 แนวคิด คือ ถ้าจะบริหารโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จ อยากได้ผลกำไรที่เร็ว ต้องสร้างโรงเรียนอนุบาลหรือไม่ก็โรงเรียนอาชีวะ ถ้าเป็นโรงเรียนสายสามัญนั้น จะใช้เวลาการคื่นทุนนาน ถ้าเป็นโรงเรียนอนุบาลจะอยู่ที่ประมาณไม่เกิน 5 ปี เพราะว่าคนสมัยนี้เกิดยาก คนก็จะมีลูกน้อย และเด็กโรงเรียนอนุบาลพ่อแม่จะเอาใจใส่มากจะพยายามทุ่มเททุกอย่างเพื่อลูก ดังนั้น จะเห็นว่าเด็กโรงเรียนอนุบาลจะเก็บค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง อีกประเภทหนึ่งที่ว่าโรงเรียนอาชีวะนั้น ไม่ใช่ประเภทช่างยนต์ช่างกลเพราะต้นทุนสูง แต่จะเป็นอาชีวะภาคบริการ เช่น บัญชี ประชาสัมพันธ์ มัคคุเทศก์ ฯลฯ ซึ่งวิชาเหล่านี้ ต้นทุนต่ำ เรียนจบก็เร็ว จะมีค่าใช้จ่ายไม่มากนัก แต่ว่าผลรับ คือโรงเรียนจะประสบความสำเร็จถ้ามีการบริหารจัดการดี ๆ เรื่องของเอกชนจึงเป็นเรื่องที่ประสบความสำเร็จค่อนข้างยาก

แนวคิด 5 ประการ ในการบริหารโรงเรียนเอกชนให้ประสบความสำเร็จ

1. เราต้องศึกษาแนวคิด นโยบาย รวมทั้งทิศทางของการศึกษาไทยในอนาคตให้ถี่ใ้ถี่ อันดับแรกต้องศึกษาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและกิจสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ เหล่านี้เป็นกรอบที่จะวางว่าโรงเรียนตัวเองจะเดินในทิศทางไหนที่จะถูกต้อง แต่บังเอิญประเทศไทยเรานี้รัฐบาลค่อนข้างเปลี่ยนบ่อย แล้วเนื่องจากพระราชบัญญัติโรงเรียนอาชีวะเอกชนยังไม่ออก ยังไม่รู้อาชีวะเอกชนจะไปสังกัดสำนักงานข้าราชการอาชีวะหรือจะไปสังกัด สช. ต้องรอกกฎหมาย แต่คาดว่าน่าจะสังกัด สช. เพราะฉะนั้นทิศทางก็ต้องดูว่ากระทรวงมีนโยบายอย่างไร ปัญหาที่เราพบขณะนี้ คือ โรงเรียนเอกชนมีปัญหาเกี่ยวกับสำนักงานคณะกรรมการอาชีวะศึกษา เรารู้กันดีว่าเมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา สำนักงานคณะกรรมการฯ รับนักเรียนไม่อัน มันก็เป็นผลกระทบกับโรงเรียนเอกชนที่สอนอาชีวะค่อนข้างมาก เพราะว่ามันนักเรียนโดยทั่วไปอยากเรียนโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าเอกชน ถ้านโยบายของรัฐเป็นแบบนี้ก็จะกระทบกับเอกชน นักเรียนจะน้อยลง ฉะนั้นโรงเรียนเอกชนจะอยู่ไม่ได้

2. การมีโรงเรียนเป็นเรื่องของการแข่งขันเรื่องคุณภาพ ถ้าเปรียบโรงเรียนเป็นโรงงานก็ต้องดูว่าโรงเรียนไหนผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพ การจัดการศึกษาเป็นเรื่องของคุณภาพ เรื่องปริมาณไม่ใช่สิ่งสำคัญในการศึกษา จะเห็นว่าผู้ปกครองอยากให้ลูกเรียนโรงเรียนที่มีชื่อเสียงก็เพราะว่ามีคุณภาพดี นักเรียนอยากเรียนเตรียมอุดมฯ หรือสวนกุหลาบ ก็เพราะการจัดการศึกษาโรงเรียนเหล่านั้นดี ฉะนั้น

ถ้าโรงเรียนเอกชนยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนให้สูงขึ้นก็ไม่ต้องทำอะไรเลย เด็กนักเรียนผู้ปกครองก็จะวิ่งมาหาเอง แต่ถ้าท่านคิดถึงปริมาณอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพก็คงอยู่ได้ระยะเดียว แล้วคุณภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับอะไรนั้น อันดับแรกก็ต้องขึ้นอยู่กับครูบาอาจารย์ เหมือนกับโรงแรมถ้าฝีมือไม่ดี อาหารก็ไม่มีคุณภาพไม่อร่อย คนก็ไม่อยากกิน อันดับสอง ก็คือ หลักสูตรการเรียนการสอน เรื่องคู่มือ เรื่องสื่อ หลายเรื่องที่จะเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาโรงเรียนที่ท่านบริหาร

3. โรงเรียนเอกชนในอนาคตต้องเป็นโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพในการบริหารการจัดการสูง เพราะตลาดของการศึกษาตอนนี้ค่อนข้างสูง การแข่งขันสูง เพราะฉะนั้นการบริหารการจัดการโรงเรียน จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ความประหยัด ความคุ้มค่า ความที่ต้องแข่งขันกับโลกภายนอกมาก ๆ เป็นเรื่องที่ต้องคำนึงถึง เพราะว่าโลกปัจจุบันต้องการผลผลิตที่มีคุณค่าต่อสังคม เราปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่สมัยรัชกาลที่ 5 ถ้าเทียบกับประเทศอื่น เช่น ญี่ปุ่น เราพัฒนาพร้อมๆ กับเขา แต่ตอนนี้เราห่างญี่ปุ่นอย่างน้อย 50 ปี อดีตเราก็เคยคู่คี่กับสิงคโปร์ แต่ตอนนี้เราก็ห่างเขา 50 ปี เวียดนามเพิ่งฟื้นจากสงครามไม่กี่ปี แต่ตอนนี้คู่คี่กับไทย เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่คำนึงถึงคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษาแล้วนั้น ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่มีสัดส่วนการแข่งขันระหว่างประเทศอยู่ในระดับกลางค่อนข้างต่ำ ถ้าเราปล่อยการศึกษาไทยเป็นแบบนี้เราเป็นห่วงอนาคตของประเทศ เราจะตามคนอื่นทันไหม ในฐานะที่อาชีพะเอกชนเป็นผู้ผลิตคนในระดับกลาง

4. จะต้องสร้างระบบเครือข่ายเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ได้ เพราะถ้าพึ่งหน่วยงานเราจะอยู่อย่างประสบความสำเร็จ คงจะอยู่เพียงลำพังไม่ได้ คงต้องเหลียวดูส่วนอื่นๆ เช่น เราจะสร้างเครือข่ายให้เด็กหลังจากจบไปประกอบอาชีพได้อย่างไร เพราะท่านเองเป็นกระบวนการผลิต เป็นเพียงกระบวนการบริหารจัดการเพื่อให้คนที่ผ่านกระบวนการการเรียนการสอนมีความสำเร็จมีคุณภาพมากที่สุด คนที่จะบอกได้ว่าท่านบริหารจัดการดีเพียงใด คือ คนที่ใช้บริการของท่าน เด็กที่เรียนจบจากท่านก็ต้องไปเรียนต่อที่อื่น อย่างจบ ปวช. ก็ต้องไปต่อ ปวส. ฉะนั้นจะต้องดูว่าเด็กที่จบจากโรงเรียนของท่านสามารถจะไปเรียนต่อที่อื่นได้หรือไม่ ไปสอบแข่งขันกับคนอื่นได้หรือไม่ หรือถ้าไปประกอบอาชีพก็ต้องดูว่าผู้ประกอบการมีความต้องการอย่างไร ท่านผลิตไปสอดคล้องกับตลาดไหม ถ้าเปรียบโรงเรียนเหมือนโรงงานอย่างที่บอก ท่านผลิตตรงความต้องการของผู้ใช้ไหม ไม่ใช่ผลิตโดยไม่สนใจตลาดไม่สนใจผู้ใช้เลย ยกตัวอย่างรถยนต์ โตโยต้า ทำไมขายดีที่สุดในประเทศไทย ก็เพราะเขามีการศึกษาตลาดในประเทศไทยว่าต้องมีบริการหลังการขายยังไง อะไหล่ต้องไม่แพงนัก มีความแข็งแรงทนทาน ทุกอย่างก็คล้ายกัน การจะผลิตเด็กมาก็ต้องดูว่าตลาดต้องการอะไร ต้องการคนดี ต้องการคนมีวินัย ต้องการคนเก่ง เหล่านี้ก็เป็นเรื่องพื้นฐาน ฉะนั้น ถ้าเราผลิตสิ่งที่ตลาดต้องการได้ก็จะสะท้อนกลับมาว่าโรงเรียนเรามีคุณภาพ

5. เรื่องสุดท้ายก็คงเป็นเรื่องของการประชาสัมพันธ์ สื่อต่อสาธารณะ เขาบอกว่าของดีต้องตีปี่ไปด้วย นอกจากคุณภาพของนักเรียนแล้ว การประชาสัมพันธ์ก็สำคัญจะเห็นว่า เดียวนี้มีการแข่งขัน

เรื่องการประชาสัมพันธ์สูง โดยเฉพาะใกล้เปิดเทอม มหาวิทยาลัยเอกชนทั้งหลายจะเป็นต้นแบบอย่างดีในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์เพื่อดึงนักเรียนเข้ามาศึกษา เพราะที่นั่งในมหาวิทยาลัยรัฐไม่พอ ช่วงเอ็นทรานซ์เสร็จใหม่ๆ ก็จะโฆษณาประชาสัมพันธ์ เชื่อไหมว่ามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตตอนนี้มีนักศึกษา 23,000 คน เป็นธุรกิจการศึกษาที่ค่อนข้างมีกำไรมหาศาล เพราะฉะนั้นคิดว่าโรงเรียนอาชีวะก็น่าจะเหมือนกัน น่าจะมีการประชาสัมพันธ์ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้โรงเรียน ซึ่งมีหลายวิธี หลายโรงเรียนใช้เรื่องกีฬา เรื่องละคร สร้างภาพลักษณ์ให้โรงเรียน ถ้าท่านดูองค์ประกอบต่างที่กล่าวมาให้ครบ คิดว่าโรงเรียนของท่านน่าจะประสบความสำเร็จ สรุปว่าโรงเรียนก็คล้ายกับร้านอาหาร ถ้าอร่อย คุณภาพดี ถึงอยู่ในป่าในเขาคนก็แห่ไปทานเช่นกัน โรงเรียนอาชีวะ ถ้าคุณภาพดี ราคาไม่แพงนัก บริการดี ก็อยู่ได้สบาย

จากการศึกษาในเรื่องการจัดการการศึกษาการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การจัดการการศึกษาการอาชีวศึกษามีจุดมุ่งหมายในการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการทำงานและพัฒนาทักษะทางด้านวิชาการ เพื่อผลิตกำลังคนที่เป็นความต้องการของประเทศ อีกทั้งมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถความถนัดของบุคคล และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เกิดความก้าวหน้า

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ ได้มีผู้อธิบายไว้ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษา มีการพัฒนาตามลำดับในระยะแรกเน้นอยู่ที่การให้ทุกคนได้รับการศึกษาที่เท่าๆ กัน ซึ่งเป็นปรัชญาการจัดการศึกษาที่มุ่งรับใช้มวลชน (มะเตือเสมา อ้างถึงใน ศรารักษ์ ศิริพันธุ์, 2544: 14) แต่เมื่อพิจารณาถึงความพร้อมและความจำเป็นของคนไม่เหมือนกันแล้ว ดังนั้น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม จึงมีผู้นิยามความหมายของความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา ไว้ดังนี้

โคลแมน (Coleman) (อ้างถึงใน เสาร์คำ คำมาลัย, 2541: 16) ได้สรุปความหมายของความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาไว้ว่า เป็นการให้การศึกษาแก่เด็กทั่วไปในระดับที่สามารถจะลดความเหลื่อมล้ำ ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพทางบ้านของเด็ก และจะมีผลกระทบต่อชีวิตและการประกอบอาชีพของเด็กในอนาคต

โบวแมน (Bowman) (อ้างถึงใน เสาร์คำ คำมาลัย, 2541: 16) ได้วิเคราะห์โอกาสการเข้ารับการการศึกษาไว้ ดังนี้

1. หมายถึง ให้เด็กได้ข้อมูลที่เพียงพอสำหรับการเลือกโรงเรียน ตลอดจนการเลือกว่าจะเรียนต่อหรือจะทำงานเมื่อใด

2. หมายถึง การจัดความแตกต่างในเรื่องความสามารถ รวมทั้งการที่เด็กได้รับพันธกรรมหรือจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน

มานพ ภาษิตวิไลธรรม (อ้างถึงในศรารวรรณ์ ศิริพันธุ์, 2544: 15) ซึ่งได้ให้คำนิยามของความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาที่เน้นในด้านขบวนการไว้ 4 ความหมาย ดังนี้

ความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา หมายถึง สภาวะการณ์ที่เด็กทุกคนได้รับการถ่ายทอดพัฒนาทักษะ ความรู้พื้นฐานอันจำเป็นแก่การอยู่รอดแห่งชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคมจนกระทั่งทักษะ และความรู้นี้มีพื้นฐานดังกล่าวนี้อยู่โดยเท่าเทียมกัน

ความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา หมายถึง สภาวะการณ์ที่เด็กทุกคนได้รับโอกาสได้พัฒนาทักษะ และความสามารถตามที่แต่ละคนมีอยู่โดยธรรมชาติ และโดยการส่งเสริมให้ดีที่สุดและมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา หมายถึง สภาวะการณ์ที่มีการให้หลักประกันแก่เด็กแต่ละคน ได้ศึกษาเล่าเรียนตามช่วงระยะเวลาหนึ่งตามความสามารถและสติปัญญา

ความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา หมายถึง ปรากฏการณ์ที่เด็กแต่ละคนมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพเท่าเทียมกัน

จากความหมายของความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา พอสรุปได้ดังนี้ ความเสมอภาคของโอกาสทางการศึกษา หมายถึง ความเสมอภาคหรือความเท่าเทียมกันในเรื่องของโอกาสทางการศึกษา คุณภาพของการศึกษา และการลงทุนทางการศึกษา หรือสิทธิพิเศษต่างๆ ที่พึงจะได้รับ

องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจกับโอกาสในการศึกษาต่อ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญอย่างมากต่อโอกาสการศึกษาต่อของนักศึกษา เพราะการศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่ได้เป็นการศึกษาภาคบังคับ ผู้เรียนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเอง ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียนเอง ผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี อาจมีปัญหาในการส่งเสียให้เด็กเรียนไม่ตลอดได้ ซึ่งปัจจุบันนี้ ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำกำลังเป็นปัญหาที่สำคัญ เด็กที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนทางการเงินด้านการเรียนมาก ผู้ปกครองมักจะส่งเสียให้เรียนสูงๆ เพื่อจะได้มีอาชีพที่ดีในภายภาคหน้าและในขณะที่กำลังเรียนอยู่ก็จะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน เงินค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ แต่ถ้ามองในด้านตรงกันข้าม เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีฐานะยากจน โอกาสที่จะเรียนก็มีน้อย เพราะผู้ปกครองไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอ ขาดแคลนอุปกรณ์การเรียน และบางครั้งต้องจำเป็นขาดเรียน ไปช่วยผู้ปกครองในการประกอบสัมมาอาชีพ หรือผู้ปกครองไม่มีความสามารถในการส่งเสียให้เด็กเรียนได้ตลอด ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลมากเพียงใด

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันจากนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ดังแสดงในตาราง 2.1

ตารางที่ 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญ	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบัน
สรพล เมฆพัฒน์ (2558)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ 2. ปัจจัยด้านราคา 3. ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย 4. ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด 5. ปัจจัยด้านบุคคล 6. ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ 7. ปัจจัยด้านกระบวนการ
จิรัชญา ศุภโกศา และคณะ (2555)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเนื้อหาและหลักสูตร 2. ด้านค่าใช้จ่ายในการเรียน 3. ด้านสถานที่ตั้งและทำเลที่ตั้ง 4. ด้านการส่งเสริมการตลาด 5. ด้านบุคลากร 6. ด้านกระบวนการ 7. ด้านลักษณะทางกายภาพ
รณชัย คงกะพันธุ์ (2553)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านองค์ประกอบของสถานศึกษา 2. ด้านราคา 3. ด้านอาคารสถานที่และทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา 4. ด้านการส่งเสริมการตลาด 5. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียน 6. ด้านผลผลิตและคุณภาพของนักเรียน 7. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 8. ด้านหลักฐานที่เป็นวัสดุอุปกรณ์ของสถานศึกษา

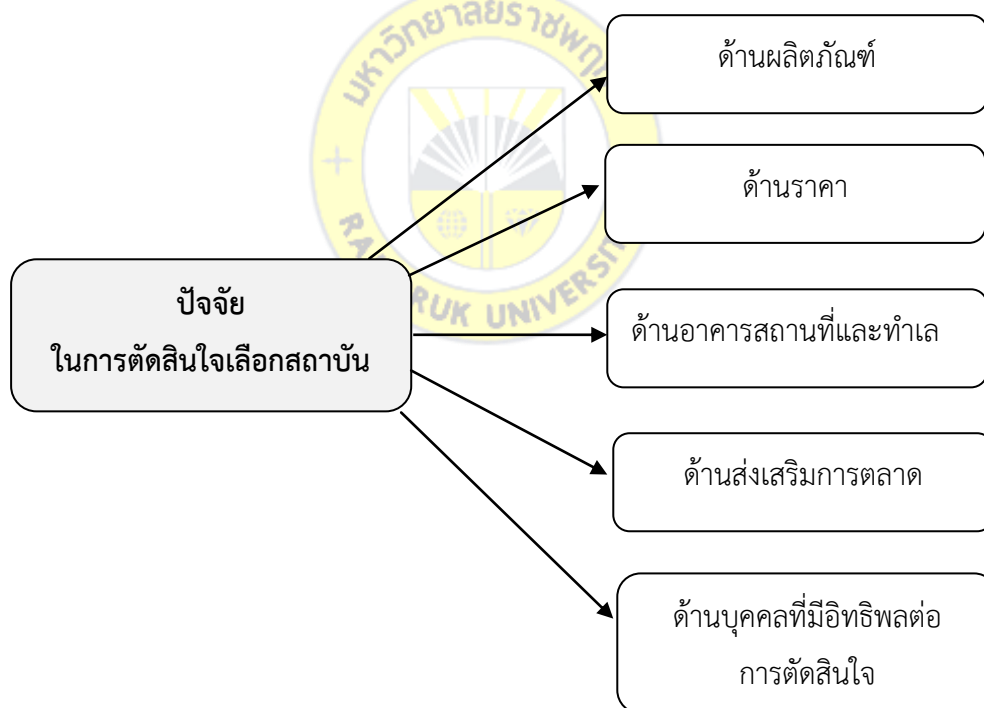
ตารางที่ 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย(ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบัน
นรินทร์ กัลยาวงค์และคณะ (2560)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านความถนัด/ความสนใจ 2. ด้านความคาดหวังของนักศึกษา 3. ด้านสถานศึกษา 4. ด้านความต้องการของนักศึกษา
พลอยชนก ปทุมานนท์และคณะ (2557)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านผลิตภัณฑ์ <ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านราคา 2. ด้านสถานที่ 3. ด้านสิ่งนำเสนอทางกายภาพ 4. ด้านบุคคล 5. ด้านการส่งเสริมการตลาด
เกียรติศักดิ์ จันทร์แดง (2550)	<p>สิ่งกระตุ้นทางการตลาด</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ 2. ปัจจัยด้านราคา 3. ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง 4. ปัจจัยส่งเสริมการตลาด <p>ปัจจัยทางด้านสังคม</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. กลุ่มอ้างอิง/กลุ่มอิทธิพล
สมทรง ลาวัณย์ศิริ (2554)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านภูมิหลัง 2. ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม 3. ด้านความสามารถส่วนบุคคล 4. ด้านความคาดหวังของนิสิตและผู้ปกครองที่มีต่อมหาวิทยาลัย 5. ด้านอิทธิพลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ 6. ด้านหลักสูตรและคุณภาพของมหาวิทยาลัย 7. ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย 8. ด้านค่าธรรมเนียมและแหล่งเงินทุนของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันตามแนวคิดของนักวิชาการและนักวิจัย(ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญ	ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบัน
ทรงธรรม ชีระกุล และคณะ (2553)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านหลักสูตร 2. ด้านกระบวนการจัดการเรียนสอน 3. ด้านอาจารย์และบุคลากร 4. ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา 5. ด้านช่องทางการให้บริการ 6. ด้านกายภาพ 7. ด้านการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการตลาด

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นว่า ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยปัจจัยหลายๆ ด้านที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจากปัจจัยข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาด้วยแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2.1 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

2.3 แนวความคิดทางการตลาดและการตัดสินใจ

แนวความคิดทางการตลาด ได้มีผู้อธิบายไว้ดังนี้

การตลาด เป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของทุกองค์การธุรกิจ ผู้บริหารขององค์การธุรกิจ ในการที่จะบริหารให้องค์การของตนประสบความสำเร็จสูงทั้งในแง่ของการมีกำไรชื่อเสียงดีและเติบโตขยายตัวต่อไปได้นั้น จึงจำเป็นจะต้องมีความสามารถทำการบริหารการตลาดได้อย่างถูกต้องและได้ผลดีเสมอ การจัดการให้ได้ผลดังกล่าวนี้ จะสำเร็จได้ผลหรือไม่เพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับ การเข้าใจถึงแนวคิดการตลาดที่ถูกต้อง และได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของตน

การตลาด (Marketing) หมายถึง กระบวนการวางแผน (Planning) และการบริหารความคิด (Concept) การตั้งราคา (Pricing) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) การจัดจำหน่าย (Distribution) ความคิด สินค้า และบริการ (Ideas, Goods, and Service) เพื่อสร้างให้เกิดการแลกเปลี่ยน (Exchange) สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ และสนองความต้องการของบุคคล

การตลาดเป็นกิจกรรมทางด้านธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผ่านสินค้าและบริการจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคหรือผู้ใช้ เพื่อที่จะให้มีการตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้และขณะเดียวกันที่ทำให้ องค์การธุรกิจสามารถบรรลุถึงจุดประสงค์ได้ด้วย (McCarthy, 1971: 19) อาทิเช่น การดำเนินกิจการโรงเรียนอนุบาลเอกชนซึ่งเป็นประกอบธุรกิจประเภทหนึ่งที่ให้บริการทางการศึกษา ผู้ประกอบการซึ่งได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้ลงทุนในการผลิตและขายบริการ การศึกษา ผู้ประกอบการ ซึ่งได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต เป็นผู้ลงทุนในการผลิตและขายบริการต้องอาศัยแนวความคิดทางการตลาดที่เหมาะสม สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานภายในโรงเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของเด็กนักเรียนและผู้ปกครองในฐานะผู้บริโภค เป็นต้น (ชูศักดิ์ ชื่นชมชาติ, 2538: 102) แนวความคิดทางการตลาดประกอบด้วย การกำหนดส่วนประสมทางการตลาด และการสื่อสารการตลาด

2.3.1 การกำหนดส่วนประสมทางการตลาด

ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) หมายถึง ปัจจัยทางการตลาด เครื่องมือทางการตลาดที่ควบคุมได้ ซึ่งบริษัทต้องใช้ร่วมกันเพื่อสนองความต้องการของตลาด เป็นเครื่องหมาย เครื่องมือทางการตลาดเพื่อให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจทั้ง 4 ประการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) การจำหน่าย (Place of Distribution) และการส่งเสริมการขาย (Promotion) (McCarthy; &Perrault, 1990: 7)

2.3.1.1 ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าให้พึงพอใจ ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์

ประกอบด้วย สินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์การหรือบุคคล (Promotion) (Mc Carthy; & Perreault, 1990: 7)

Kotler. (1989: 243-245) ได้กำหนดระดับผลิตภัณฑ์ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์หลัก (Core Product) ผลิตภัณฑ์ที่มีตัวตน (Tangible Product) และผลิตภัณฑ์ควบ (Augmented Product)

1) ผลิตภัณฑ์หลัก หมายถึง อรรถประโยชน์หรือบริการหลักของผลิตภัณฑ์ที่ให้แก่ผู้ซื้อ ซึ่งผู้ซื้อมีความต้องการเพราะสามารถที่จะนำไปสนองความต้องการให้ได้รับความพอใจได้

2) ผลิตภัณฑ์ที่มีตัวตน หมายถึง ส่วนที่เป็นลักษณะรูปร่างของผลิตภัณฑ์หรือบริการที่จะเสนอให้กับตลาด บางครั้งเรียก “Formal Product” ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ 5 ประการคือ ระดับคุณภาพ (Quality Level) ลักษณะหรือสัญลักษณ์ (Features) แบบสไตล์ (Styling) ชื่อตรา (Brand Name) และการบรรจุภัณฑ์ (Packaging)

3) ผลิตภัณฑ์ควบ หมายถึง บริการหรือผลประโยชน์ที่ผู้วางแผนผลิตภัณฑ์เสนอให้เพิ่มเติมควบคู่กับผลิตภัณฑ์ เช่น การติดตั้ง การบำรุงรักษา หรือการบริการหลังการขาย การส่งมอบ การให้สินเชื่อ และการรับประกันสินค้า เป็นต้น การให้บริการหรือผลประโยชน์เพิ่มเติมควบคู่กับผลิตภัณฑ์นี้เป็นประโยชน์ต่อนักการตลาดเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการมองระบบการบริโภคทั้งหมดของผู้ซื้อ

2.3.1.2 ราคา หมายถึง มูลค่าของผลิตภัณฑ์ในรูปตัวเงินหรือสิ่งที่ต้องจ่ายสำหรับการได้มาซึ่งบางสิ่ง ลักษณะของความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ และความสามารถในการตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภค ทำให้เกิดมูลค่า (Value) ในตัวสินค้า ผู้บริโภคจะทำการตัดสินใจเมื่อเมื่อมูลค่ามากเกินกว่าราคา (Stanton; & Futrell, 1987: 650) การกำหนดราคาสำหรับการบริการ เป็นเรื่องยากกว่าการกำหนดราคาสำหรับสินค้า เพราะไม่มีสิ่งของให้เปรียบเทียบกับค่าของเงินที่จ่าย อุปสงค์อาจมีอิทธิพลได้แต่ไม่มากนักเนื่องจากไม่สามารถผลิตเก็บรอไว้ได้ตามกำหนด

สุมนา อยู่โพธิ์ (2536: 26-33) ได้กล่าวถึง นโยบายราคาบริการ (Pricing Policies) มี 3 วิธี ได้แก่ นโยบายราคาเดียว (Single Price Policy) นโยบายหลายราคา (Variable Price Policy) และนโยบายให้ส่วนลด (Discount Policy)

1) นโยบายราคาเดียว สำหรับภาวะตลาดในปัจจุบันเนื่องจากต้องมีการแบ่งส่วนตลาด นโยบายราคาเดียวอาจก่อให้เกิดปัญหาได้ ทั้งสินค้าและบริการ ตัวอย่างเช่น การบริการการศึกษาจะแบ่งตลาดตามอายุ เพศ รายได้หรือลักษณะทางการตลาดอื่นๆ แต่ในแต่ละตลาดนั้นจะใช้นโยบายราคาเดียวเท่ากันหมดสำหรับลูกค้าทุกคนที่อยู่ในตลาดส่วนเดียวกัน และสำหรับระยะเวลาที่ใช้บริการเท่ากัน เช่น ค่าเล่าเรียนต่อเทอมเท่ากัน เป็นต้น

2) นโยบายหลายราคา หมายถึง การกำหนดราคาของบริการอย่างเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกันให้แตกต่างกัน สำหรับผู้ซื้อที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสภาพการแข่งขันและอำนาจต่อรองของผู้ซื้อ เช่น สถาบันการเรียนหลายแห่งคิดอัตราดอกเบี้ยลูกค้ายืมเงินกู้ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับสภาวะการแข่งขัน ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงการเสี่ยงภัยของผู้ซื้อด้วย

3) นโยบายการให้ส่วนลด ส่วนใหญ่มีไม่บ่อยนักเนื่องจากบริการเป็นลักษณะไม่มีตัวตนการให้ส่วนลด เพื่อการส่งเสริมการขายที่มีหน่วยมาตรฐานบางอย่าง เช่น ค่าโดยสารเครื่องบินที่ไปเป็นกลุ่มตั้งแต่ 10 คน จะลดเปอร์เซ็นต์หรือแถมตั๋วฟรีให้ หรือการซื้อบัตรเข้าชมในสวนสนุก ถ้าซื้อเหมาหลายๆ รายการจะถูกกว่าซื้อรายการเดียว เป็นต้น

นอกจากนี้ สุมนา อูโยโพธิ์ (2556: 26-33) ได้เสนอวิธีการกำหนดราคา (Pricing Methods) ในตลาดบริการแยกพิจารณาได้ 2 ลักษณะ คือ คำนึงถึงต้นทุนเป็นหลัก (Cost - Oriented) ได้แก่ การกำหนดราคาโดยคำนึงถึงการแข่งขัน (Competitive Pricing) และการกำหนดราคาโดยคำนึงถึงอุปสงค์ (Demand - Oriented Pricing) ความยืดหยุ่นของการกำหนดราคาสามารถทำให้การบริการนั้นเป็นบริการเฉพาะเจาะจง (Specialized) แทนที่จะเป็นบริการโดยทั่วไป (Standardized) ราคาสามารถเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับเวลาที่ใช้ไปในการบริการ อายุการใช้งานของสินค้าทุนที่นำมาใช้ในการให้บริการและชั่วโมงการทำงาน คุณภาพการบริการ ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริการนั้นๆ คุณค่าของบริการในสายตาของลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ ซึ่งจากงานวิจัยของ มาลัย ทวีอักษรสถาพร (2536: ม.ป.ป.) พบว่า แม้ผู้ประกอบการจะเสียค่าใช้จ่ายในอัตราที่ค่อนข้างสูงแต่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความพอใจ โดยให้เหตุผลว่า บริการที่ได้รับนั้นคุ้มค่า (McCarthy, 1981: 40-45) กล่าวว่า ในการกำหนดราคาจะต้องมีการพิจารณาทั้งลักษณะของการแข่งขันในตลาดเป้าหมายและปฏิกิริยาของลูกค้าต่อราคาที่แตกต่างกัน หากลูกค้าไม่ยอมรับในเรื่องราคาเมื่อใดปัญหาก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นราคาจึงเป็นตัวตัดสินใจที่สำคัญ

2.3.1.3 การจัดจำหน่าย หมายถึง โครงสร้างของช่องทาง ซึ่งประกอบด้วยสถาบันและกิจกรรม ใช้เพื่อเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์และบริการจากองค์กรไปยังตลาด (Stanton; & Futrell, 1987: 650) การนำผลิตภัณฑ์ไปสู่ตลาดเป้าหมาย ผลิตภัณฑ์นั้นจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตีไม่ได้ หากไม่สามารถไปถึงทันเวลา และในสถานที่ที่มีความต้องการ ดังนี้ ในเรื่องนี้จึงมีความพิจารณาถึงสถานที่ เวลา และบุคคลที่สินค้าและบริการ ควรจะถูกนำไปเสนอขายให้ (McCarthy, 1981: 40-45) วิธีที่เหมาะสมสำหรับการจำหน่ายบริการ คือ การใช้ช่องทางการจำหน่ายทางตรงเพราะผู้ให้บริการต้องเป็นผู้ผลิต และอาจต้องเกิดพร้อมๆ กันกับผู้รับบริการใช้บริการนั้น บริการบางประเภทอาจมีคนใช้คนกลาง เช่น กิจการประกันภัย สามารถจำหน่ายบริการผ่านนายหน้าตัวแทนได้ แต่เมื่อเวลาที่ผู้ซื้อจะใช้บริการ ยังต้องพบปะผู้ผลิตบริการโดยตรง การแจกจ่ายสินค้า (Physical Distribution) สำหรับการบริการเป็นสิ่งที่ไม่สามารถจะขนย้ายไปได้ เก็บรักษาไว้ไม่ได้ ดังนั้น การที่จะควบคุมตลาดได้กว้าง

มากขึ้น จึงอยู่ที่เรื่องการเลือกทำเลที่ตั้งเป็นสำคัญ หากเลือกในตำแหน่งชุมชนที่หนาแน่นพอ จะทำให้บรรลุปเป้าหมายได้มากขึ้น อีกวิธีหนึ่ง คือ การจำหน่ายเคลื่อนที่ไปให้บริการในแหล่งชุมชนต่างๆ การจัดสภาพแวดล้อมในการให้บริการ เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการจัดส่งหน่วยสินค้า เช่น อุปกรณ์การจัดตกแต่งสถานที่ จะเป็นสื่อแสดงถึงระดับคุณภาพในการให้บริการ (สุดาตวง เรื่องธุรกิจ, 2551: 328)

2.3.1.4 การส่งเสริมการตลาด หมายถึง การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลระหว่างผู้ขายกับผู้ซื้อเพื่อสร้างทัศนคติและพฤติกรรมซื้อ ประกอบด้วย 4 เครื่องมือ ได้แก่ การโฆษณา (Advertising) การขายโดยใช้พนักงานขาย (Personnel Selling) การขาย (Sale Promotion) การข่าวและการประชาสัมพันธ์ (Publicity and Public Relation) (McCarthy; & Perreault, 1990: 730)

1) การโฆษณา หมายถึง กิจกรรมของสื่อสารมวลชนที่เกิดขึ้นเพื่อจูงใจให้คนซื้อสินค้า โดยมีการเสนอคำมั่นสัญญาที่จะแก้ไขปัญหา หรือตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น การโฆษณาเป็นการติดต่อสื่อสารโดยสื่อที่ต้องจ่ายเงินโดยผู้อุปถัมภ์รายการเพื่อจูงใจหรือมีอิทธิพลต่อผู้รับข่าวสาร สื่อประกอบด้วย สื่อสิ่งพิมพ์ นิตยสาร สื่อกระจายเสียง ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุ การโฆษณาจะช่วยเผยแพร่ข่าวสารไปยังกลุ่มผู้รับข่าวสารได้อย่างกว้างขวางและมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นซ้ำ (เสรี วงษ์มณฑา, 2540: 201) สาเหตุที่ผู้ประกอบการธุรกิจการค้าต่าง ๆ ยอมลงทุนเสียค่าใช้จ่ายมากมายเพื่อโฆษณานั้น เนื่องจากเห็นว่า เป็นการสื่อสารมวลชนชนิดหนึ่งที่สามารถแพร่กระจายข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการสู่ตลาดมวลชน (Mass Market) ซึ่งมีผู้บริโภคจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว ช่วยให้การจำหน่ายสินค้าหรือบริการเป็นไปอย่างคล่องตัว การโฆษณามีอิทธิพลหรือผลกระทบต่อผู้บริโภค คือ ทำให้ผู้บริโภคเกิดการรับรู้เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เกิดการขยายตัวทางด้านผลิตสินค้าหรือบริการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศที่กำลังพัฒนา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมยกระดับการครองชีพของประชาชน (สุพิณ ปัญญามาก, 2529: 135 – 138)

2) ระหว่างพนักงานหรือตัวแทนของบริษัทกับลูกค้าผู้คาดหวัง เพื่อนำไปสู่คำสั่งซื้อ การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้บริโภคและการให้บริการหลังการขาย (Dalymplle; & Cron, 1992: 31) พนักงานขายหรือผู้ให้บริการ เป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการตลาด ทำหน้าที่ติดต่อกับลูกค้าผู้ใช้บริการ พุดจาซักถาม แนะนำ ชักจูง ให้ซื้อบริการต่างๆ ได้ เช่น ในปัจจุบันโรงเรียนระดับสูงต้องส่งเสริมการตลาด โดยการส่งบุคลากรไปแนะนำ ชักชวนลูกค้าเป้าหมายจากโรงเรียนระดับล่างกว่า เป็นต้น (สุดาตวง เรื่องธุรกิจ, 2551: 328)

3) การส่งเสริมการขาย หมายถึง กิจกรรมการตลาดซึ่งจัดหาคุณค่าพิเศษ หรือสิ่งจูงใจเพื่อการซื้อผลิตภัณฑ์ และสามารถกระตุ้นการขายทันทีทันใดจากกลุ่ม

ผู้บริโภคหรือผู้ขาย การส่งเสริมการขายมีลักษณะเด่น 3 ประการ คือ เป็นการติดต่อสื่อสาร (Communication) ระหว่างผู้ผลิต (Producer) หรือผู้ขาย (Dealer) กับผู้บริโภค ซึ่งจะก่อให้เกิดความสนใจและจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ เป็นสิ่งกระตุ้นหรือสิ่งที่มีคุณค่าพิเศษที่จะมอบให้ผู้บริโภคหรือผู้ขาย และเป็นการจูงใจให้เกิดการซื้อการขายในทันทีทันใด (Belch and Belch, 1990: 10) วิธีในการส่งเสริมการขายบริการ ได้แก่ การแจกคู่มือเพื่อให้ลูกค้าเป้าหมายมารับบริการ การจัดสถานที่ให้บริการให้มีบรรยากาศ ชักชวนให้มาใช้บริการ เช่น โรงเรียนอนุบาลต้องจัดสถานที่เรียนให้ดึงดูดความสนใจทั้งลูกทั้งพ่อแม่ การจัดเทศกาลพิเศษ การใช้ไปรษณีย์ทางตรง (Direct Mail) ชักชวนให้ลูกค้าเป้าหมายใช้บริการ การส่งจดหมายเตือนให้ลูกค้าเดินมาใช้บริการเพิ่มขึ้น การจัดรายการสะสมระยะทางการเดินทาง เช่น การเดินทางด้วยสายการบิน การจัดของแถมแจกให้จากการใช้บริการ (สุดาตวง เรืองรุจิระ, 2551: 328)

4) การให้ข่าวและการประชาสัมพันธ์ (Belch and Belch, 1990: 10) กล่าวว่า การให้ข่าว (Publicity) หมายถึง การติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการหรือความคิดโดยไม่ใช้บุคคล ไม่เสียค่าใช้จ่ายโดยตรงหรือไม่ได้ ดำเนินการโดยตรงจากผู้อุปถัมภ์ที่ระบุชื่อโดยทั่วไป อยู่ในรูปของข่าวหรือประกาศเกี่ยวกับองค์การ ผลิตภัณฑ์หรือการบริการในขณะนั้น (Boon and Kurtz, 1986: 382) นิยามการประชาสัมพันธ์ (Public Relations) เป็นกิจกรรมอันเป็นเครื่องมือส่งเสริมการตลาดอย่างหนึ่งขององค์การกระทำขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับสาธารณชนต่างๆ ที่มีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวกับองค์การโดยตรงได้แก่ ลูกค้า แหล่งซัพพลาย ผู้ถือหุ้น พนักงาน รัฐบาลตลอดถึงสังคม ซึ่งองค์การนั้นดำเนินกิจการอยู่ นอกจากนี้ เสรีวงษ์มณฑา (2542: 20-21) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า เป็นการให้ข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์จะเป็นการเพิ่มคุณค่า (Added Value) ให้กับผลิตภัณฑ์ การสร้างภาพลักษณ์ (Image Building) เป็นการสร้างความรักความชื่นชมในตัวสินค้าและองค์การรวมถึงความเข้าใจที่ดีต่อกัน การให้ความรู้ (Education) เพื่อให้เกิดการยอมรับในสินค้าหรือบริการ และการสร้างความน่าเชื่อถือ (Credibility Building)

2.3.2 การสื่อสารการตลาดในการดำเนินการทางด้านการตลาดของโรงเรียนอนุบาลให้ประสบความสำเร็จนั้น นอกจากการนำเสนอผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่เหมาะสมกับความต้องการของตลาด การกำหนดราคาหรือที่จูงใจ รวมทั้งการจัดระบบการจัดจำหน่ายที่ดีให้กับลูกค้าเป้าหมายแล้ว การส่งเสริมการตลาดเป็นกิจกรรมที่จะติดต่อสื่อสารกับตลาดเป้าหมาย จำเป็นต้องอาศัยความสำเร็จในการติดต่อสื่อสารไปยังผู้เกี่ยวข้องต่างๆ เนื่องจากการติดต่อสื่อสารการตลาดเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขาย การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะสามารถโน้มน้าวพฤติกรรมของผู้รับสารให้เกิดการยอมรับและปฏิบัติตามได้ (ดารา ทิปะปาล, 2541: 22)

การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการแลกเปลี่ยนความหมายหรือสร้างความหมายร่วมกันของบุคคล โดยอาศัยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เข้าใจกันทั่วไปเป็นสื่อกลาง บุคคล เพื่อแสดงความรู้สึก ความคิด ข้อเท็จจริงและทัศนคติ (Lamb; Hair; & Mc Daniel, 1992: 424)

การสื่อสารการตลาด (Marketing Communication) หมายถึง การดำเนินกิจกรรมทางการตลาดในอันที่จะสื่อความหมาย สร้างความเข้าใจ สร้างการยอมรับระหว่างธุรกิจกับผู้บริโภค โดยมุ่งหวังให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองตามวัตถุประสงค์ของธุรกิจนั้น (ส่วพัฒนา วงกระพันธ์, 2550: 55)

ดารา ทีปะปาล (2541: 29) กล่าวว่า กระบวนการติดต่อสื่อสารที่ประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถของนักการตลาด ในการเลือกผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ที่เหมาะสม พัฒนาสิ่งจูงใจที่มีประสิทธิผล และเลือกช่องทางการสื่อสาร (Channels) ที่สามารถนำข่าวสาร (Message) เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุด การพัฒนาการสื่อสารเพื่อให้เกิดผลดีและมีประสิทธิภาพ นักการตลาดจะต้องมีความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารทุกขั้นตอนการวิเคราะห์และระบุกลุ่มผู้รับข่าวสารและเป้าหมาย (Analyzing and Identifying the Target Audience) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร (Determining the Communication Objectives) การออกแบบข่าวสาร (Designing the Message) การเลือกช่องทางการสื่อสาร (Selecting the Communication Channels)

การวิเคราะห์และระบุกลุ่มผู้รับข่าวสารและเป้าหมาย เป็นการระบุให้ได้ว่ากลุ่มบุคคลเหล่านี้ใครคือผู้รับข่าวสารหรือกลุ่มเป้าหมาย กลุ่มบุคคลเหล่านี้รู้จักผลิตภัณฑ์ของบริษัทมากน้อยเพียงใดจะต้องใช้วิธีการสื่อสารอย่างไรเพื่อจูงใจให้เขาตัดสินใจซื้อ ผู้รับข่าวสารตอบสนองต่อผู้ส่งข่าวสารและประเภทของข่าวสารที่จะสื่อออกไปอย่างไร

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร ผู้สื่อสารจะต้องกำหนดการตอบสนองของผู้ซื้อขั้นสุดท้าย คือ การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ที่เสนอขาย และได้รับความพอใจหลังจากการซื้อด้วย โดยปกติเป็นพฤติกรรมการตอบสนองของผู้บริโภคแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นการรับรู้ ขั้นพอใจ และขั้นแสดงพฤติกรรม

2. การออกแบบข่าวสาร เพื่อให้ผู้รับสารตอบสนองหรือแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการซึ่งจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาของข่าวสาร การกำหนดโครงสร้างของข่าวสาร รูปแบบการนำเสนอรวมทั้งผู้ส่งข่าวสารเพื่อให้มีอิทธิพลจูงใจตามที่มุ่งหวัง

3. การเลือกช่องทางการสื่อสาร เพื่อนำข่าวสารไปยังผู้ฟังเป้าหมาย แบ่งออกเป็น 2 ช่องทาง คือ ใช้บุคคลโดยผ่านพนักงานขายของบริษัท ใช้ผู้เชี่ยวชาญ และใช้กระบวนการทางสังคม ส่วนช่องทางที่ไม่ใช้ตัวบุคคล ได้แก่ สื่อสร้างบรรยากาศและการจัดกิจกรรมพิเศษ

ส่วนแนวคิดการตัดสินใจ นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกัน ดังนี้

บาร์นาร์ด (Barnard, 1938) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า เป็นเทคนิควิธีที่ลดทางเลือกลงมาให้เหลือเพียงทางเดียว

ไซมอน (Simon, 1960: 1) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้ และทางเลือกจากงานต่างๆ ที่มีอยู่

มูดี (Moody, 1997) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจเป็นการกระทำที่ต้องทำเมื่อไม่มีเวลาที่จะหาข้อเท็จจริงอีกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ เมื่อใดถึงจะตัดสินใจว่าควรหยุดหาข้อเท็จจริง แนวทางแก้ไขจะเปลี่ยนแปลงไปตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการใช้เวลา

กิบสันและอิวาน เซวิช (Gibson and Ivancevich, 1994: 604) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญขององค์การที่ผู้บริหารจะต้องกระทำอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสาร (information) ซึ่ง ได้รับมาจากโครงสร้างองค์การ พฤติกรรมบุคคล และกลุ่มในองค์การ

โจนส์ (Jones: 1996) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจองค์การว่า เป็นกระบวนการที่จะแก้ไขปัญหาขององค์การ โดยการค้นหาทางเลือกและเลือกทางเลือกหรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การที่ได้กำหนดไว้

ดังนั้นกล่าวได้ว่า การตัดสินใจ คือ ผลสรุปหรือผลขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ทรัพยากร และบุคคล สามารถนำไปปฏิบัติและทำให้งานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ การตัดสินใจ เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทของผู้บริหารที่เกิดจากตำแหน่งและอำนาจที่เป็นทางการ คือ บทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) บทบาทผู้จัดการสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (Disturbance Handler) บทบาทผู้จัดทรัพยากร (Resource Allocator) และบทบาทผู้เจรจาต่อรอง (Negotiator)

กระบวนการตัดสินใจซื้อ (Buyer Decision Processes)

ขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคแบ่งออกได้เป็น 5 ขั้นตอนด้วยกัน ดังนี้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์, 2546: 199)

1. การตระหนักถึงความจำเป็นหรือความต้องการ

ก่อนที่จะมีการซื้อสินค้าหรือบริการอะไรก็ตาม มักจะเริ่มต้นจากการรับรู้ของผู้ซื้อการรับรู้ถึงความจำเป็นหรือความต้องการจะเกิดจากแรงกระตุ้นภายใน เช่น ความหิว การกระหาย หรือแรงกระตุ้นจากภายนอก เช่น การโฆษณา เพื่อนฝูง

2. การแสวงหาข้อมูล

เป็นขั้นตอนที่เกิดต่อเนื่องมาจากการรับรู้ว่าคุณสมบัติต้องการผลิตภัณฑ์ชนิดใด การแสวงหาข้อมูลเป็นขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่ตนต้องการจะซื้อ แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าอาจจะได้จากงานโฆษณา ร้านค้า บุคคลใกล้ชิด สื่อประเภทต่างๆ ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลอาจจะแตกต่างกันไปตามประเภทของสินค้าความคุ้นเคยที่มีต่อสินค้า อย่างไรก็ตาม ในขั้นตอนนี้ผู้ซื้อจะมีข้อมูลของสินค้าหลายๆ ยี่ห้อ เพื่อใช้สำหรับเปรียบเทียบในขั้นตอนต่อไป

3. การประเมินผลทางเลือก

เป็นขั้นตอนที่ผู้ซื้อเปรียบเทียบข้อมูลเกี่ยวกับราคา คุณภาพ ชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือคุณสมบัติอื่น ๆ ของสินค้าแต่ละทางเลือกหลังจากการประเมินผลทางเลือกแล้ว จะคงเหลือทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดซึ่งจะเป็นทางเลือกที่จะถูกดำเนินการต่อในขั้นต่อไป

4. การตัดสินใจซื้อ

ในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์จะมีการพิจารณาเกี่ยวกับแหล่งขาย เงื่อนไขการขาย การรับประกัน การบริการหลังการขาย หากจำเป็นและท้ายที่สุดของขั้นตอนนี้คือการได้เป็นเจ้าของสินค้าอย่างสมบูรณ์

5. การประเมินผลหลังการใช้

เป็นการเปรียบเทียบผลการใช้สินค้ากับความคาดหวังที่มีต่อสินค้าชนิดนั้น หากผลการใช้สินค้าเป็นไปตามความคาดหวัง ผู้ซื้อจะเกิดความพึงพอใจ แต่ถ้าผลการใช้สินค้าไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ ผู้ซื้อจะรู้สึกไม่พึงพอใจต่อสินค้านั้น ความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจะส่งผลต่อการซื้อสินค้าในครั้งต่อไป รวมทั้งการเป็นแหล่งข้อมูลให้แก่บุคคลอื่นด้วย

จากแนวคิดด้านการตลาดและการตัดสินใจ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า แนวคิดด้านการตลาดประกอบด้วยส่วนประสมทางการตลาด คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมทางการตลาด และอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญ คือ การสื่อสารการตลาด ดังนั้น การที่ธุรกิจจะประสบผลสำเร็จนั้นจะต้องดำเนินกิจกรรมทางการตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ส่วนแนวคิดด้านการตัดสินใจ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การตัดสินใจเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการคิด โดยสามารถแบ่งได้ 5 กระบวนการ คือ การตระหนักถึงความจำเป็นหรือความต้องการ การแสวงหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจซื้อ และการประเมินผลหลังการใช้

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของบุคคลแตกต่างกันออกไปดังต่อไปนี้

2.4.1 งานวิจัยต่างประเทศ

พิโตรนีโอ (Petronio, 1995) ได้ศึกษาการเลือกโรงเรียน การขานรับต่อแผนการเลือกโรงเรียนของผู้ปกครอง การศึกษามุ่งเน้นที่การขานรับของผู้ปกครองนักเรียนอนุบาลต่อแผนการเลือกโรงเรียนเกี่ยวกับกระบวนการที่พวกเขาชอบ แหล่งข้อมูลข่าวสารและการใช้แหล่งข้อมูลในการตัดสินใจและความพึงพอใจ การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนที่เลือก ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองเลือกโรงเรียนโดยปรึกษาเพื่อนและคนคุ้นเคยที่มีประสบการณ์และท้ายที่สุดจะเลือกโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน ความมั่นใจเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและการสอนของครู ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนขึ้นอยู่กับเวลาของผู้ปกครองและการต้อนรับของบุคลากรในโรงเรียน

พีค (Peek, 1978) ได้ศึกษาการเรียนรู้เพื่อไปโรงเรียนในญี่ปุ่นการเปลี่ยนแปลงบ้านสู่โรงเรียนของเด็กก่อนประถมศึกษา ข้อแรกเป็นการตอบคำถามหรือข้อสงสัยที่ว่า พ่อแม่ผู้ปกครองมีการเตรียมลูกของตน เพื่อให้มีพฤติกรรมที่ทางโรงเรียนก่อนประถมศึกษาต้องการอย่างไร ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า คุณแม่ชาวญี่ปุ่นคิดว่าพฤติกรรมของลูกขณะอยู่ที่บ้านกับโรงเรียนควรแตกต่างกัน ชีวิตที่บ้านจะต้องเป็นไปตามกฎหรือกติกาที่ว่า ต้องตามใจหรือเอาใจยืดความต้องการของตน แต่ชีวิตในโรงเรียนจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ต้องกล้าแสดงออกและเข้ากับเพื่อนได้ ข้อสองเพื่อหาคำตอบว่าโรงเรียนก่อนประถมศึกษาในญี่ปุ่น จัดบรรยากาศการเรียนการสอนอย่างไร เช่น การจัดสภาพแวดล้อมภายในและนอกห้องเรียน บุคคลที่รับผิดชอบรายกิจกรรมประจำวันและกิจกรรมประจำวันในชั้นเรียน พบว่าทั้งโครงสร้างพื้นฐานของโรงเรียนและกิจกรรมประจำวันของเด็กต่าง ๆ ไม่ได้เขียนเอาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยเฉพาะหลักสูตรเพื่อเตรียมสร้างพื้นฐานทางลักษณะนิสัยและทัศนคติ ข้อสามเพื่อตอบสนองที่ว่าเด็กญี่ปุ่นเปลี่ยนจากชีวิตบ้านไปสู่โรงเรียนได้อย่างไร ซึ่งพบว่าเด็กจะผ่านพิธีกรรมก่อนไปโรงเรียนวันแรก ความยากลำบากในการปรับตัวและพฤติกรรม

2.4.2 วิจัยในประเทศ

วารี หนองพลและคณะ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเข้าศึกษาต่อในสายพัฒนศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า นักเรียนเป็นเพศชาย ร้อยละ 50.8 มีอายุระหว่าง 15-20 ปี ร้อยละ 90.3 ภูมิลำเนาของ นักเรียนอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 48.6 นักเรียนเคยเรียนโรงเรียนรัฐบาลร้อยละ 53.9 มีเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา อยู่ในระหว่าง 2.00 – 2.50 ร้อยละ 24.3 มีความต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพผลการร้อยละ 83.8 ทราบข้อมูลเกี่ยวกับศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพจาก ผู้ปกครองร้อยละ 27.0 มีการเตรียมตัวเพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ, ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาต่อในสายพัฒนศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่า ภาพรวมของปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเข้าศึกษาต่อในสายพณิชยกรรมมีความสำคัญอยู่ในระดับมาก ตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ ความต้องการของบิดา-มารดา หรือผู้ปกครอง ความต้องการของเพื่อน โอกาสก้าวหน้าทางอาชีพ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อค่านิยม บุคลิกภาพ ความรู้ทางวิชาการทั่วไป ความรู้ทางด้านวิชาชีพ

สัมมนาการณ์ บุญเรือง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า 1. ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ทั้งภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากโดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและค่านิยมในวิชาชีพ ด้านชื่อเสียงและคุณภาพของสถานศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านอาคารสถานที่และที่ตั้ง 2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตาม เพศพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน 3. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา พบว่า นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 5. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าความถี่สูงใน 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านอาคารสถานที่และที่ตั้ง พบว่าเรื่อง อาคารสถานที่ตั้งดูดีเหมาะสม สภาพแวดล้อมดีอาคารต้องเพียงพอสำหรับผู้เรียน และสถานศึกษาใกล้บ้าน ในอันดับที่ 2 ด้านชื่อเสียงและคุณภาพของสถานศึกษา พบว่าเรื่องสถานศึกษามีชื่อเสียงและมีคุณภาพดีมีความโดดเด่นในวิชาชีพที่เปิดสอน และได้รับการประกันคุณภาพ และอันดับที่ 3 ด้านความถนัดและความสนใจ พบว่าเรื่องเรียนตามความถนัดและความสนใจของตนเองและเลือกเรียนตามอาชีพที่สนใจ

ปรีวิชญ์ ไชยประเสริฐ (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญในระดับมาก

ละเอียต ศรีหาเหง้า (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 19 ปี วุฒิการศึกษาเดิม คือ ระดับ ปวช. (ประเภทพาณิชยกรรม) ภูมิลำเนาของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่นอกอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รายได้ส่วนใหญ่ของนักศึกษามาจากบิดามารดาและเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาการศึกษา พบว่า พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนเกิดจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษามากที่สุด และเหตุผลในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เพราะนักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้และเหตุผล

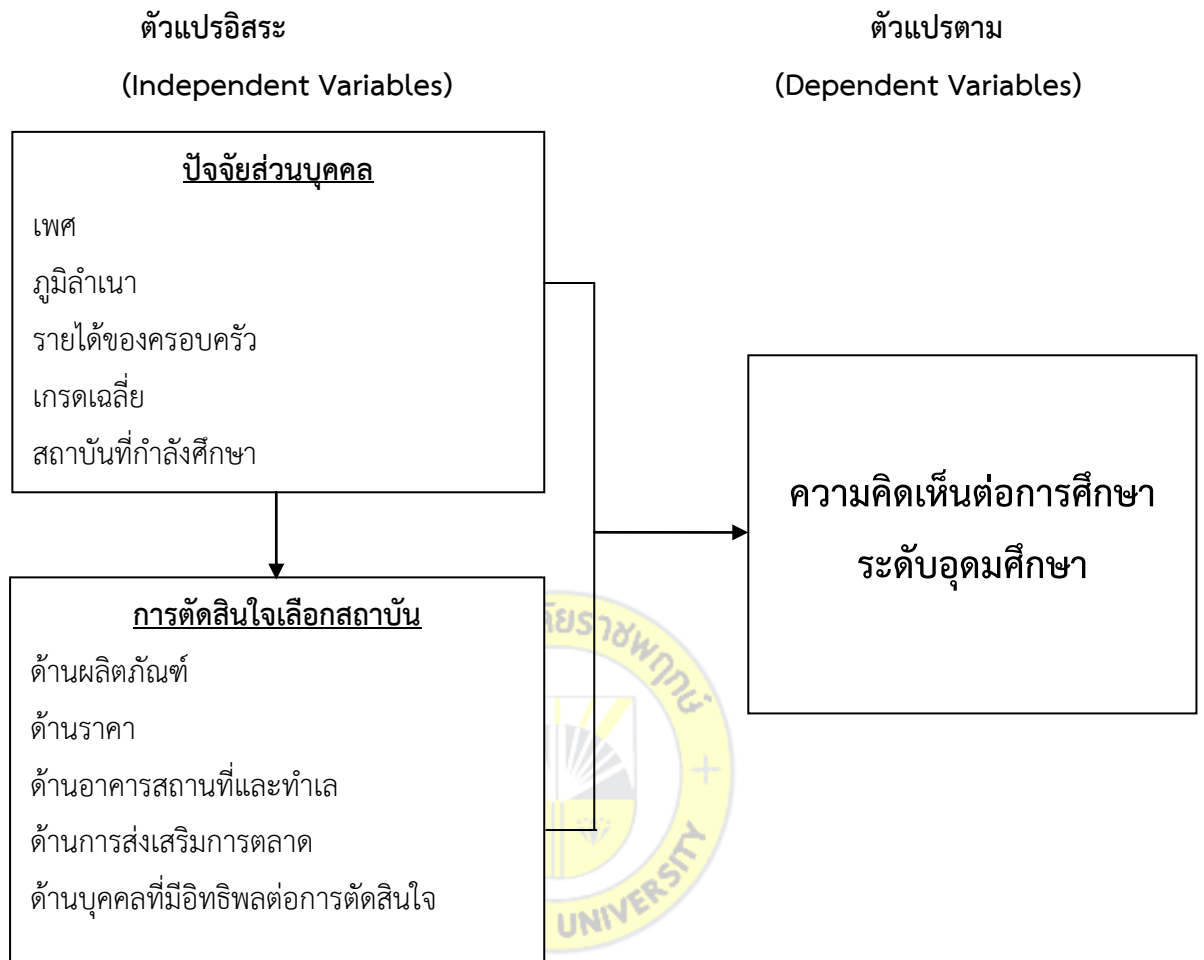
ไตรรัตน์ ยืนยง (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสระแก้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ศึกษาอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษามากกว่าโรงเรียนขยายโอกาส และส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.50 ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาลำดับแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสระแก้ว ให้ความสำคัญกับปัจจัยในด้านสถานศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ ด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา และความสามารถ ด้านค่านิยมในอาชีพและตลาดแรงงาน ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้ ความมั่นคง และความก้าวหน้าในอาชีพ และด้านอาชีพ รายได้ของผู้ปกครอง ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า เลือกเรียนในสถานศึกษาที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก สำหรับข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดด้านบุคลิกภาพ สติปัญญา และความสามารถ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า เลือกเรียนเพราะเหมาะสมกับบุคลิกภาพและลักษณะนิสัย ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านค่านิยมในอาชีพและตลาดแรงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการในภาครัฐ/เอกชน และเคยเห็นความสำเร็จในการประกอบอาชีพของผู้ที่เรียนสายวิชานี้มาก่อน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความถนัดและความสนใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า เลือกเรียนเพราะมีความรักและ

ตั้งใจอยากเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลรอบข้างที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า ครูประจำชั้นแนะนำให้เลือกที่เรียน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านเกียรติยศชื่อเสียง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า เลือกเรียนเพราะเป็นที่นิยมและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย สำหรับข้ออื่นๆ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับปานกลางรายได้ ความมั่นคง และความก้าวหน้าในอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณารายข้อ พบว่า จบแล้วจะสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ชนบ รอดอรินทร์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ: ศึกษากรณีโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ชส.ทบ. ผลการศึกษา พบว่า ภูมิหลังของนักเรียนส่วนใหญ่ เรียนสาขาช่างยนต์ ร้อยละ 66.26 เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา 1.50-2.00 ร้อยละ 38.21 ประเภทโรงเรียนเดิมเป็นโรงเรียนรัฐบาล ร้อยละ 84.55 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อ คือ พ่อแม่ ร้อยละ 73.58, ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพให้ความสำคัญด้านชื่อเสียงและคุณภาพของโรงเรียนเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านค่าใช้จ่ายและทำเลที่ตั้ง, นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านสาขาวิชาที่เรียนระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ภูมิฐานะ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจ ต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ทั้งระดับผลการเรียน ฐานะทางครอบครัว สาขาที่เรียนและสถาบันที่จบการศึกษา ฯลฯ จะให้ความสำคัญในด้านผลิตภัณฑ์หรือสถาบันเป็นเรื่องหลักในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี เหตุผลเพราะนักศึกษาในวัยนี้จะเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยพื้นฐานของสถาบัน อาทิเช่น สภาพแวดล้อมที่ดีและทำเลที่ตั้ง รวมถึงการที่สถานศึกษามีภาพลักษณ์ที่มีความน่าเชื่อถือเป็นหลัก สำหรับงานวิจัยต่างประเทศนั้น ได้ให้ความสำคัญปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์เช่นกัน ในเรื่องสถาบันการศึกษาที่อยู่ใกล้บ้าน การสอนของครู และบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน เช่น สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

2.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต” เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาในรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในปีการศึกษา 2560 ของสถาบันการศึกษาของจังหวัดภูเก็ต จำนวน 6 สถาบัน จำนวนนักศึกษารวม 987 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2560 ของสถาบันการศึกษาของจังหวัดภูเก็ต โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากตารางระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ตามเกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 222 คน ผู้วิจัยสุ่มตัวอย่างโดย

1) ระดับสถาบันใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนประชากร จำนวน 6 สถาบัน วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และวิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้รวมจำนวนทั้งสิ้น 987 คน

2) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของแต่ละแห่งโดยการเทียบส่วน และการใช้สุ่มแบบง่าย เพื่อให้ทุกตัวอย่างมีโอกาสได้รับเลือก

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบัน

สถาบัน	จำนวนประชากร (คน)	สัดส่วนประชากร (%)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	406	41.1	91
2. วิทยาลัยเทคนิคกลาง	180	18	40
3. วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต	18	1.9	4
4. วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต	251	25.4	56
5. วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	124	13	29
6. วิทยาลัยอาชีวศึกษา บริหารธุรกิจภาคใต้	8	1	2
รวม	987	100	222

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ ภูมิลำเนา รายได้ของครอบครัว เกรดเฉลี่ย และสถาบันที่กำลังศึกษา และปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านอาคารสถานที่และทำเล ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา รายได้ครอบครัวเกรดเฉลี่ย และสถาบันที่กำลังศึกษา ใช้การสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) มีทั้งหมด 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำนวน 28 รายการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 10 รายการ

โดยใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง มากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มาก

คะแนน 3 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง น้อย

คะแนน 1 หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลผลคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (Best, 1981: 179-187)

ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายความว่า มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายความว่า มาก

2.50 – 3.49 หมายความว่า ปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายความว่า น้อย

1.00 – 1.49 หมายความว่า น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต เป็นคำถามปลายเปิด (Opened questionnaire) ที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบได้อย่างอิสระ

3.4 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

จากการที่ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย พร้อมวัตถุประสงค์และกำหนดประเด็นในแบบสอบถาม 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล โดยสอบถามด้านเพศ ภูมิลำเนา รายได้ครอบครัว เกรดเฉลี่ย และสถาบันที่กำลังศึกษา ส่วนที่ 2 การวัดระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยแบ่งเป็นปัจจัย 5 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านอาคารสถานที่และทำเล ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่วนที่ 3 การวัดระดับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

อื่นๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา หลังจากนั้นมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงของข้อมูลในแบบสอบถาม โดยให้กับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่สร้างขึ้นกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาให้คะแนนในแต่ละข้อมีค่าระหว่าง 0.50-1.00 ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ค่า (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.95 อยู่ในระดับที่ยอมรับได้สามารถนำไปใช้ได้

จากนั้น ผู้วิจัยทำการทดสอบเครื่องมือ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อไปทดลองใช้ (Try-out) กลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด โดยได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach Coefficient Alfa) เท่ากับ 0.89

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

การสำรวจข้อมูลปฐมภูมิใช้ วิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากสถาบันการศึกษาในจังหวัดภูเก็ต

2. การศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่างๆ เช่น ข้อมูลจำนวนสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ข้อมูลสรุปจำนวนนักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่างๆ จากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลคะแนนทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกลงในโปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ เพศ ภูมิลำเนา รายได้ครอบครัว เกรดเฉลี่ย และสถาบันที่กำลังศึกษาใช้วิธีหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และข้อมูลความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ที่มีลักษณะ

เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยการประเมินระดับความสำคัญของแต่ละปัจจัย ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

3. การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.2) ในจังหวัดภูเก็ต จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลวิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test กรณีตัวแปร 2 กลุ่ม และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จะทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffé Analysis (ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1)

4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยใช้สถิติ t-test กรณีตัวแปร 2 กลุ่ม และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) กรณีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จะทดสอบรายคู่ โดยใช้วิธีของ Scheffé Analysis (ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2)

5. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient: r) (ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Dependent Variable) จำนวน 1 ตัวแปร กับตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ตั้งแต่ 2 ตัวแปร ขึ้นไปเป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยเมื่อทราบค่าตัวแปรหนึ่งก็จะสามารถทำอีกตัวแปรหนึ่งได้ (ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4)

ระดับความสัมพันธ์ของคาสหสัมพันธ์ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543: 72)

$1 < r < 0$	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันเชิงลบ
$0 < r < 1$	หมายถึง	มีสัมพันธ์กันเชิงบวก
$r = 0.71-1.00$	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันระดับสูง
$r = 0.31-0.70$	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง
$r = 0.01-0.30$	หมายถึง	มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ

การกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยต่างๆ มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

ช่วงคะแนนของค่าเฉลี่ย	ระดับของปัจจัยต่างๆ ที่ได้รับ	
4.50 – 5.00 คะแนน	หมายถึง	ได้รับมากที่สุด
3.50 – 4.49 คะแนน	หมายถึง	ได้รับมาก
2.50 – 3.49 คะแนน	หมายถึง	ได้รับปานกลาง

1.50 – 2.49 คะแนน	หมายถึง	ได้น้อย
1.00 – 1.49 คะแนน	หมายถึง	ได้น้อยที่สุด

6. เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา
 ในตอนที่ 4 ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบการเติมความคิดเห็น โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์
 ข้อมูลด้วยตารางประกอบพรรณนา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ในปีการศึกษา 2560 ของสถาบันการศึกษาของจังหวัดภูเก็ต เพื่อศึกษาระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

ผลการวิเคราะห์ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 4.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 4.2 ข้อมูลระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อ และความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และข้อที่ 2)

ตอนที่ 4.3 เปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1)

ตอนที่ 4.4 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2)

ตอนที่ 4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา (ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 และสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 และข้อที่ 4)

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านัยสำคัญทางสถิติ
$*$	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
$**$	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
$b_1, b_2 \dots b_k$	แทน	ค่าน้ำหนักคะแนนหรือสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงตัวที่ k ตามลำดับ
Z	แทน	คะแนนพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน
$\beta_1, \beta_2 \dots \beta_k$	แทน	ค่าน้ำหนักเบต้าหรือสัมประสิทธิ์การถดถอย
$Z_1, Z_2 \dots Z_k$	แทน	คะแนนมาตรฐานของตัวแปรต้น (ตัวพยากรณ์) ตัวที่ 1 ถึงที่ k ตามลำดับ
$X_{(product)}$	แทน	ด้านผลิตภัณฑ์
$X_{(price)}$	แทน	ด้านราคา
$X_{(place)}$	แทน	ด้านอาคารสถานที่และทำเล
$X_{(promotion)}$	แทน	ด้านส่งเสริมการตลาด
$X_{(influence)}$	แทน	ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจ
$Y_{(education)}$	แทน	การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
$Y_{(leaning)}$	แทน	การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้
$Y_{(work)}$	แทน	การศึกษาต่อทำให้สามารถต่อยอดในการทำงาน
$Y_{(academic)}$	แทน	การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการ
$Y_{(Promote)}$	แทน	การศึกษาต่อสามารถนำวุฒิไปเลื่อนชั้น
$Y_{(friends)}$	แทน	การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อน
$Y_{(expenses)}$	แทน	ค่าใช้จ่ายอยู่ในขอบเขตที่สามารถเข้าได้
$Y_{(friends)}$	แทน	การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อน
$Y_{(accept)}$	แทน	การศึกษาต่อทำให้ได้รับการยอมรับในสังคม
$Y_{(honer)}$	แทน	การศึกษาต่อจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว
$Y_{(successful)}$	แทน	การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้า
$Y_{(knowledge)}$	แทน	การศึกษามุ่งเสริมในการพัฒนาความรู้

ตอนที่ 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
1) เพศ		
ชาย	54	24.3
หญิง	168	75.7
รวม	222	100.0
2) ภูมิลำเนา		
จังหวัดภูเก็ต	73	32.9
จังหวัดพังงา	31	14.0
จังหวัดกระบี่	28	12.6
จังหวัดตรัง	12	5.4
จังหวัดนครศรีธรรมราช	17	7.7
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	14	6.3
จังหวัดพัทลุง	14	6.3
อื่นๆ	33	14.9
รวม	222	100.0
3) เกรดเฉลี่ยรวม		
2.01 – 2.50	25	11.3
2.51 – 3.00	73	32.9
3.01 – 3.50	84	37.8
3.51 – 4.00	40	18.0
รวม	222	100.0
4) รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง		
ไม่เกิน 5,000 บาท	4	1.8
5,001 – 10,000 บาท	44	19.8
10,001 – 15,000 บาท	77	34.7
15,001 – 20,000 บาท	48	21.6

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ)

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
4) รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง (ต่อ)		
20,001 - 25,000 บาท	18	8.1
25,001 - 30,000 บาท	9	4.1
30,001 บาทขึ้นไป	22	9.9
รวม	222	100.0
5) สถาบันที่กำลังศึกษา		
วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต	90	41.0
วิทยาลัยเทคนิคกลาง	40	18.0
วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต	4	1.8
วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต	56	25.2
วิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้	2	0.9
วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต	29	13.1
รวม	222	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต ทั้งหมด 222 คน พบว่า ร้อยละ 74.7 เป็นเพศหญิง มีจำนวน 168 คน และเพศชาย ร้อยละ 24.3 จำนวน 54 คน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาที่จังหวัดภูเก็ตร้อยละ 32.9 จำนวน 73 คน รองลงมา คือ จังหวัดอื่น ๆ ร้อยละ 14.9 จำนวน 33 คน และจังหวัดพังงา ร้อยละ 14.0 จำนวน 31 คน ตามลำดับ มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 ร้อยละ 37.8 จำนวน 84 คน รองลงมา คือ 2.51 – 3.00 ร้อยละ 32.9 จำนวน 73 คน และ 3.51 – 4.00 ร้อยละ 18.0 จำนวน 40 คน ตามลำดับ ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็น 34.7 จำนวน 77 คน รองลงมา คือ 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็น 21.6 จำนวน 48 คน และ 5,001 – 10,000 บาท ร้อยละ 19.8 จำนวน 44 คน กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ร้อยละ 41.0 จำนวน 90 คน รองลงมาคือ วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต ร้อยละ 25.2 จำนวน 56 คน และวิทยาลัยเทคนิคกลาง ร้อยละ 18.0 จำนวน 40 คน ตามลำดับ

ตอนที่ 4.2 วิเคราะห์ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา และความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

4.2.1 วิเคราะห์ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 4.2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบัน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	SD	ระดับ
1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	4.40	0.46	มาก
2. ปัจจัยด้านราคา	4.23	0.54	มาก
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	4.25	0.54	มาก
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	4.20	0.47	มาก
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	4.11	0.56	มาก
รวม	4.24	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.2 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x} = 4.24$, $SD=0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.40$, $SD=0.46$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ($\bar{x} = 4.25$, $SD=0.54$) ในระดับมากและปัจจัยที่ในการตัดสินใจเลือกสถาบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.11$, $SD=0.56$) อยู่ในระดับมาก โดยสามารถจัดอันดับเรียงจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา รายด้านและรายข้อ

ปัจจัยในการเลือกสถาบัน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	SD	ระดับ
1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	4.40	0.46	มาก
1.1 สถาบันมีชื่อเสียง	4.22	0.72	มาก
1.2 สถาบันได้รับการรับรองมาตรฐาน	4.38	0.60	มาก
1.3 หลักสูตรการเรียนตรงต่อความต้องการ	4.35	0.74	มาก

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา รายด้านและรายชื่อ (ต่อ)

ปัจจัยในการเลือกสถาบัน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ
1.4 เนื้อหาในหลักสูตรสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ	4.45	.58	มาก
1.5 คณาจารย์มีความรู้ ความชำนาญ	4.50	.68	มากที่สุด
1.6 ผลผลิตและคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับ	4.50	.56	มากที่สุด
2. ปัจจัยด้านราคา	4.23	.54	มาก
2.1 ค่าธรรมเนียมมีความเหมาะสม	4.05	.64	มาก
2.2 มีระบบผ่อนชำระค่าธรรมเนียม	4.27	.75	มาก
2.3 มีความสะดวกในการชำระค่าเล่าเรียน	4.16	.80	มาก
2.4 มีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	4.44	.66	มาก
2.5 มีการจัดสรรทุนการศึกษา	4.22	.81	มาก
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	4.25	.54	มาก
3.1 มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่น เหมาะแก่การเรียนการสอน	4.14	.72	มาก
3.2 มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบายเหมาะแก่การเรียน	4.15	.76	มาก
3.3 ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมืองใกล้แหล่งชุมชน	4.36	.44	มาก
3.4 มีความสะดวกในการเดินทาง	4.32	.74	มาก
3.5 สถานที่สามารถให้บริการผู้มาติดต่อได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว	4.27	.71	มาก
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	4.20	.47	มาก
4.1 มีการบริการข้อมูลในการศึกษาต่อ	4.28	.59	มาก
4.2 มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ	4.18	.69	มาก

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษา รายด้านและรายข้อ (ต่อ)

ปัจจัยในการเลือกสถาบัน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ
4.3 มีการจัดนิทรรศการด้านวิชาการ/ วิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอก	4.21	.61	มาก
4.4 การเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น	4.07	.66	มาก
4.5 มีการส่งเสริมการขายต่างๆ	4.12	.77	มาก
4.6 มีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้ ผู้เรียนได้ทำงานระหว่างเรียน	4.36	.64	มาก
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	4.11	.56	มาก
5.1 อาจารย์แนะแนวเป็นผู้ให้ข้อมูล	4.18	.67	มาก
5.2 บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แนะนำให้ ศึกษาต่อ	4.13	.74	มาก
5.3 เพื่อนชักชวนให้มาศึกษาต่อ	4.15	.76	มาก
5.4 ตามคำแนะนำของรุ่นพี่	4.12	.78	มาก
5.6 คำแนะนำจากญาติพี่น้อง	3.89	.91	มาก
5.7 อาจารย์ในสถาบันเดิมแนะนำ	4.17	.89	มาก
รวม	4.24	.36	มาก

จากตารางที่ 4.3 ปัจจัยต่าง ๆ ในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.24$, $SD=0.36$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า

1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ คุณภาพความรู้ ความชำนาญตรงกับสาขาที่ทำการสอน ($\bar{x} = 4.50$, $SD=0.68$) และผลผลิตและคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับ ($\bar{x} = 4.50$, $SD=0.56$) รองลงมา คือเนื้อหาในหลักสูตรสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ ($\bar{x} = 4.45$, $SD=0.58$) สถาบันได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา ($\bar{x} = 4.38$, $SD=0.60$) หลักสูตรการเรียนตรงต่อความต้องการ ($\bar{x} = 4.35$, $SD=0.74$) สถาบันมีชื่อเสียง ($\bar{x} = 4.22$, $SD=0.72$) ตามลำดับ

2. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมืองใกล้แหล่งชุมชน ($\bar{x} = 4.36$, $SD = .44$) มีความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{x} = 4.32$, $SD = .74$) สถานที่สามารถให้บริการผู้มาติดต่อได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว ($\bar{x} = 4.27$,

SD=0.71) มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบายเหมาะแก่การเรียน ($\bar{x} = 4.15$, SD=0.76) และสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.14$, SD=0.72) ตามลำดับ

3. ปัจจัยด้านราคา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ มีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ($\bar{x} = 4.44$, SD = .66) มีระบบผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน ($\bar{x} = 4.27$, SD=0.75) มีการจัดสรรทุนการศึกษา ($\bar{x} = 4.22$, SD=0.81) มีความสะดวกในการชำระค่าเล่าเรียน ($\bar{x} = 4.16$, SD=0.80) และค่าธรรมเนียมมีความเหมาะสม ($\bar{x} = 4.05$, SD=0.64) ตามลำดับ

4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ มีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ทำงานระหว่างเรียน ($\bar{x} = 4.36$, SD=0.64) มีการบริการข้อมูลในการศึกษาต่อ ($\bar{x} = 4.28$, SD=0.59) มีการจัดนิทรรศการด้านวิชาการ/วิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอก ($\bar{x} = 4.21$, SD=0.61) มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.18$, SD=0.69) มีการส่งเสริมการขายต่าง ๆ ($\bar{x} = 4.05$, SD=0.64) และการเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.07$, SD=0.66) ตามลำดับ

5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ อาจารย์แนะแนวเป็นผู้ให้ข้อมูล ($\bar{x} = 4.18$, SD = .67) อาจารย์สถาบันเดิมแนะนำ ($\bar{x} = 4.17$, SD=0.89) เพื่อนชักชวนให้มาศึกษา ต่อ ($\bar{x} = 4.15$, SD=0.76) บิดา มารดา หรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ($\bar{x} = 4.13$, SD=0.74) ตามคำแนะนำของรุ่นพี่ ($\bar{x} = 4.12$, SD=0.78) และคำแนะนำจากญาติพี่น้อง ($\bar{x} = 3.89$, SD=0.91)

4.2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	ระดับ
1. การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในงาน	4.45	.56	มาก
2. การศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	4.44	.62	มาก
3. การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ด้านวิชาการและนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน	4.44	.62	มาก

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา (ต่อ)

การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ระดับ
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนขั้น	4.45	.64	มาก
5. การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	4.52	.55	มากที่สุด
6. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าศึกษาได้	4.12	.71	มาก
7. การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น	4.35	.59	มาก
8. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	4.38	.74	มาก
9. การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ	4.41	.60	มาก
10. การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น	4.55	.70	มากที่สุด
รวม	4.41	.46	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักศึกษาสายอาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยรวมในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, $SD=0.46$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น ($\bar{x} = 4.55$, $SD=0.59$) และการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ ($\bar{x} = 4.52$, $SD=0.55$) รองลงมา คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนขั้น ($\bar{x} = 4.45$, $SD=0.64$) และการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในงานอาชีพ ($\bar{x} = 4.45$, $SD=0.56$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4.3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสถาบันระดับอุดมศึกษา
ของนักศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของ
นักศึกษา จำแนกตามเพศ

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	ชาย		หญิง		t	P
	(\bar{X})	SD	(\bar{X})	SD		
1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	4.39	.432	4.40	0.47	-.123	.902
2. ปัจจัยด้านราคา	4.11	.571	4.27	0.53	-1.89	.060
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	4.30	.429	4.23	0.57	.894	.373
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	4.18	.420	4.21	0.49	-.393	.695
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	4.06	.444	4.12	0.59	-.729	.467
รวม	4.21	.343	4.25	0.37	-.684	.494

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.5 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามภูมิภาค

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	Between Groups	2.123	7	.303	1.475	.178
	Within Groups	44.013	214	.206		
	Total	46.136	221			
2. ปัจจัยด้านราคา	Between Groups	1.415	7	.202	.684	.685
	Within Groups	63.251	214	.296		
	Total	64.667	221			
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	Between Groups	2.176	7	.311	1.071	.383
	Within Groups	62.136	214	.290		
	Total	64.313	221			
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	Between Groups	2.942	7	.420	1.922	.067
	Within Groups	46.801	214	.219		
	Total	49.743	221			
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	Between Groups	7.148	7	1.021	3.579	.001*
	Within Groups	61.051	214	.285		
	Total	68.199	221			
รวม	Between Groups	.762	7	.109	.815	.576
	Within Groups	28.597	214	.134		
	Total	29.360	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.6 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามภูมิภาค พบว่า ในภาพรวมไม่พบความแตกต่าง ยกเว้นปัจจัยบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่

ภูมิลำเนา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	จังหวัด ภูเก็ต	จังหวัด พังงา	จังหวัด กระบี่	จังหวัด ตรัง	จังหวัด นครศรีฯ	จังหวัด สุราษฎร์ ธานี	จังหวัด พัทลุง	จังหวัด อื่นๆ
		4.00	4.29	4.23	4.21	4.26	4.37	4.27	3.80
จังหวัดภูเก็ต	4.00	-	0.29*	0.23	0.21	0.26	0.37*	0.27	0.20
จังหวัดพังงา	4.29		-	0.06	0.08	0.03	0.08	0.02	0.49*
จังหวัดกระบี่	4.23			-	0.02	0.03	0.14	0.04	0.43*
จังหวัดตรัง	4.21				-	0.05	0.16	0.06	0.41*
จังหวัดนครศรีฯ	4.26					-	0.11	0.01	0.46*
จังหวัดสุราษฎร์	4.37						-	0.10	0.57*
ธานี	4.27							-	0.47*
จังหวัดพัทลุง	3.80								-
อื่นๆ									

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.7 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดภูเก็ต มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าจังหวัดพังงา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพัทลุงมีการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	Between Groups	1.295	3	.432	2.098	.101
	Within Groups	44.842	218	.206		
	Total	46.136	221			
2. ปัจจัยด้านราคา	Between Groups	2.738	3	.913	3.212	.024*
	Within Groups	61.929	218	.284		
	Total	64.667	221			
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	Between Groups	.507	3	.169	.577	.631
	Within Groups	63.806	218	.293		
	Total	64.313	221			
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	Between Groups	1.928	3	.643	2.930	.035*
	Within Groups	47.815	218	.219		
	Total	49.743	221			
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	Between Groups	1.928	3	.643	2.930	.035*
	Within Groups	47.815	218	.219		
	Total	49.743	221			
รวม	Between Groups	.546	3	.182	1.376	.251
	Within Groups	28.814	218	.132		
	Total	29.360	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม พบว่า ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดและปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.9 - 4.11 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านราคา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.10	4.38	4.12	4.11
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-		-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.10			-	0.28*	0.02	0.01
2.51 – 3.00	4.38				-	0.26	0.27
3.01 – 3.50	4.12					-	0.01
3.51 – 4.00	4.11						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านราคาจำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านราคาในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01 – 2.50 การตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคาน้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.24	4.31	4.17	4.05
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-		-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.24			-	0.07	0.07	0.19
2.51 – 3.00	4.31				-	0.14	0.26*
3.01 – 3.50	4.17					-	0.12
3.51 – 4.00	4.05						-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 การตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านส่งเสริมการตลาดมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.21	4.24	4.00	4.01
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-	-	-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.21	-	-	-	0.03	0.21	0.20
2.51 – 3.00	4.24	-	-	-	-	0.24*	0.23*
3.01 – 3.50	4.00	-	-	-	-	-	0.01
3.51 – 4.00	4.01	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 การตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	Between Groups	3.299	6	.550	2.759	.013*
	Within Groups	42.838	215	.199		
	Total	46.136	221			
2. ปัจจัยด้านราคา	Between Groups	4.478	6	.746	2.666	.016*
	Within Groups	60.189	215	.280		
	Total	64.667	221			
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	Between Groups	5.160	6	.860	3.126	.006*
	Within Groups	59.153	215	.275		
	Total	64.313	221			
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	Between Groups	2.030	6	.338	1.524	.171
	Within Groups	47.713	215	.222		
	Total	49.743	221			
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	Between Groups	2.409	6	.401	1.312	.253
	Within Groups	65.791	215	.306		
	Total	68.199	221			
รวม	Between Groups	1.667	6	.278	2.157	.048*
	Within Groups	27.693	215	.129		
	Total	29.360	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.13 - 4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน เป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยของ ผู้ปกครองต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001- 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
		4.38	4.42	4.42	4.50	4.30	3.87	4.36
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.38	-	0.04	0.04	0.12	0.08	0.51	0.02
5,001-10,000 บาท	4.42		-	0.00	0.08	0.12	0.55*	0.06
10,001-15,000 บาท	4.42			-	0.08	0.12	0.55*	0.06
15,001-20,000 บาท	4.50				-	0.20	0.63*	0.14
20,001-25,000 บาท	4.30					-	0.43*	0.06
25,001-30,000 บาท	3.87						-	0.49*
30,001 บาทขึ้นไป	4.36							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองระดับต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 5,001- 10,000 บาท, 10,001-15,000 บาท, 15,001-20,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ มากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,000-30,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 30,001 บาท ขึ้นไป

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านราคา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยของ ผู้ปกครองต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001- 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
		4.00	4.25	4.10	4.40	4.04	4.51	4.36
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.00	-	0.25	0.10	0.40	0.04	0.51	0.36
5,001-10,000 บาท	4.25		-	0.15	0.15	0.21	0.26	0.11
10,001-15,000 บาท	4.10			-	0.30*	0.06	0.41*	0.26
15,001-20,000 บาท	4.40				-	0.36*	0.11	0.04
20,001-25,000 บาท	4.04					-	0.47*	0.32
25,001-30,000 บาท	4.51						-	0.15
30,001 บาทขึ้นไป	4.30							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านราคา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองระดับต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านราคา ในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 10,001- 15,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคา น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทและ 25,001-30,000 บาท กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคามากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 20,001-25,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 20,001-25,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคาน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาตามปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยของ ผู้ปกครองต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001- 10,000 บาท	10,001- 15,000 บาท	15,001- 20,000 บาท	20,001- 25,000 บาท	25,001- 30,000 บาท	30,001 บาทขึ้นไป
		3.75	4.33	4.19	4.43	4.26	3.87	4.08
ไม่เกิน 5,000 บาท	3.75	-	0.58*	0.44	0.68*	0.51	0.12	0.33
5,001-10,000 บาท	4.33		-	0.14	0.10	0.07	0.46*	0.25
10,001-15,000 บาท	4.19			-	0.24*	0.07	0.32	0.11
15,001-20,000 บาท	4.43				-	0.17	0.56*	0.35*
20,001-25,000 บาท	4.26					-	0.39	0.18
25,001-30,000 บาท	3.87						-	0.21
30,001 บาทขึ้นไป	4.08							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองระดับต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง ไม่เกิน 5,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเล น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาทและ 15,001-20,000 บาท กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 5,001- 10,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเลมากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเลน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเลมากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท และ รายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1. ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	Between Groups	2.697	5	.539	1.891	.097
	Within Groups	61.615	216	.285		
	Total	64.313	221			
2. ปัจจัยด้านราคา	Between Groups	6.289	5	1.258	6.819	.000*
	Within Groups	39.847	216	.184		
	Total	46.136	221			
3. ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	Between Groups	1.657	5	.331	1.136	.342
	Within Groups	63.010	216	.292		
	Total	64.667	221			
4. ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	Between Groups	1.490	5	.298	1.334	.251
	Within Groups	48.253	216	.223		
	Total	49.743	221			
5. ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	Between Groups	3.055	5	.611	2.026	.076
	Within Groups	65.145	216	.302		
	Total	68.199	221			
รวม	Between Groups	.846	5	.169	1.282	.273
	Within Groups	28.514	216	.132		
	Total	29.360	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา พบว่า สถาบันที่กำลังศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันแตกต่างกันในด้านปัจจัยด้านราคา โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของ
นักศึกษาตามปัจจัยด้านราคา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค กลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่างภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.30	4.20	4.40	4.12	4.60	4.20
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.30	-	0.10	0.01	0.18*	0.30	0.10
ว.เทคนิคกลาง	4.20		-	0.20	0.08	0.40	0.00
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.40			-	0.28	0.20	0.20
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.12				-	0.48	0.08
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.60					-	0.40
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.20						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในปัจจัยด้านราคา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านราคา ในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคามากกว่าวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

ตอนที่ 4.4 วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา โดย
จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นต่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษา	ชาย		หญิง		t	P
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD		
1. การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในงาน	4.50	0.58	4.43	0.55	0.749	0.455
2. การศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	4.48	0.50	4.42	0.66	0.688*	0.493
3. การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ด้านวิชาการและนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน	4.37	0.59	4.46	0.63	-0.969	0.333
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนชั้น	4.44	0.50	4.46	0.67	-0.162*	0.872
5. การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	4.61	0.49	4.49	0.57	1.462*	0.147
6. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าศึกษาได้	4.11	0.66	4.13	0.76	-0.120	0.904
7. การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น	4.37	0.59	4.35	0.61	0.265	0.791
8. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	4.35	0.62	4.39	0.73	-0.373	0.709
9. การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ	4.48	0.50	4.39	0.77	0.850	0.396
10. การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น	4.61	0.49	4.52	0.62	1.062*	0.291
รวม	4.43	0.39	4.40	0.48	0.395	0.693

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนชั้น, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า การศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น โดยเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนชั้นโดยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามภูมิภาคนา

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และ ความก้าวหน้าในงาน	Between Groups	2.949	7	.421	1.366	.221
	Within Groups	66.006	214	.308		
	Total	68.955	221			
2.การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	Between Groups	3.118	7	.445	1.142	.338
	Within Groups	83.499	214	.390		
	Total	86.617	221			
3.การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้น	Between Groups	3.528	7	.504	1.328	.238
	Within Groups	81.211	214	.379		
	Total	84.739	221			
4.เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนชั้นเลื่อนเงินเดือน	Between Groups	5.953	7	.850	2.190	.036*
	Within Groups	83.096	214	.388		
	Total	89.050	221			
5.การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	Between Groups	2.162	7	.309	1.013	.423
	Within Groups	65.225	214	.305		
	Total	67.387	221			

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามภูมิภาค
(ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
6.ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ อยู่ในขอบเขตที่จะสามารถ เข้าเรียนได้	Between Groups	12.505	7	1.786	3.566	.001*
	Within Groups	107.211	214	.501		
	Total	119.716	221			
7.การศึกษาต่อทำให้ท่าน เป็นที่ยอมรับในสังคมมาก ยิ่งขึ้น	Between Groups	3.943	7	.563	1.572	.145
	Within Groups	76.652	214	.358		
	Total	80.595	221			
8.เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียน และครอบครัว	Between Groups	2.052	7	.293	.590	.764
	Within Groups	106.403	214	.497		
	Total	108.455	221			
9.การศึกษาจะสร้างความ เจริญก้าวหน้าให้กับสังคม และประเทศชาติ	Between Groups	6.735	7	.962	1.962	.062
	Within Groups	104.963	214	.490		
	Total	111.698	221			
10.การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ ท่านได้พัฒนาความรู้และ เพิ่มทักษะในสาขาวิชา	Between Groups	1.645	7	.235	.667	.700
	Within Groups	75.405	214	.352		
	Total	77.050	221			
รวม	Between Groups	1.134	7	.162	.755	.626
	Within Groups	45.916	214	.215		
	Total	47.050	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามภูมิภาคพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนและค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.20-4.21 ดังนี้

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่

ภูมิลำเนา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	จังหวัด ภูเก็ต	จังหวัด พังงา	จังหวัด กระบี่	จังหวัด ตรัง	จังหวัด นครศรีฯ	จังหวัด สุราษฎร์ ธานี	จังหวัด พัทลุง	จังหวัด อื่นๆ
		4.58	4.29	4.25	4.08	4.65	4.36	4.57	4.55
จังหวัดภูเก็ต	4.58	-	0.29	0.33*	0.50*	0.07	0.22	0.01	0.03
จังหวัดพังงา	4.29		-	0.04	0.21	0.36	0.07	0.28	0.26
จังหวัดกระบี่	4.25			-	0.17	0.40*	0.11	0.32	0.30
จังหวัดตรัง	4.08				-	0.57*	0.28	0.49*	0.47*
จังหวัดนครศรีฯ	4.65					-	0.29	0.08	0.10
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	4.36						-	0.21	0.19
จังหวัดพัทลุง	4.57							-	0.02
อื่นๆ	4.55								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามภูมิลำเนาเป็นรายคู่พบว่า นักศึกษากลุ่มภูมิลำเนาต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดภูเก็ต มีความคิดเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนมากกว่าจังหวัดกระบี่และจังหวัดตรัง ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดกระบี่มีความคิดเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าจังหวัดนครศรีธรรมราช และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดตรัง มีความคิดเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุงและจังหวัดอื่นๆ

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามภูมิภาคเป็นรายคู่

ภูมิภาค	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	จังหวัด ภูเก็ต	จังหวัด พังงา	จังหวัด กระบี่	จังหวัด ตรัง	จังหวัด นครศรีฯ	จังหวัด สุราษฎร์ ธานี	จังหวัด พัทลุง	จังหวัด อื่นๆ
		4.23	4.00	4.07	4.17	4.29	3.29	4.14	4.27
จังหวัดภูเก็ต	4.23	-	0.23	0.16	0.06	0.06	0.94*	0.09	0.04
จังหวัดพังงา	4.00		-	0.07	0.17	0.29	0.71*	0.14	0.27
จังหวัดกระบี่	4.07			-	0.10	0.22	0.78*	0.07	0.20
จังหวัดตรัง	4.17				-	0.12	0.88*	0.03	0.10
จังหวัดนครศรีฯ	4.29					-	1.00*	0.15	0.02
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	3.29						-	0.85*	0.98*
จังหวัดพัทลุง	4.14							-	0.13
อื่นๆ	4.27								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามภูมิภาคเป็นรายคู่ พบว่า นักศึกษากลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 7 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิภาคในจังหวัดภูเก็ต, จังหวัดพังงา, จังหวัดกระบี่, จังหวัดตรัง และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้มากกว่าจังหวัดสุราษฎร์ธานี ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิภาคในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้น้อยกว่าจังหวัดพัทลุงและจังหวัดอื่น ๆ

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และ ความก้าวหน้าในงาน	Between Groups	.140	3	.047	.148	.931
	Within Groups	68.815	218	.316		
	Total	68.955	221			
2.การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	Between Groups	4.213	3	1.404	3.715	.012*
	Within Groups	82.404	218	.378		
	Total	86.617	221			
3.การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้น	Between Groups	4.468	3	1.489	4.045	.008*
	Within Groups	80.271	218	.368		
	Total	84.739	221			
4.เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน	Between Groups	11.218	3	3.739	10.474	.000*
	Within Groups	77.832	218	.357		
	Total	89.050	221			
5.การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	Between Groups	1.331	3	.444	1.464	.225
	Within Groups	66.057	218	.303		
	Total	67.387	221			
6.ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้	Between Groups	10.678	3	3.559	7.116	.000*
	Within Groups	109.038	218	.500		
	Total	119.716	221			
7.การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น	Between Groups	.829	3	.276	.755	.520
	Within Groups	79.766	218	.366		
	Total	80.595	221			
8.เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	Between Groups	1.224	3	.408	.830	.479
	Within Groups	107.231	218	.492		
	Total	108.455	221			

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
8.เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและ ครอบครัว	Between Groups	1.224	3	.408	.830	.479
	Within Groups	107.231	218	.492		
	Total	108.455	221			
9.การศึกษาจะสร้างความ เจริญก้าวหน้าให้กับสังคม และประเทศชาติ	Between Groups	9.434	3	3.145	6.703	.000*
	Within Groups	102.264	218	.469		
	Total	111.698	221			
10.การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่ม ทักษะในสาขาวิชา	Between Groups	4.650	3	1.550	4.667	.004*
	Within Groups	72.400	218	.332		
	Total	77.050	221			
รวม	Between Groups	2.464	3	.821	4.016	.008*
	Within Groups	44.586	218	.205		
	Total	47.050	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน, การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้น, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน, ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้, การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.22-4.27 ดังนี้

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ
สามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.28	4.44	4.58	4.23
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-	-	-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.28	-	-	-	0.16	0.30*	0.05
2.51 – 3.00	4.44	-	-	-	-	0.14	0.21
3.01 – 3.50	4.58	-	-	-	-	-	0.35*
3.51 – 4.00	4.23	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่
พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อ
ยอดในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มี
เกรดเฉลี่ยรวม 2.01 – 2.50 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และนักศึกษาที่มีเกรด
เฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.40	4.38	4.61	4.23
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-	-	-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.40	-	-	-	0.02	0.21	0.17
2.51 – 3.00	4.38	-	-	-	-	0.23*	0.15
3.01 – 3.50	4.61	-	-	-	-	-	0.38*
3.51 – 4.00	4.23	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.32	4.32	4.74	4.20
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-		-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.32			-	0.00	0.42*	0.12
2.51 – 3.00	4.32				-	0.42*	0.12
3.01 – 3.50	4.74					-	0.54*
3.51 – 4.00	4.20						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.25 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50 และ 2.51-3.00 น้อยกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 มากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.12	4.34	4.13	3.70
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-	-	-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.12	-	-	-	0.22	0.01	0.42*
2.51 – 3.00	4.34	-	-	-	-	0.21	0.64*
3.01 – 3.50	4.13	-	-	-	-	-	0.43*
3.51 – 4.00	3.70	-	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.26 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50, 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นราย

คู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.48	4.37	4.61	4.03
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-	-	-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.48	-	-	-	0.11	0.13	0.45*
2.51 – 3.00	4.37	-	-	-	-	0.24*	0.34*
3.01 – 3.50	4.61	-	-	-	-	-	0.58*
3.51 – 4.00	4.03	-	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50, 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 มากกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00 และนักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 น้อยกว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50

ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นราย

คู่

เกรดเฉลี่ยรวม	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	น้อยกว่า 1.50	1.51 – 2.00	2.01 – 2.50	2.51 – 3.00	3.01 – 3.50	3.51 – 4.00
		-	-	4.48	4.45	4.73	4.38
น้อยกว่า 1.50	-	-	-	-	-	-	-
1.51 – 2.00	-		-	-	-	-	-
2.01 – 2.50	4.48			-	0.03	0.25	0.10
2.51 – 3.00	4.45				-	0.28*	0.07
3.01 – 3.50	4.73					-	0.35*
3.51 – 4.00	4.38						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.28 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวมเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ มีความคิดเห็นการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และ ความก้าวหน้าในงาน	Between Groups	2.557	6	.426	1.380	.224
	Within Groups	66.398	215	.309		
	Total	68.955	221			
2.การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	Between Groups	3.489	6	.581	1.504	.178
	Within Groups	83.128	215	.387		
	Total	86.617	221			
3.การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้น	Between Groups	1.456	6	.243	.627	.709
	Within Groups	83.282	215	.387		
	Total	84.739	221			
4.เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน	Between Groups	3.644	6	.607	1.529	.170
	Within Groups	85.406	215	.397		
	Total	89.050	221			
5.การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	Between Groups	6.650	6	1.108	3.923	.001*
	Within Groups	60.738	215	.283		
	Total	67.387	221			
6.ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้	Between Groups	2.645	6	.441	.810	.563
	Within Groups	117.071	215	.545		
	Total	119.716	221			
7.การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น	Between Groups	4.979	6	.830	2.360	.031*
	Within Groups	75.615	215	.352		
	Total	80.595	221			
8.เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	Between Groups	5.314	6	.886	1.846	.091
	Within Groups	103.141	215	.480		
	Total	108.455	221			

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
9.การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ	Between Groups	2.048	6	.341	.669	.675
	Within Groups	109.650	215	.510		
	Total	111.698	221			
10.การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา	Between Groups	1.845	6	.308	.879	.511
	Within Groups	75.204	215	.350		
	Total	77.050	221			
รวม	Between Groups	1.728	6	.288	1.366	.229
	Within Groups	45.321	215	.211		
	Total	47.050	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพและการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.29-4.30 ดังนี้

ตารางที่ 4.30 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ ทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน เป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยของ ผู้ปกครองต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ไม่เกิน 5,000	5,001- 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001 บาทขึ้นไป
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		4.75	4.41	4.48	4.65	4.94	4.11	4.41
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.75	-	0.34	0.27	0.10	0.19	0.64*	0.34
5,001-10,000 บาท	4.41		-	0.07	0.24*	0.53*	0.30	0.00
10,001-15,000 บาท	4.48			-	0.17	0.46*	0.37*	0.07
15,001-20,000 บาท	4.65				-	0.29*	0.54*	0.24
20,001-25,000 บาท	4.94					-	0.83*	0.53*
25,001-30,000 บาท	4.11						-	0.30
30,001 บาทขึ้นไป	4.41							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.30 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือนเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในระดับต่าง ๆ มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 9 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 15,001-20,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท, 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 20,001-25,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท, 10,001-15,000 บาท, 15,001-20,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 25,001-30,000 บาท และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 30,001 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.31 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ
ทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อ
เดือนเป็นรายคู่

รายได้เฉลี่ยของ ผู้ปกครองต่อเดือน	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	ไม่เกิน 5,000	5,001- 10,000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001- 25,000	25,001- 30,000	30,001 บาทขึ้นไป
		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
		4.50	4.43	4.19	4.52	4.44	4.00	4.41
ไม่เกิน 5,000 บาท	4.50	-	0.07	0.31	0.02	0.06	0.50	0.09
5,001-10,000 บาท	4.43		-	0.24*	0.09	0.01	0.43*	0.02
10,001-15,000 บาท	4.19			-	0.33*	0.25	0.19	0.22
15,001-20,000 บาท	4.52				-	0.08	0.52*	0.11
20,001-25,000 บาท	4.44					-	0.44	0.03
25,001-30,000 บาท	4.00						-	0.41
30,001 บาทขึ้นไป	4.41							-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.31 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง
ต่อเดือนเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนในระดับต่าง ๆ มีความ
คิดเห็นว่าการศึกษต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000
บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นมากกว่าผู้ปกครองที่มี
รายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท
มีความคิดเห็นว่าการศึกษต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้
เฉลี่ย 15,001-20,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และ
15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น
มากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 25,001-30,000 บาท

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1.การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และ ความก้าวหน้าในงาน	Between Groups	1.605	5	.321	1.030	.401
	Within Groups	67.350	216	.312		
	Total	68.955	221			
2.การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	Between Groups	3.741	5	.748	1.950	.087
	Within Groups	82.876	216	.384		
	Total	86.617	221			
3.การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้น	Between Groups	4.446	5	.889	2.392	.039*
	Within Groups	80.292	216	.372		
	Total	84.739	221			
4.เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน	Between Groups	8.071	5	1.614	4.306	.001*
	Within Groups	80.979	216	.375		
	Total	89.050	221			
5.การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	Between Groups	5.482	5	1.096	3.825	.002*
	Within Groups	61.906	216	.287		
	Total	67.387	221			
6.ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้	Between Groups	10.480	5	2.096	4.144	.001*
	Within Groups	109.237	216	.506		
	Total	119.716	221			
7.การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น	Between Groups	6.822	5	1.364	3.995	.002*
	Within Groups	73.773	216	.342		
	Total	80.595	221			
8.เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	Between Groups	9.834	5	1.967	4.308	.001*
	Within Groups	98.621	216	.457		
	Total	108.455	221			

ตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
9. การศึกษาจะสร้าง ความเจริญก้าวหน้า ให้กับสังคมและ ประเทศชาติ	Between Groups	7.931	5	1.586	3.302	.007*
	Within Groups	103.767	216	.480		
	Total	111.698	221			
10.การศึกษาต่อมุ่ง เสริมให้ท่านได้พัฒนา ความรู้และเพิ่มทักษะ ในสาขาวิชา	Between Groups	6.276	5	1.255	3.831	.002*
	Within Groups	70.773	216	.328		
	Total	77.050	221			
รวม	Between Groups	4.913	5	.983	5.037	.000*
	Within Groups	42.137	216	.195		
	Total	47.050	221			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.32 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ, ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้, การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น, เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว, การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี Scheffé ปรากฏผลดังตารางที่ 4.32-4.39 ดังนี้

ตารางที่ 4.33 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ
ทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็น
รายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค กลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.58	4.43	4.25	4.29	5.00	4.31
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.58	-	0.15	0.33	0.29*	0.42	0.27*
ว.เทคนิคกลาง	4.43		-	0.18	0.14	0.57	0.12
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.25			-	0.04	0.75	0.06
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.29				-	0.71	0.02
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	5.00					-	0.69
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.31						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.33 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาใน
ด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็น
รายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัย
อาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากกว่า
กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตและวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 4.34 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค กลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.66	4.40	4.75	4.23	4.00	4.31
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.66	-	0.26*	0.09	0.43*	0.66	0.35*
ว.เทคนิคกลาง	4.40		-	0.35	0.17	0.40	0.09
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.75			-	0.52	0.75	0.44
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.23				-	0.23	0.08
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00					-	0.31
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.31						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.34 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตและวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 4.35 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ
ทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ถลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.68	4.35	4.75	4.38	4.55	4.52
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.68	-	0.33*	0.07	0.30*	0.13	0.16
ว.เทคนิคถลาง	4.35		-	0.40	0.03	0.20	0.17
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.75			-	0.37	0.20	0.23
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.38				-	0.17	0.14
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00 4.55					-	0.52
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.52						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.35 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคถลาง และวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

ตารางที่ 4.36 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ถลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.36	4.05	4.25	3.84	4.00	4.00
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.36	-	0.31	0.11	0.52*	0.36	0.36*
ว.เทคนิคถลาง	4.05		-	0.20	0.21	0.05	0.05
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.25			-	0.41	0.25	0.25
ว.เทคนิคภูเก็ต	3.84				-	0.16	0.16
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00					-	0.00
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.00						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.36 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 4.37 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ
ทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นราย
คู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ถลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.54	4.20	4.75	4.18	4.00	4.28
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.54	-	0.34*	0.21	0.36*	0.54	0.26*
ว.เทคนิคถลาง	4.20		-	0.55	0.02	0.20	0.08
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.75			-	0.57	0.75	0.47
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.18				-	0.18	0.10
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00					-	0.28
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.28						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.37 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาใน
ด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นราย
คู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัย
อาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นมากกว่า
กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคถลาง วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตารางที่ 4.38 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ถลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.60	4.40	4.50	4.13	4.00	4.17
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.60	-	0.20	0.10	0.47*	0.60	0.43*
ว.เทคนิคถลาง	4.40		-	0.10	0.27*	0.40	0.23
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.50			-	0.37	0.50	0.33
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.13				-	0.13	0.04
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00					-	0.17
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.17						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.38 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยเทคนิคถลาง มีความคิดเห็นว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

ตารางที่ 4.39 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ถลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.60	4.40	4.50	4.14	4.00	4.34
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.60	-	0.20	0.10	0.46*	0.60	0.26
ว.เทคนิคถลาง	4.40		-	0.10	0.26	0.40	0.06
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.50			-	0.36	0.50	0.16
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.14				-	0.14	0.20
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00					-	0.34
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.34						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.39 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

ตารางที่ 4.40 การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อ มุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่

สถาบันที่กำลังศึกษา	ค่าเฉลี่ย \bar{x}	วิทยาลัย อาชีวศึกษา ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ถลาง	วิทยาลัย สารพัด ช่าง ภูเก็ต	วิทยาลัย เทคนิค ภูเก็ต	วิทยาลัย อาชีวศึกษา บริหารธุรกิจ ภาคใต้	วิทยาลัย เทคโนโลยี ภูเก็ต
		4.73	4.50	4.75	4.36	4.00	4.41
ว.อาชีวศึกษาภูเก็ต	4.73	-	0.02*	0.02	0.37 *	0.73	0.32*
ว.เทคนิคถลาง	4.50		-	0.25	0.14	0.50	0.09
ว.สารพัดช่างภูเก็ต	4.75			-	0.39	0.75	0.34
ว.เทคนิคภูเก็ต	4.36				-	0.36	0.05
ว.อาชีวศึกษาบริหาร ธุรกิจภาคใต้	4.00					-	0.41
ว.เทคโนโลยีภูเก็ต	4.41						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 เมื่อทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาสถาบันต่าง ๆ ในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคถลาง วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตอนที่ 4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

4.5.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน					
	ด้าน ผลิตภัณฑ์	ด้าน ราคา	ด้านอาคาร สถานที่ และทำเล	ด้าน ส่งเสริม การตลาด	ด้าน บุคคลที่มี อิทธิพล	โดยรวม
1.การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้และความก้าวหน้าในงาน	.375**	.276**	.476**	.260**	.219**	.451**
2.การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน	.620**	.354**	.572**	.468**	.160*	.600**
3.การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้น	.471**	.322**	.556**	.377**	.108	.509**
4.เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน	.558**	.337**	.532**	.384**	.069	.518**
5.การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ	.396**	.284**	.449**	.325**	.255**	.479**
6.ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้	.447**	.389**	.494**	.412**	.332**	.582**
7.การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น	.305**	.385**	.369**	.312**	.335**	.483**
8.เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว	.270**	.380**	.328**	.317**	.139*	.403**
9. การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ	.354**	.292**	.374**	.328**	.108	.405**

ตารางที่ 4.41 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา	ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน					โดยรวม
	ด้าน ผลิตภัณฑ์	ด้าน ราคา	ด้านอาคาร สถานที่ และทำเล	ด้าน ส่งเสริม การตลาด	ด้าน บุคคลที่มี อิทธิพล	
10.การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา	.491**	.235**	.474**	.287**	.091**	.436**
การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม	.586**	.450**	.632**	.479**	.249**	.668**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.41 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า มีความสัมพันธ์ตั้งแต่ ($r=0.069-0.632$) โดยปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.620$) และการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.586$) ตามลำดับ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ($r=.270$) ปัจจัยด้านราคา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.450$) การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.389$) และการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ($r=.385$) ตามลำดับ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.632$) การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.572$) และการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ($r=.556$) ตามลำดับ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.479$) การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.468$) และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.412$) ตามลำดับ และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ($r=.335$) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.332$) และการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ

($r=.255$) ตามลำดับ และปัจจัยโดยรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.668$) การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.600$) และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.582$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.42 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา			
	r	Sig (2 tailed)	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.586**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ปัจจัยด้านราคา	.450**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.632**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.479**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน
ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.249**	.000	ต่ำ	เดียวกัน
ปัจจัยโดยรวม	.668**	.000	ปานกลาง	เดียวกัน

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.42 ผลจากวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ที่ระดับมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 พบว่า ค่าความสัมพันธ์โดยรวม ($r=.668$) และรายด้าน ($r=.249 - .632$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากค่าความสัมพันธ์สูงไปหาความสัมพันธ์ต่ำ พบว่า ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.632$) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง ($r=.586$) ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.479$) ปัจจัยด้านราคา มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.450$) และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ ($r=.249$) ตามลำดับ

4.5.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา เป็นการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Beta) ดังนี้

4.5.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น

ตารางที่ 4.43 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

ปัจจัยการตัดสินใจต่างๆ	การใช้ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันของนักศึกษา					ปัจจัยโดยรวม
	ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	ปัจจัยด้านราคา	ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	-	-	-	-	-	-
-ปัจจัยด้านราคา	.394**	-	-	-	-	-
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.620**	.356**	-	-	-	-
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.432**	.580**	.471**	-	-	-
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.085	.184**	.267**	.469**	-	-
-ปัจจัยโดยรวม	.690**	.708**	.761**	.823**	.582**	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 4.43 มีช่วงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ($r = .184 - .620$) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และปัจจัยโดยรวมนั้น มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักวิจัยมีแนวความคิดว่า ตัวแปรอิสระเพียงตัวเดียวไม่สามารถที่จะอธิบายตัวแปรตามได้อย่างเพียงพอ และการที่จะศึกษาว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามเท่าใด ตัวแปรอิสระแต่ละตัวจะต้องไม่ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระตัวใดตัวหนึ่งมากเกินไป หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง

ได้ว่าตัวแปรอิสระไม่ควรมีความสัมพันธ์กันมากเกินไป (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2545: 83) โดยกำหนดให้ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กันจะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระได้มีระดับความสัมพันธ์ไม่สูงมากนัก จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity (จรีวรรณ นกเอี้ยงทอง, 2560) จากการทดสอบพบว่า มีตัวแปรอิสระ 1 คู่ที่มีความสัมพันธ์เกิน 0.80 ผู้วิจัยจึงตัดสินใจตัดตัวแปรอิสระไป 1 ตัวแปร คือ ปัจจัยโดยรวม เพื่อให้เหลือเฉพาะปัจจัยรายด้านที่จะนำมาวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนต่อไป

5.2.2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ตารางที่ 4.44 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	.828	.269		3.072	.002
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.308	.055	.360	5.572	.000*
-ปัจจัยด้านราคา	.265	.065	.262	4.080	.000*
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.143	.051	.168	2.788	.006
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.065	.068	.067	.965	.336
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.057	.046	.068	1.224	.222

Adjust R^2 = .494, F = 44.211, p < 0.05

จากตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (β = .360) ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา รองลงมา คือ ปัจจัยด้านราคา (β = .262) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (Adjust R^2 = .494) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 49.4 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 50.6 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=44.211$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.1 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = .828 + .308X_{(\text{product})} + .265X_{(\text{price})}$$

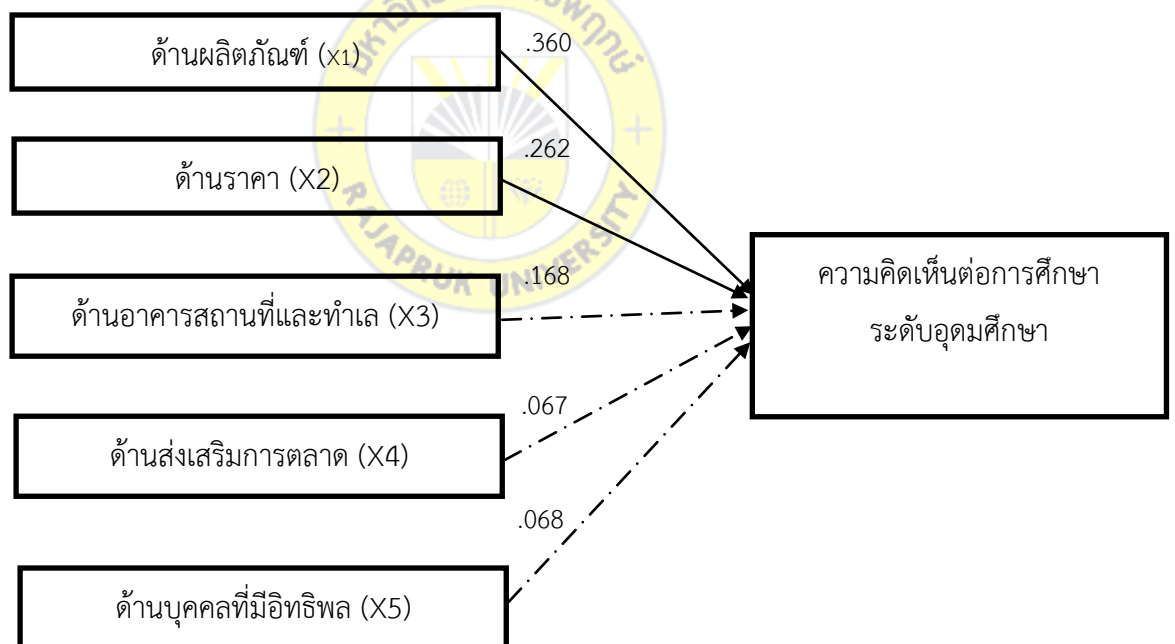
สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.360Z_{(\text{product})} + 0.262Z_{(\text{price})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 49.4\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.1 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

ภาพที่ 4.1 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา พบว่า ปัจจัยทั้ง 2 ด้าน ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา เรียงลำดับตามการส่งผลมากไปยังการส่งผลน้อย ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้าน

ราคา ตามลำดับ โดยสมการดังกล่าวอธิบายได้ว่าปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันทั้งหมดสามารถที่จะพยากรณ์ความผันแปรของความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ คิดเป็นร้อยละ 49.4 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 50.6 มาจากปัจจัยอื่นๆ

ตารางที่ 4.45 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	1.535	.399		3.846	.000
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.373	.082	.360	4.563	.000*
-ปัจจัยด้านราคา	.164	.096	.135	1.711	.089
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.136	.076	.132	1.796	.074
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	-.128	.100	-.109	-1.277	.203
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.139	.069	.138	2.023	.044*
Adjust R^2 = .243, F=15.200, p< 0.05					

จากตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (β = .360) ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ (β = .138) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .243) โดยมีตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อ

การศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ได้ร้อยละ 24.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 75.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=15.200$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.2 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ จะช่วยให้ได้สมการพยากรณ์เชิงเส้นตรงในรูปคะแนนดิบ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 153 - 154)

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2 + \dots + b_kX_k$$

$$Y_{(\text{education})} = 1.535 + .373X_{(\text{product})} + .139X_{(\text{people})}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ((standardized Coefficients))

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน เป็นการศึกษาเพื่อหารูปแบบสมการเชิงคณิตศาสตร์ที่จะใช้อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยจะอธิบายตัวแปรหนึ่ง เมื่อทราบค่าตัวแปรอีกตัวแปรหนึ่ง ซึ่งความสัมพันธ์มีเหตุและมีผลต่อกันและกัน ซึ่งคะแนนทุกตัวเปลี่ยนเป็นรูปคะแนนมาตรฐาน จะทำให้ได้พยากรณ์เชิงเส้นตรงในรูปของคะแนนมาตรฐาน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2541: 152)

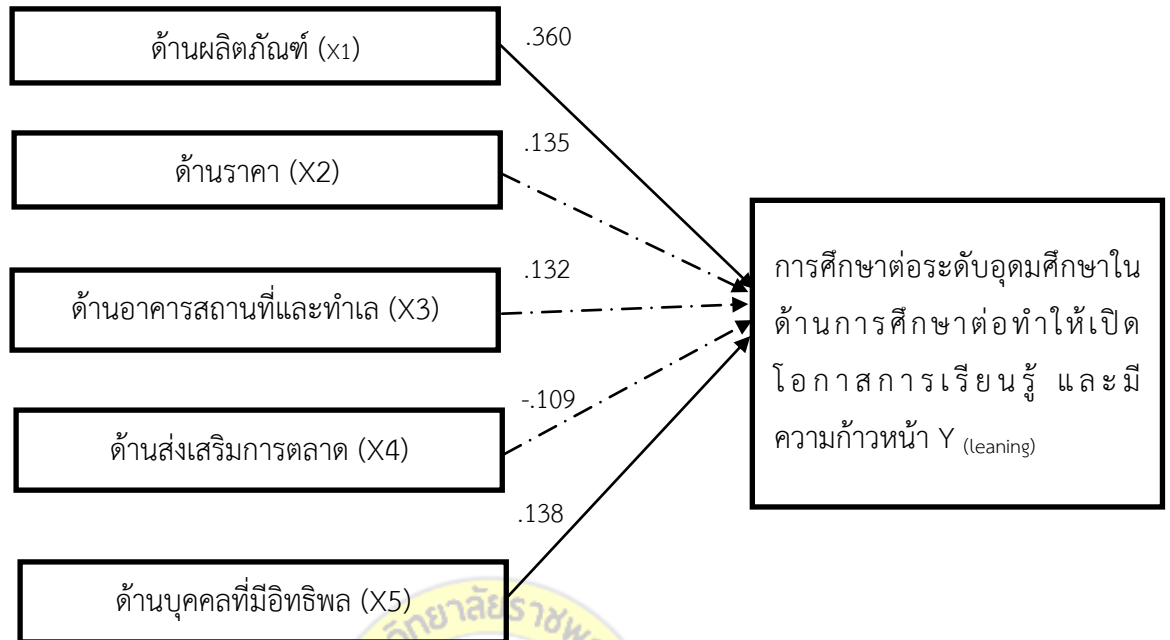
$$Z = \beta_1Z_1 + \beta_2Z_2 + \dots + \beta_kZ_k$$

$$Z_{(\text{education})} = 0.360Z_{(\text{product})} + 0.138Z_{(\text{people})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 24.3\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.2 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

- ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

ภาพที่ 4.2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.46 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	-.060	.380		-.157	.875
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.520	.091	.380	5.688	.000*
-ปัจจัยด้านราคา	.009	.072	.008	.126	.900
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.289	.078	.249	3.719	.000*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.260	.096	.197	2.717	.007*
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	-.036	.065	-.032	-.557	.578

Adjust R^2 = .455, F = 37.879, p < 0.05

จากตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (β = .380) ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล (β = .249) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .455) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ได้ร้อยละ 45.5 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 54.5 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ F = 37.879 ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.3 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = -.060 + .520X_{(\text{product})} + .289X_{(\text{place})} + .260X_{(\text{promotion})}$$

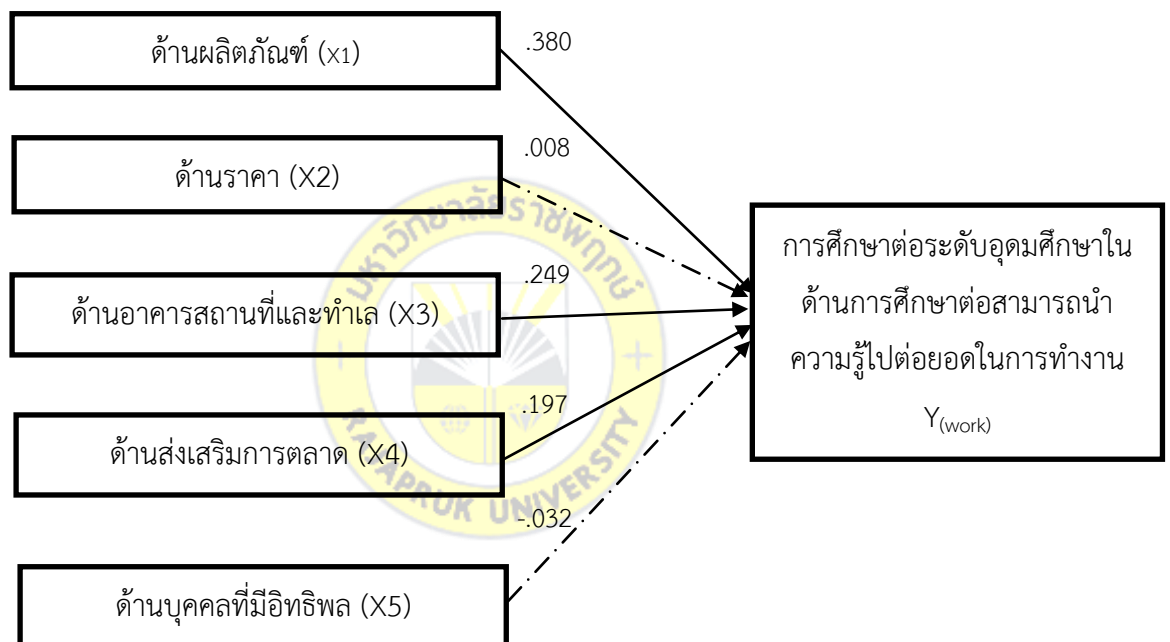
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.380Z_{(\text{product})} + 0.249Z_{(\text{place})} + 0.197Z_{(\text{promotion})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 45.5\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.3 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

- ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน
การศึกษาต่อ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน
- - - - - ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน
การศึกษาต่อ สามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน

ภาพที่ 4.3 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงานได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.47 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	.975	.414		2.356	.019
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.201	.100	.148	2.015	.045*
-ปัจจัยด้านราคา	.072	.079	.063	.915	.361
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.464	.085	.404	5.476	.000*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.163	.104	.125	1.566	.119
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	-.092	.071	-.083	-1.294	.197

Adjust R^2 = .338, F=23.556, p< 0.05

จากตารางที่ 4.47 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น พบว่า ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล (β = .404) ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (β = .148) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .338) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ

เพิ่มขึ้น ได้ร้อยละ 33.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 66.2 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=23.556$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.4 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = .975 + .464X_{(\text{place})} + .201X_{(\text{product})}$$

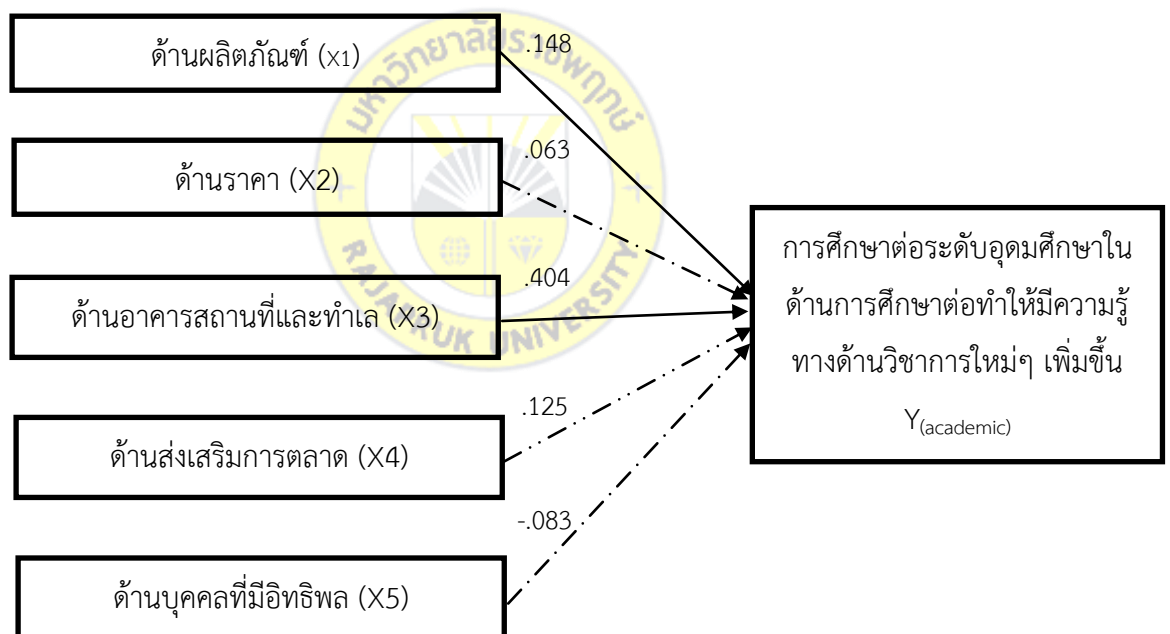
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.404Z_{(\text{place})} + 0.148Z_{(\text{product})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 33.8\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.4 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

————— ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน

การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

----- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน

การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ภาพที่ 4.4 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.48 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	.606	.413		1.468	.144
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.431	.099	.310	4.332	.000*
-ปัจจัยด้านราคา	.066	.079	.056	.840	.402
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.336	.085	.286	3.975	.000*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.177	.104	.132	1.703	.090
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	-.121	.071	-.106	-1.703	.090

Adjust $R^2 = .373$, $F=27.304$, $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.48 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ($\beta = .310$) ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ($\beta = .286$) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust $R^2 = .373$) โดยมีตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน ได้ร้อยละ 37.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 62.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=23.556$

ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.5 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = .606 + .431X_{(\text{product})} + .336X_{(\text{place})}$$

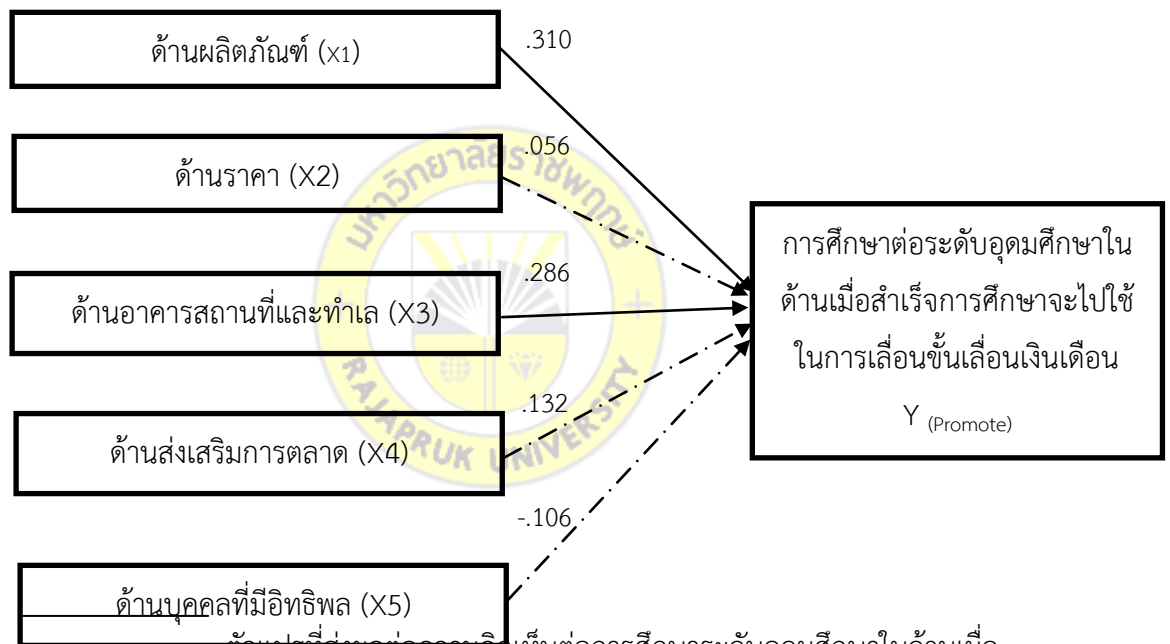
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.310X_{(\text{product})} + .286X_{(\text{place})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 33.8\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.5 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน

..... ตัวแปรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน

ภาพที่ 4.5 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.49 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	1.388	.396		3.507	.001
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.226	.095	.187	2.365	.019*
-ปัจจัยด้านราคา	.094	.075	.092	1.246	.214
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.268	.081	.262	3.304	.001*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	-.006	.100	-.005	-.058	.954
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.154	.068	.155	2.263	.025*

Adjust R^2 = .238, F=14.825, p< 0.05

จากตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ พบว่า ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล (β = .262) ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (β = .187) และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ (β = .155) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .238) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ ได้ร้อยละ 23.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 76.2 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ

F=14.825 ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.6 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = 1.388 + .268X_{(\text{place})} + .226X_{(\text{product})} + .154_{(\text{people})}$$

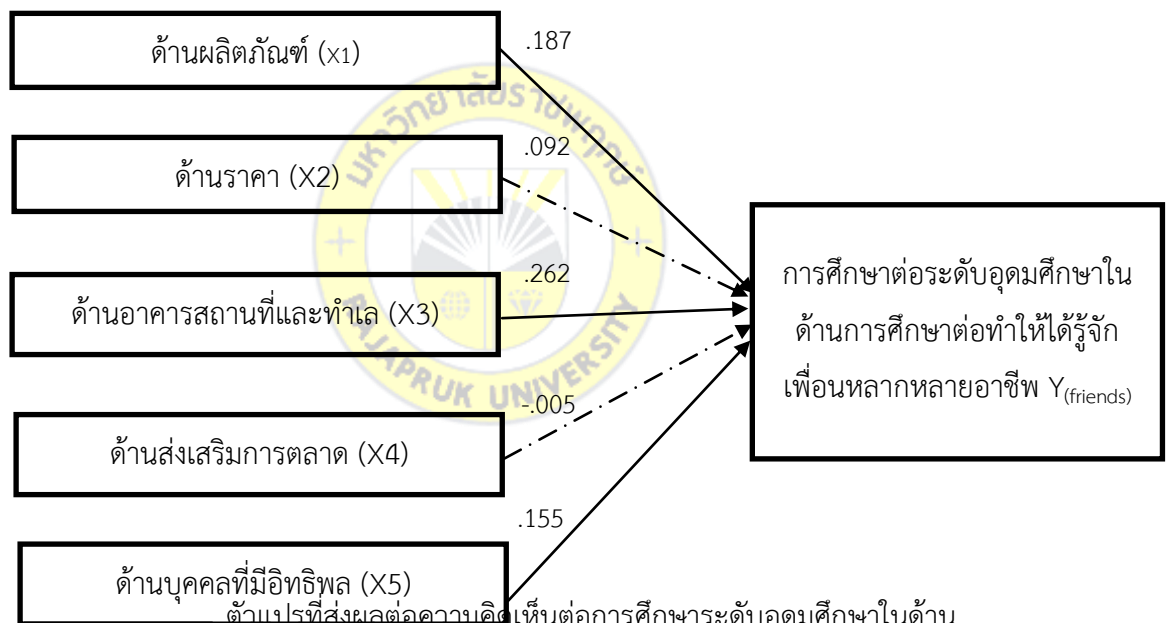
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.262X_{(\text{place})} + .187X_{(\text{product})} + .155_{(\text{people})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 23.8\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.6 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

..... ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน
การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ

ภาพที่ 4.6 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ ได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.50 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	-.970	.491		-1.976	.049
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.331	.118	.205	2.795	.006*
-ปัจจัยด้านราคา	.245	.094	.180	2.617	.009*
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.332	.101	.243	3.302	.001*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.007	.124	.004	.054	.957
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.283	.084	.214	3.357	.001*

Adjust R^2 = .340, F=23.751, p< 0.05

จากตารางที่ 4.50 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ พบว่า ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล (β = .243) ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ (β = .214) และด้านผลิตภัณฑ์ (β = .205) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .340) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และ

ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ร้อยละ 34.0 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 66 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=23.751$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.7 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = -.970 + .332X_{(\text{place})} + .331X_{(\text{product})} + .283_{(\text{people})} + .245_{(\text{price})}$$

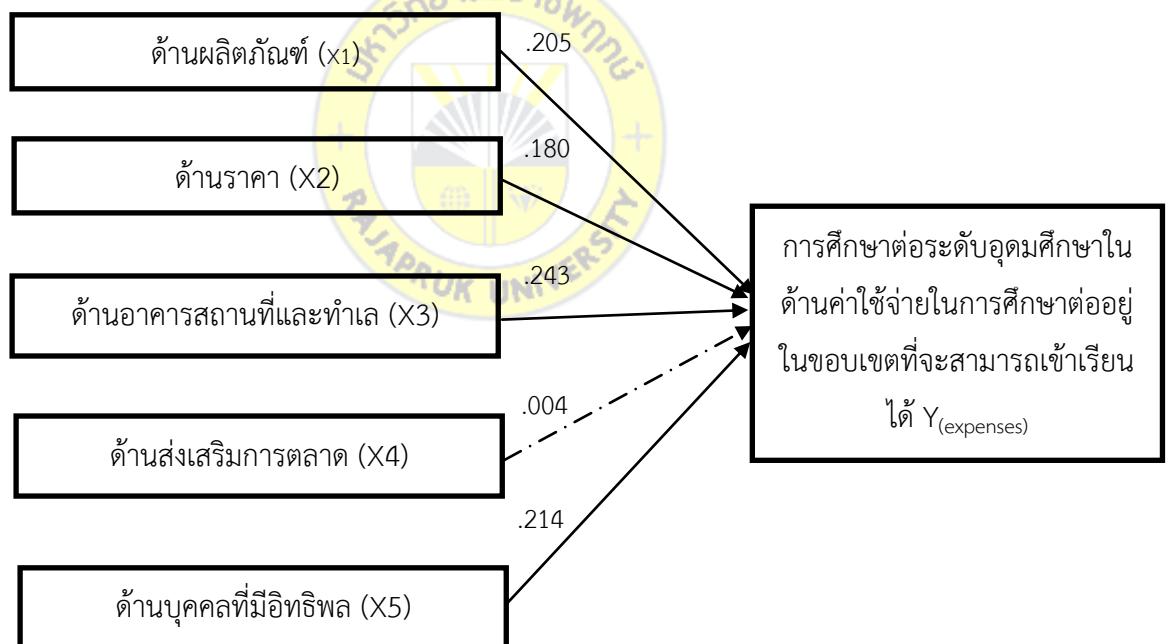
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.243X_{(\text{place})} + 0.214X_{(\text{people})} + 0.205_{(\text{product})} + .180_{(\text{price})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 34\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.7 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน

ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้

..... ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน

ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้

ภาพที่ 4.7 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา
ในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านราคา ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.51 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	.880	.429		2.053	.041
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.137	.103	.104	1.329	.185
-ปัจจัยด้านราคา	.335	.082	.300	4.108	.000*
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.203	.088	.181	2.308	.022*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	-.158	.108	-.124	-1.468	.144
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.306	.074	.281	4.146	.000*

Adjust R^2 = .253, F=15.945, p< 0.05

จากตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น พบว่า ปัจจัยด้านราคา (β = .300) ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น รองลงมา คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ (Beta = .281) และด้านอาคารสถานที่และทำเล (Beta = .181) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .253) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมาก

ยิ่งขึ้น ร้อยละ 25.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 74.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=15.945$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.8 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = .880 + .335X_{(\text{price})} + .306X_{(\text{people})} + .203_{(\text{place})}$$

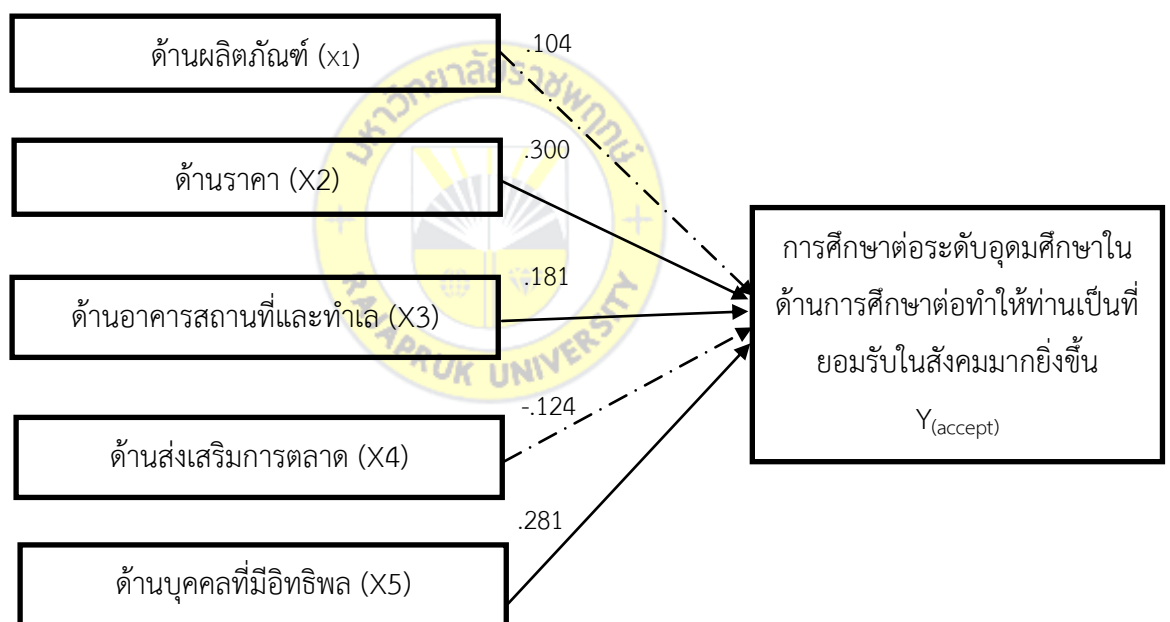
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.300X_{(\text{price})} + 0.281X_{(\text{people})} + 0.181_{(\text{place})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 25.3\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.8 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

————— ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น

- - - - - ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 4.8 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.52 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	1.313	.524		2.507	.013
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.032	.126	.021	.250	.803
-ปัจจัยด้านราคา	.348	.100	.268	3.486	.001*
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.246	.107	.190	2.295	.023*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.087	.132	.059	.664	.508
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	.012	.090	.009	.129	.897
Adjust R ² = .171, F=10.127, p< 0.05					

จากตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว พบว่า ปัจจัยด้านราคา ($\beta = .268$) ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว รองลงมา คือ ด้านอาคารสถานที่และทำเล ($\beta = .190$) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R² = .171) โดยมีตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ร้อย

ละ 17.1 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 82.9 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=15.945$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.9 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = 1.313 + .348X_{(\text{price})} + .246_{(\text{place})}$$

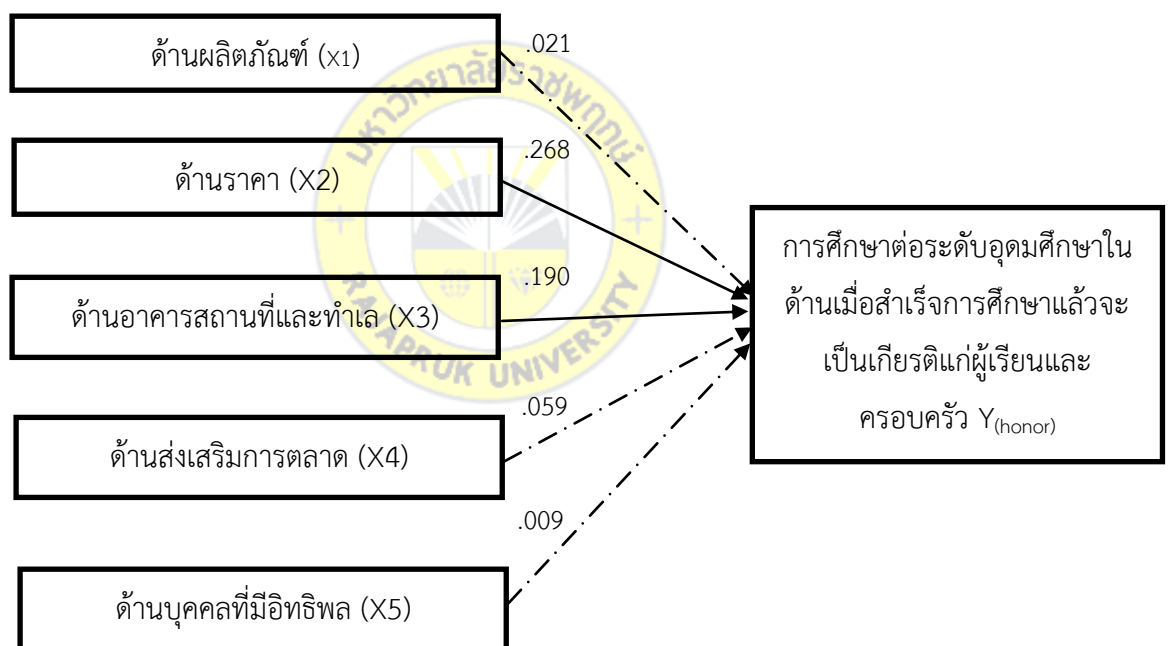
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.268X_{(\text{price})} + 0.190_{(\text{place})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 17.1\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.9 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว

----- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว

ภาพที่ 4.9 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.53 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	1.167	.531		2.198	.029
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.209	.128	.134	1.635	.103
-ปัจจัยด้านราคา	.125	.101	.095	1.237	.217
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.268	.109	.203	2.462	.015*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.205	.134	.137	1.537	.126
-ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ	-.050	.091	-.039	-.547	.585
Adjust R^2 = .173, F=10.269, p< 0.05					

จากตารางที่ 4.52 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ พบว่า ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล (β = .203) ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .173) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ร้อยละ 17.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 82.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์

ค่าสถิติทดสอบ $F=10.269$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.10 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = 1.167 + .268X_{(\text{place})}$$

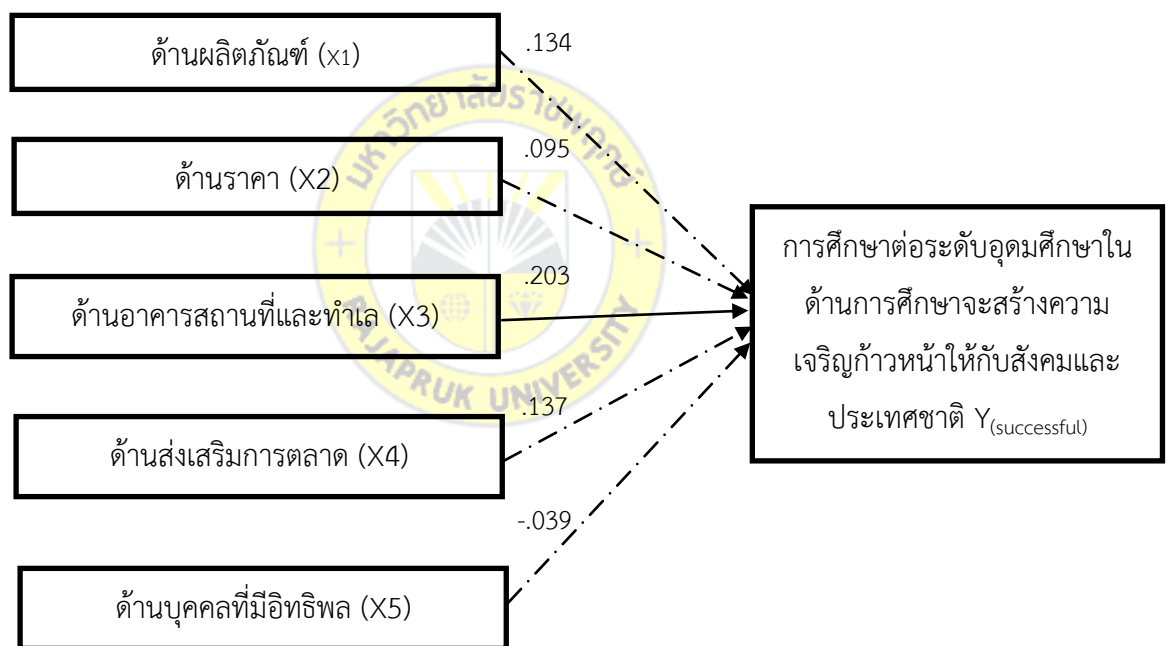
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.203X_{(\text{price})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 17.3\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.10 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

- ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ
- ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ

ภาพที่ 4.10 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาคือสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 4.54 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาคือสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน	b	Std.Error	β	t	Sig.
(Constant)	1.443	.414		3.488	.001
-ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	.398	.100	.308	3.997	.000*
-ปัจจัยด้านราคา	.000	.079	.000	.003	.998
-ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล	.297	.085	.271	3.499	.001*
-ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด	.048	.104	.038	.459	.647
-ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา	-.027	.071	-.026	-.382	.703
Adjust R^2 = .272, F = 17.504, p < 0.05					

จากตารางที่ 4.54 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาคือสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาคือสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยพิจารณาจากค่า (Sig = .000)

เมื่อพิจารณาปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในด้านการศึกษาคือสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (β = .308) ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาคือสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล (β = .271) ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .272) โดยมีตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด และ

ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา ร้อยละ 27.2 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 72.8 มาจากปัจจัยอื่น ๆ ส่วนการวิเคราะห์ค่าสถิติทดสอบ $F=17.504$ ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 และน้อยกว่า .05 แสดงว่า ตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อธิบายได้จากสมการและภาพที่ 4.11 ดังนี้

อธิบายสมการ

สมการคะแนนดิบ (Unstandardized Coefficients)

$$Y_{(\text{education})} = 1.443 + .398X_{(\text{product})} + .297X_{(\text{place})}$$

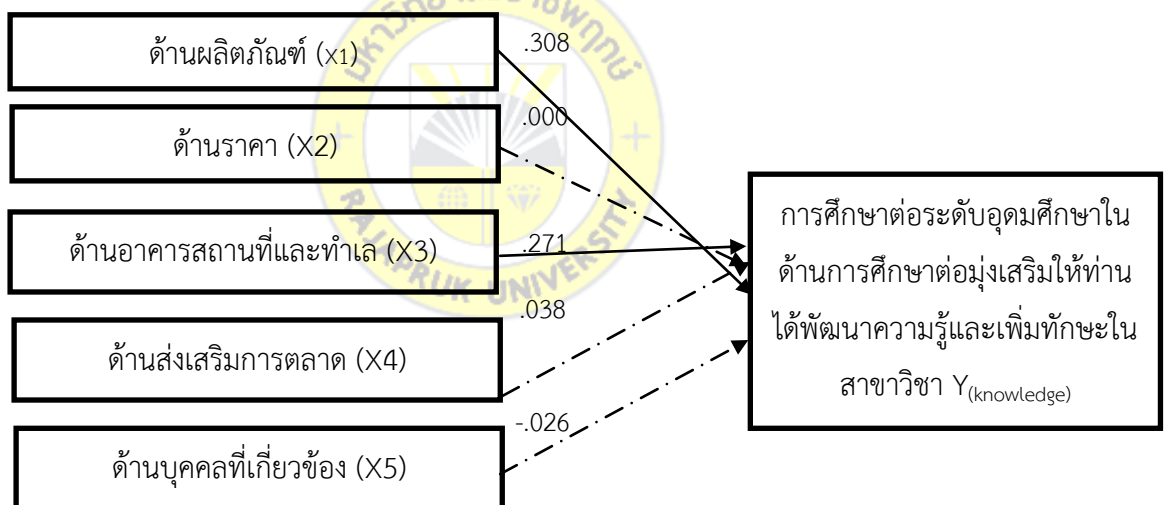
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized Coefficients)

$$Z_{(\text{education})} = 0.308X_{(\text{product})} + 0.271X_{(\text{place})}$$

$$\text{Adjust } R^2 = 27.2\%$$

อธิบายจากภาพที่ 4.11 ดังนี้

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน

ตัวแปรที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน

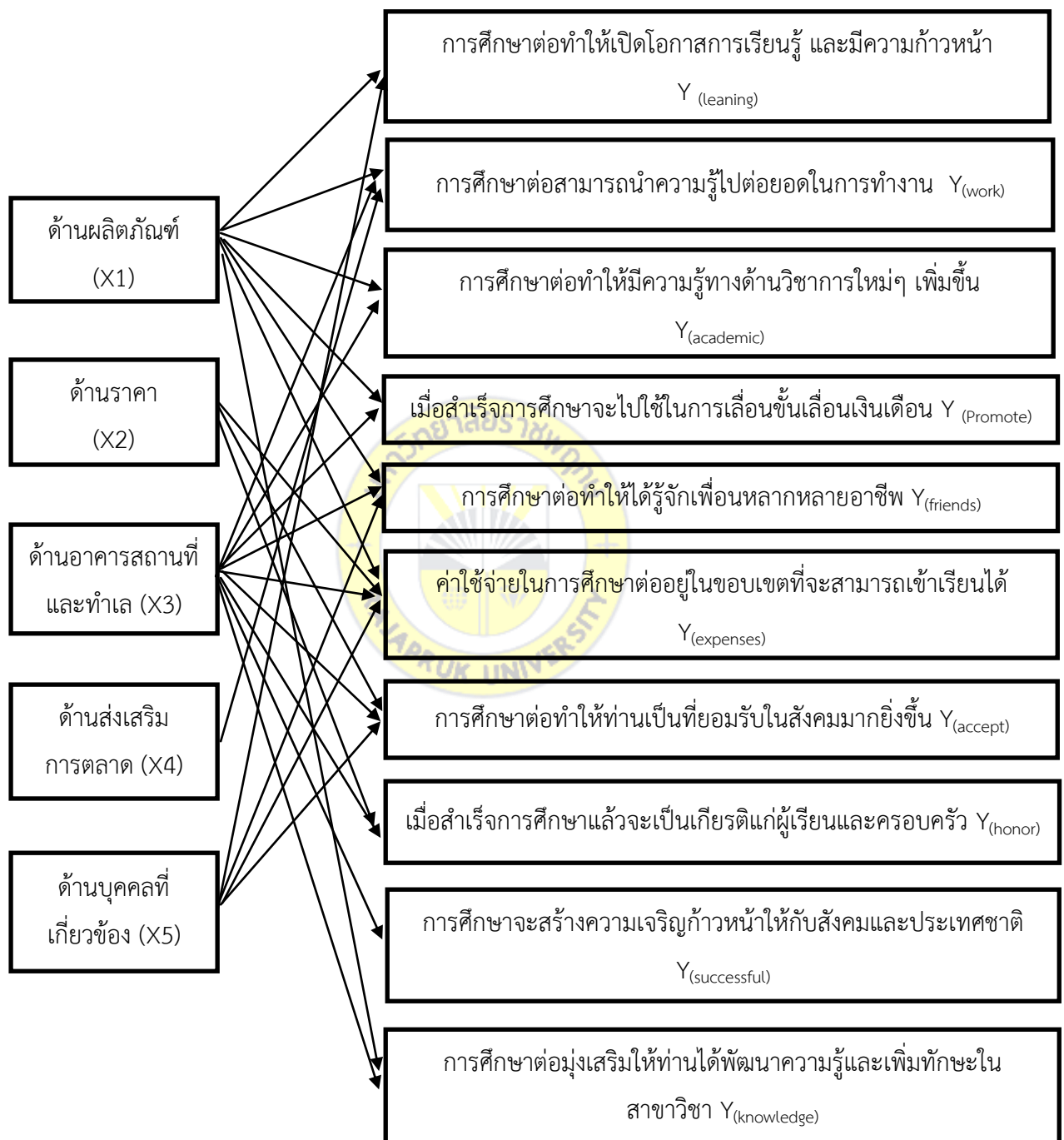
การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา

..... ตัวแปรที่ไม่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้าน

การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา

ภาพที่ 4.11 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา

สรุปได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษา ระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ภาพที่ 4.12 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษา

ระดับอุดมศึกษาโดยรวม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันและความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 222 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) การทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffé Analysis การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 222 คน ร้อยละ 74.7 เป็นเพศหญิง มีจำนวน 168 คน ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาที่จังหวัดภูเก็ต 32.9 จำนวน 73 คน มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 ร้อยละ 37.8 โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท คิดเป็น 34.7 จำนวน 77 คน และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต ร้อยละ 41.0 จำนวน 90 คน

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อและผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

5.1.2.1 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ในภาพรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ในระดับมาก ปัจจัยด้านราคา

ในระดับมาก ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ และปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สรุปได้ดังนี้

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ คณาจารย์มีความรู้ความชำนาญตรงกับสาขาที่ทำการสอน และผลผลิตคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับ รองลงมา คือ เนื้อหาในหลักสูตรสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ สถาบันได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา หลักสูตรการเรียนตรงต่อความต้องการ และสถาบันมีชื่อเสียง ตามลำดับ

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมืองใกล้แหล่งชุมชน มีความสะดวกในการเดินทาง สถานที่สามารถให้บริการผู้มาติดต่อได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบายเหมาะแก่การเรียน และสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนการสอน ตามลำดับ

ปัจจัยด้านราคา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ มีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีระบบผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน มีการจัดสรรทุนการศึกษา มีความสะดวกในการชำระค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมมีความเหมาะสม ตามลำดับ

ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ มีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ทำงานระหว่างเรียน มีการบริการข้อมูลในการศึกษาต่อ มีการจัดนิทรรศการด้านวิชาการ/วิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอก มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ มีการส่งเสริมการขายต่าง ๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น ตามลำดับ

ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ อาจารย์แนะนำเป็นผู้ให้ข้อมูล อาจารย์ในสถาบันเดิมแนะนำ เพื่อนชักชวนให้มาศึกษาต่อ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้ศึกษาต่อ ตามคำแนะนำของรุ่นพี่ และคำแนะนำจากญาติพี่น้อง ตามลำดับ

5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ

นักศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น และการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ รองลงมา คือ การศึกษาต่อทำ

ให้เปิดโอกาสการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าในงานอาชีพ และเมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนขั้น ตามลำดับ

5.1.3 สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

ด้านเพศ การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ด้านภูมิลำเนา การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามภูมิลำเนา พบว่า ปัจจัยบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 8 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดภูเก็ต มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจน้อยกว่าจังหวัดพังงาและจังหวัดสุราษฎร์ธานี นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดพัทลุง มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ

ด้านเกรดเฉลี่ยรวม การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม พบว่า ปัจจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดและปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือด้านปัจจัยด้านราคา กลุ่มนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวมต่าง ๆ ใช้ปัจจัยด้านราคาในการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01 – 2.50 การตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคาน้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 การตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านส่งเสริมการตลาดมากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00 และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 การตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และ 3.51 – 4.00

ด้านรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง การเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันแตกต่างกันในด้านปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ในด้านปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีจำนวน 5 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 5,001- 10,000 บาท, 10,001-15,000 บาท, 15,001-20,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ มากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,000-30,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 30,001 บาทขึ้นไป ปัจจัยด้านราคา มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 10,001- 15,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคา น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาทและ 25,001-30,000 บาท กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคามากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 20,001-25,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 20,001-25,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคาน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท และปัจจัยด้านปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง ไม่เกิน 5,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเล น้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 5,001-10,000 บาทและ 15,001-20,000 บาท กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 5,001- 10,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเลมากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท กลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 10,001-15,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเลน้อยกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาท และกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 15,001-20,000 บาท มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านอาคารสถานที่และทำเลมากกว่ารายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง 25,001-30,000 บาท และ รายได้ 30,001 บาทขึ้นไป

ด้านสถาบันที่กำลังศึกษา ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันแตกต่างกันในด้านปัจจัยด้านราคา โดยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านปัจจัยด้านราคา มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่มีกำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านราคามากกว่าวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

5.1.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า

ด้านเพศ การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า การศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนขั้น, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น โดยเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนขั้นโดยเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ด้านภูมิสำเนา การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามภูมิสำเนาพบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาารายด้าน พบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนและค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน มีจำนวน 6 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในจังหวัดภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนมากกว่าจังหวัดกระบี่และจังหวัดตรัง ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในจังหวัดกระบี่มีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าจังหวัดนครราชสีมา และนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในจังหวัดตรังมีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดพัทลุงและจังหวัดอื่น ๆ และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ มีจำนวน 7 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในจังหวัดภูเก็ต, จังหวัดพังงา, จังหวัดกระบี่, จังหวัดตรัง และจังหวัดนครราชสีมา มีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าจังหวัดพัทลุงและจังหวัดอื่น ๆ ส่วนนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนน้อยกว่าจังหวัดพัทลุงและจังหวัดอื่น ๆ

ด้านเกรดเฉลี่ยรวม การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา จำแนกตามเกรดเฉลี่ยรวม พบว่า ปัจจัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดและปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01 – 2.50 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00, การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51 – 3.00 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50 และ 2.51-3.00 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00, ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50, 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00, การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.01-2.50, 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 2.51-3.00 น้อยกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01 – 3.50 และนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.01-3.50 มากกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยรวม 3.51 – 4.00

ด้านรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จำแนกตามรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน พบว่า โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพและการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ มีจำนวน 9 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 15,001-20,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท, 10,001-15,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อน

หลากหลายอาชีพน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 20,001-25,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท, 10,001-15,000 บาท, 15,001-20,000 บาท และ 20,001-25,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 25,001-30,000 บาท และนักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-25,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 30,001 บาทขึ้นไป และการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่ นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 10,001-15,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-15,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 15,001-20,000 บาท นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท และ 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นมากกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้เฉลี่ย 25,001-30,000 บาท

ด้านสถาบันที่กำลังศึกษา การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำแนกตามสถาบันที่กำลังศึกษา พบว่า โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ, ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้, การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น, เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว, การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ, และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตและวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, เมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ตและวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลาย

อาชีพ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกลาง และวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต, ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้นมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต, เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต และกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยเทคนิคกลาง มีความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัวมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต, การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ มีจำนวน 1 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต มีความคิดเห็นว่าการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา มากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยเทคนิคกลาง วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต และวิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

5.1.5 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา และปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

5.1.5.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า มีค่าความสัมพันธ์ตั้งแต่ ($r=0.069-0.632$) โดย

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.620$) และการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.586$) ตามลำดับ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ($r=.270$)

ปัจจัยด้านราคา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.450$) การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.389$) และการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ($r=.385$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.632$) การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.572$) และการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ($r=.556$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.479$) การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.468$) และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.412$) ตามลำดับ

ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ($r=.335$) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.332$) และการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ ($r=.255$) ตามลำดับ

ปัจจัยโดยรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม ($r=.668$) การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ($r=.600$) และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ($r=.582$) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ผลจากวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 พบว่า ค่าความสัมพันธ์โดยรวม ($r=.668$) และรายด้าน ($r=.249 - .632$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากค่าความสัมพันธ์สูงไปหาความสัมพันธ์ต่ำ พบว่า

ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.632$)

ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.586$)

ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.479$)

ปัจจัยด้านราคา มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง ($r=.450$)

ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำ ($r=.249$) ตามลำดับ

5.1.5.2 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ พบว่า ความสัมพันธ์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ ($\text{Adjust } R^2 = .243$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ได้ร้อยละ 24.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 75.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = 1.535 + .373X_{(\text{product})} + .139X_{(\text{people})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน พบว่า ปัจจัยการ

ตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาระดับอุดมศึกษาในการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust $R^2 = .455$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ได้ร้อยละ 45.5 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 54.5 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = -.060 + .520X_{(\text{product})} + .289X_{(\text{place})} + .260X_{(\text{promotion})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust $R^2 = .338$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ได้ร้อยละ 33.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 66.2 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = .975 + .464X_{(\text{place})} + .201X_{(\text{product})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust $R^2 = .373$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาจะไปใช้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนเงินเดือน ได้ร้อยละ 37.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 62.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = .606 + .431X_{(\text{product})} + .336X_{(\text{place})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จัก

เพื่อนหลากหลายอาชีพ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .238) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ ได้ร้อยละ 23.8 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 76.2 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = 1.388 + .268X_{(\text{place})} + .226X_{(\text{product})} + .154X_{(\text{people})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .340) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ร้อยละ 34.0 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 66 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = -.970 + .332X_{(\text{place})} + .331X_{(\text{product})} + .283X_{(\text{people})} + .245X_{(\text{price})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล และปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .253) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ร้อยละ 25.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 74.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = .880 + .335X_{(\text{price})} + .306X_{(\text{people})} + .203X_{(\text{place})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ครอบครัว พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust R^2 = .171) สามารถอธิบาย

การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามในด้านเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ร้อยละ 17.1 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 82.9 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = 1.313 + .348X_{(\text{price})} + .246X_{(\text{place})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ พบว่าปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust $R^2 = .173$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ ร้อยละ 17.3 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 82.7 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = 1.167 + .268X_{(\text{place})}$$

ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา พบว่าปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ และปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ส่งผลต่อความคิดเห็นในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ค่าสัมประสิทธิ์ (Adjust $R^2 = .272$) สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในด้านการศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชา ร้อยละ 27.2 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 72.8 มาจากปัจจัยอื่น ๆ เขียนในรูปแบบสมการได้ว่า

$$Y_{(\text{education})} = 1.443 + .398X_{(\text{product})} + .297X_{(\text{place})}$$

5.2 อภิปรายผล

เพื่อให้การศึกษางานวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน จึงอภิปรายผลได้ ดังต่อไปนี้

5.2.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อและผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

5.2.1.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันมากที่สุด อันดับ 1 ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ คณาจารย์มีความรู้ความชำนาญตรงกับสาขาที่ทำการสอน และผลผลิตคุณภาพบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับ รองลงมา คือ เนื้อหาในหลักสูตรสามารถไปใช้ในการประกอบอาชีพ สถาบันได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา หลักสูตรการเรียนตรงต่อความต้องการ และสถาบันมีชื่อเสียง ตามลำดับ อันดับ 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมืองใกล้แหล่งชุมชน มีความสะดวกในการเดินทาง สถานที่สามารถให้บริการผู้มาติดต่อได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบายเหมาะแก่การเรียน และสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่นเหมาะแก่การเรียนการสอน ตามลำดับ อันดับ 3 ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ มีบริการกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีระบบผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียน มีการจัดสรรทุนการศึกษา มีความสะดวกในการชำระค่าเล่าเรียน และค่าธรรมเนียมมีความเหมาะสม ตามลำดับ อันดับ 4 ได้แก่ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ มีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ทำงานระหว่างเรียน มีการบริการข้อมูลในการศึกษาต่อ มีการจัดนิทรรศการด้านวิชาการ/วิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอก มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ มีการส่งเสริมการขายต่างๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมของท้องถิ่น ตามลำดับ และอันดับ 5 ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับมากไปน้อย ได้แก่ อาจารย์แนะแนวเป็นผู้ให้ข้อมูล อาจารย์ในสถาบันเดิมแนะนำ เพื่อนชักชวนให้มาศึกษาต่อ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง แนะนำให้ศึกษาต่อ ตามคำแนะนำของรุ่นพี่ และคำแนะนำจากญาติพี่น้อง ตามลำดับ โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิพันธ์ ยศยอดยิ่ง (2547) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกของนิสิตปริญญาโทหาบัณฑิตทางการศึกษา: การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาตามการจำแนกนิสิตเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ นิสิตที่ตัดสินใจเลือกจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มที่ 2 คือ นิสิตที่ตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยราชภัฏ ปัจจัยที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุด คือ ปัจจัยด้านคุณภาพของมหาวิทยาลัย

สอดคล้องกับงานวิจัยของธัญกร ช่วยทุกข์เพื่อน (2558) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของ นักศึกษาปริญญาตรี คือ ด้านหลักสูตร โดยเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เมื่อเรียนจบแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้เป็นความสำคัญอันดับแรก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรินทร์ เลิศ ประภาภรณ์ (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อส่วนใหญ่เป็นปัจจัยทางด้านสถาบันการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยดังกล่าวมีความสำคัญต่อการศึกษาต่อโดยตรง อีกทั้งยังเป็นส่วนช่วยสนับสนุนในการประกอบอาชีพในอนาคต

5.2.1.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา

พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา โดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย สามอันดับแรก ได้แก่ การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น รองลงมา คือ การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ และการศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้และมีความก้าวหน้าในงานอาชีพ และเมื่อสำเร็จการศึกษาจะสามารถนำวุฒิการศึกษาไปใช้ในการเลื่อนขั้น ตามลำดับ สอดคล้องกับอมรรัตน์ เจริญชัย (2531: 21-24) กล่าวว่า ลักษณะงานอาชีพทุกชนิดต้องการความรู้และทักษะ โดยผู้เรียนควรจะสำรวจความสนใจและความสามารถของตนเองว่าจะศึกษาในสาขาใดก็ที่ดีต้องวิเคราะห์ตนเองว่าควรที่จะเลือกอาชีพในสาขาที่ตนสนใจจะทำให้เกิดความพอใจและมีความสุขในการทำงาน สอดคล้องกับมะแอน ราโอบ (2550) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษาต่อ เพราะว่าการจะมีความก้าวหน้าในการทำงาน และอาชีพที่มั่นคงบนอนาคต อีกทั้งเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนาตนเอง ครอบครัว ต้องการพัฒนาเศรษฐกิจในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสอดคล้องกับรุ่งทิพย์ จีวสง่าและคณะ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่อง การตัดสินใจของผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า การตัดสินใจของผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาโดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิทยาลัยมีสาขาวิชาที่เรียนแล้วสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ได้ สาขาที่เรียนตรงกับวิชาชีพที่ปรารถนาที่จะทำในอนาคต และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ

5.2.2 อภิปรายผลสรุปการเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษา โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันพิจารณาจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นปัจจัยส่วนบุคคลในด้านเพศที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ พิสมย์ เพียรเจริญ (2554) ศึกษาเรื่อง ลักษณะของนักศึกษาและเหตุผลที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีการศึกษา 2551 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ ภูมิฐานะของนักเรียน และมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ประเภทการสอบเข้าและคณะที่ศึกษา และสอดคล้องกับ ศิริภัสสร อินทพานิชย์ (2553) ศึกษาเรื่อง ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางประชากรและสังคมที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกคณะของนักเรียน ได้แก่ เกรดเฉลี่ย แผนการเรียน ระดับการศึกษาของบิดา และดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้รวมต่อเดือนของบิดามารดา

5.2.3 อภิปรายผลสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา พิจารณาจำแนกตามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยส่วนบุคคลทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05.05 สอดคล้องกับชนินทร์ เลิศประภากรณ์ (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชี ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างตามข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกันพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด ก่อนตัดสินใจศึกษา สาขาที่จบในระดับปริญญาตรี รายได้ และประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางการบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.2.4 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา และปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อความคิดเห็นการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

5.2.4.1 อภิปรายผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่า ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงานและการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม ตามลำดับ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับต่ำกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว ปัจจัยด้านราคา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม การศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ และการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น ตามลำดับ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเลมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระดับปานกลางกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน และการศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ ๆ ตามลำดับ ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยรวม การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ตามลำดับ ปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในเรื่องการศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากขึ้น ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียน และการศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลาย ตามลำดับ และปัจจัยโดยรวม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลางกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวม การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าเรียนได้ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบัน อยู่ในระดับปานกลางและจะแปรผันไปทิศทางเดียวกัน

5.2.4.2 อภิปรายผลการวิเคราะห์ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลต่อ

ความคิดเห็นการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

พบว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันทั้ง 5 ด้าน ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านอาคารสถานที่และทำเล ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และด้านส่งเสริมการตลาด ลำดับ โดยสมการสามารถอธิบายได้ว่าปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันทั้งหมดสามารถพยากรณ์ความผันแปรของการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ได้ร้อยละ 49.4 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 50.6 มาจากปัจจัยอื่น ๆ โดยจะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ เป็นปัจจัยพื้นฐานลำดับต้น ๆ ในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องชื่อเสียงของสถาบันและการได้รับการรับรองมาตรฐาน หลักสูตรที่ตรงต่อความต้องการ รวมถึงคณาจารย์ที่มีความรู้และความชำนาญพร้อมผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับเมื่อเปรียบเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ และหากพิจารณาในแง่ของสมการทำนาย ซึ่งสามารถอธิบายผลได้ ร้อยละ 49.4 แสดงให้เห็นว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ ที่นอกเหนือปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันอีกร้อยละ 50.6 อาจเป็นเพราะปัจจัยด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าปัจจัยอื่น ๆ จึงส่งผลให้ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันโดยรวมส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก

จากผลการวิจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันของนักศึกษา ยังมีปัจจัย อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในศึกษาต่อ ตามผลการวิจัยของ เมธาวี สุขปาน (2556) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพาณิชยการธนบุรี พบว่า ความชอบความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยที่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยละเอียด ศรีหาเหง้า (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า พฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนเกิดจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษามากที่สุด เนื่องจากเป็นทั้ง ความสามารถพื้นฐานจากการได้สัมผัสประสบการณ์ความรู้ ทักษะ และความสามารถพิเศษในตัว นักเรียนเอง อันเป็นการสั่งสมความรู้สึกลึกซึ้งจนเกิดความชอบและความถนัด

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1.1 ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันของนักศึกษา จะเห็นได้ว่า นักศึกษาให้ความสำคัญต่อปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ในการพิจารณาเลือกสถาบันมากที่สุด ทั้งเรื่องการมีชื่อเสียงสถาบันผ่านการรับรองมาตรฐาน มีคณาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถ และหลักสูตรที่ตรงต่อความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงควรสร้างโอกาสในการประชาสัมพันธ์หลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอนให้ตรงต่อความต้องการของนักศึกษาให้มากยิ่งขึ้น

5.3.1.2 ปัจจัยการตัดสินใจเลือกสถาบันที่ส่งผลกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษามีความคิดเห็นว่า การศึกษาต่อสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงาน ฉะนั้นสถาบันการศึกษาจึงควรมีการพัฒนาการสอนให้ประยุกต์เข้ากับการทำงานหรือการประกอบอาชีพในอนาคต รวมถึงการได้เรียนรู้ความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสารในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต เพื่อให้นักศึกษาได้นำความรู้ในการศึกษาต่อไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้จริง

5.3.1.3 จากผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบันของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านอาคารสถานที่และทำเล ด้านส่งเสริมการตลาด และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ยังมีอิทธิพลต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาค่อนข้างน้อย และยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อการศึกษาต่อ ดังนั้น สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลกระทบทำให้เกิดการตัดสินใจของนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ตัดสินใจในการศึกษาต่อได้รวดเร็วและเหมาะสมต่อความต้องการมากยิ่งขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างอื่นเพิ่มเติม เช่น นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อนำผลการศึกษามาวางแผนและพัฒนาการประชาสัมพันธ์การศึกษาต่อได้ตรงความต้องการของกลุ่มผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

5.3.2.2 ควรศึกษาความคาดหวังของนักเรียนนักศึกษาต่อการรับรู้ข้อมูลประชาสัมพันธ์ของสถาบันระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดให้กับอาจารย์และสถาบัน

5.3.2.3 ควรศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีของบุตรหลาน เพื่อให้สถาบันได้นำผลจากการศึกษามาต่อยอดในการพัฒนามาตรฐานทาง
การศึกษาให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้ปกครองที่มีต่อสถาบันเหล่านั้นมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กานพลู วรุฒิชัยนันท์ และเอื้อบุญ เอกะสิงห์. (กรกฎาคม-กันยายน 2558). *ส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในการตัดสินใจเลือกสถาบันศึกษาสายอาชีพ ในอำเภอเมืองเชียงใหม่. วารสารบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ปีที่ 1 (ฉบับที่ 3), หน้า 15.*
- กนิษฐา สนเผือก. (2554). *การตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยแม่โจ้.*
- กิตติ ญัณฐ์ทัศนศาสตร์ และคณะ (2559). *ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 จาก http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:_7hb1rsIkEJ:gnru20.psu.ac.th/proceeding/26825600829174202.pdf+&cd=1&hl=th&ct=clnk&gl=th*
- เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์ปริญญา. สาขาการบริหารทั่วไป. คณะรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา*
- เกียรติศักดิ์ จันทรแดง. (2550). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/FEU/article/view/27164/23075>*
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. (มกราคม-เมษายน 2560). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. วารสารมนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์, ปีที่ 10 (ฉบับที่ 1), หน้า 201.*
- ชนบ รอดอรินทร์ (2556). *ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ: ศึกษากรณีโรงเรียนกองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ. ปริญญา นิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- จิรัชญา ศุโขภา และคณะ. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนภาษาอังกฤษในสถาบันสอนภาษา Enconceptเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 จาก <http://www.info.ms.su.ac.th/sums02/PDF01/2555/GB/36.pdf>*

- จิรวรรณ นกเอี้ยงทอง. (2560). **ตัวแบบวุฒิภาวะการจัดการความรู้สำหรับพัฒนาระบบสารสนเทศ การประเมินและการแนะนำเพื่อมุ่งสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้ตามแนวทางการประกัน คุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย.** (วิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ, มหาวิทยาลัยศรี ปทุม)
- จุฬามาศ ชูจินดา และคณะ (2555). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญา. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- จำรัส นองมาก. (2557). **แนวทางพัฒนาเพื่อเสริมบทบาทการแบ่งเบาภาระของรัฐ.** โรงพิมพ์การ ศาสนา.
- ชนินทร์ เลิศประภาภรณ์ (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ทางการบัญชี.** คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จิตติพงศ์ สายอยู่. (2557). **ปัจจัยการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาสาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคปทุมธานี.** (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- ดารา ทิปะปาล. (2541). **การสื่อสารการตลาด.** กรุงเทพมหานคร: โปรแกรมวิชา.การตลาดคณะ วิทยาการจัดการสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ดิน ปรัชญพฤทธิ์ (2548). **ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไทรรัตน์ ยืนยง (2548). **ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน จังหวัดสระแก้ว.** ปทุมธานี: การค้นคว้าอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทรงธรรม อีระกุล และคณะ. (2553). **ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของ มหาวิทยาลัยทักษิณ.** สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ อัครพันธ์. (2553). **ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าใน จังหวัดนนทบุรี.** มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- ทิพาวลี เมฆสุวรรณ (2558). **การกำหนดและการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). **พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด.** กรุงเทพมหานคร: ประชุมช่างจำกัด.

- ธันยากร ช่วยทุกข์เพื่อน. (2557). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ปรากฏศิริจันทร์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSSและAMOS.พิมพ์ครั้งที่ 13. นนทบุรี. บริษัท เอส. อาร์. พรินต์ติ้งแมสโปรดักส์ จำกัด.นนทบุรี: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เกษมศรี ซี.พี
- นรินทร์ณ กัลยาวงศ์และคณะ (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร ค้นเมื่อวันที่ 20เมษายน 2561 จาก file: ///C: /Users/ITRCNB03/Downloads/
- นิตย์ สัมมาพันธ์ (2556). เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย.กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตี เอียวศรีวงศ์ (2550). วิฤตพุทธศาสนากับสังคมไทย. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.midnightuniv.org/miduniv/newpage23.htm>
- ปรีวิชญ์ ไชยประเสริฐ (2549). ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542). [ออนไลน์]. จาก<https://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:0fxuJtHw1GoJ:https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf+&cd=1&hl=th&ct=clnk&gl=th>
- พลอยชนก ปทุมานนท์และคณะ (2557). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสถาบันศึกษาของนิสิตนักศึกษา หลักสูตรการแพทย์แผนไทยประยุกต์บัณฑิต ในสถาบันระดับอุดมศึกษา. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 จาก<https://www.tcithaijo.org/index.php/BJmed/article/view/119165/91220>
- พิสมัย เพียรเจริญ (2554). ลักษณะของนักศึกษาและเหตุผลที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารวิทยบริการ, ปีที่ 22 (ฉบับที่ 1), หน้า 118-127.
- มณี โพธิเสน (2553). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนและบุคลากรในโรงเรียนต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโพธิเสนวิทยา อำเภอบำบอ จังหวัดหนองคาย. รายงานค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เมธาวี สุขปาน (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรศึกษาวិทยาลัยพาณิชยการธนบุรี. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รณชัย คงกะพันธุ์. (2553). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียน สายอาชีวศึกษาในจังหวัดภูเก็ตและพังงา. วิทยานิพนธ์ปริญญา. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- รุ่งทิพย์ จิวสง่าและคณะ (ม.ป.ป.). การตัดสินใจของผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษา สถาบันการ อาชีวศึกษาภาคกลาง 1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. ค้นเมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.ptu.ac.th/StudentServe/input/thesis/%5B1%5D%5B221117104705%5D.pdf>
- ละเอียด ศรีหาเหง้า. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อ ในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้า อิสระปริญญามหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันวิสาข์ แก้วสมบุรณ์. (2554). เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา. ค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2561, จาก www.tsu.ac.th/grad/report_/files/0604494200949.doc.
- วารี หนองพลและคณะ (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเข้าศึกษาต่อในสายพัฒนกรรมในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 จากfile: ///C: /Users/ACER/ Downloads/Documents/วิจัยชั้นเรียนศึกษาปัจจัยเรียนต่อ.pdf
- วารุณี เดชสกุลฤทธิ์ (2542). ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ส่งเด็กเข้าโรงเรียนอนุบาลที่มุ่งจัด การศึกษาโดยเน้นวิชาการในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.การศึกษา มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริภัสสร อินทรพาณิชย์. (2553). ความต้องการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดชัยภูมิ. คณะบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- เศรษฐวิฐ์ คงกะพันธุ์ (2557). พฤติกรรมการเปิดรับสื่อที่ส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของ ผู้สูงอายุในจังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ปริญญา. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- สมทรง ลาวัณย์ศิริ. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาโท ด้าน คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรนานาชาติ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงศ์ เกษมสิน (2551). การบริหาร. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมยศ นาวิการ (2549). การติดต่อสื่อสารขององค์การ. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ สันธูเวชญ์. (2552). มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- สรพล เมฆพัฒน์. (2558). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสถาบันสอนภาษาอังกฤษของวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2561 จาก http://ethesisarchive.library.tu.ac.th/thesis/2016/TU_2016_5802031699_5200_3915.pdf
- สัมมนาการณ บุญเรืองและคณะ. (2551). **ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพในเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3**. ค้นเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2560 จาก <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/2691>
- สถิต คำลาเลี้ยง (2554). **ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของช่างอากาศ: ศึกษาเฉพาะกรณีกองการบินทหารเรือ**. วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตรบัณฑิต(รัฐศาสตร์), มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิทธิพันธ์ ยศยอติง. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาโท มหบัณฑิตทางการศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2545). **การใช้สถิติในงานวิจัยอย่างถูกต้องและได้มาตรฐาน**. กรุงเทพฯ: เพื่องฟ้า พรินติ้ง.
- สุทธศรี วงษ์สมาน (2554). **แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542**. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุดาดวง เรืองรุจิระ. (2551). **หลักการตลาด**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: ประกายพรัก.
- สมนา อยู่โพธิ์. (2536). **การตลาดบริการ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรศักดิ์ สุจริตวนิชพงศ์ และคณะ (2552). **เหตุจูงใจในการศึกษาระดับปริญญาโทของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดขอนแก่น.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2548). **จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่**. กรุงเทพฯ: พิมพ์ครั้งที่ 2, ด่านสุทธาการพิมพ์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). **การประชาสัมพันธ์: ทฤษฎีและปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์ม และไซเท็กซ์.
- _____. (2546). **สื่อประชาสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ: บริษัทธนธัชการพิมพ์ จำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). **การจัดทำรายละเอียดตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579**. กรุงเทพฯ: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564**. สำนักนายกรัฐมนตรี.

- สำนักวิจัยและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ. (2558). **คู่มือการดำเนินงานวิจัย**. นนทบุรี.
เหมือนฝัน ธัญญศรีชัย. (2558). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนโรงเรียนกวดวิชาของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล**. วิทยานิพนธ์
มหาบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2542). **การบริหารการตลาดกลยุทธ์และยุทธวิธี**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรง
พิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อมรรัตน์ เจริญชัย. (2531). **แนะแนวอาชีพและแนะแนวการศึกษา**. วารสารเศรษฐศาสตร์, 32 (21-24).
- โอวาท สุทธนารักษ์ (2550). **กลุ่มศึกษาปัญหาและทิศทางการศึกษาไทย**. กรุงเทพฯ.
- อำรุง จันทวานิช. (2542). **การจัดทำดัชนีเพื่อการวางแผนและพัฒนาการศึกษา**. (มปท.).
- Belch and Belch. (1990). **Advertising and Promotion**. 5th ed. New York: McGraw-Hill
Companies, Inc.
- Good C.V. (1959). **Dictionary of Education**. 3rd Ed. New York: McGraw-Hill Book Co.
Ltd.
- Hawkins and others. (1992). **Hawkins, Del I., Best, Roger J., and Coney, Kenneth A.**
2001. **Consumer behavior: Building marketing strategy**. New York, McGraw-Hill.
- Kotler. (1989). **Marketing Management: analysis planning implementation and
control**, 8th ed. Englewood Cliffs, (N.J.: Prentice –Hall.
- McCarthy; &Perreault. (1990). **“The Role of the Secondary school Principle in New
Jersey”**, Dissertation Abstracts International. 32 (2): 705-A; August 1990.
- Oglesby. (1983). **Management in the Public Service: The Quest for Effective
Performance**. New York: McGraw Hill Book Company. Inc.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ผศ.สำราญ จูช่วย	ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์ แผนงานการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
2. ดร.วิภาวรรณ พิสิฐเวช	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ฯภูเก็ต
3. ผศ.เศรษฐวิวัฒน์ คงกะพันธ์	หัวหน้างานวิจัย/อาจารย์ประจำสาขาวิชาการตลาด
มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ฯภูเก็ต

เลขที่ □□□

แบบสอบถาม

เรื่อง การตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ในจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต
2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา
3. ข้อมูลที่ได้รับจากนักศึกษา จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตร และการศึกษา
โดยตรง

ขอขอบคุณสำหรับการให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2. ภูมิลำเนา

☐ 1) จังหวัดภูเก็ต

☐ 2) จังหวัดพังงา

☐ 3) จังหวัดกระบี่

☐ 4) จังหวัดตรัง

☐ 5) จังหวัดนครศรีธรรมราช

☐ 6) จังหวัดสุราษฎร์ธานี

☐ 7) จังหวัดพัทลุง

☐ 8) อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3. เกรดเฉลี่ยรวม

☐ 1) น้อยกว่า 1.50

☐ 2) 1.51 – 2.00

☐ 3) 2.01 – 2.50

☐ 4) 2.51 – 3.00

☐ 5) 3.00 – 3.50

☐ 6) 3.51 – 4.00

4. รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองต่อเดือน

☐ 1) ไม่เกิน 5,000 บาท

☐ 2) 5,001 – 10,000 บาท

☐ 3) 10,001 – 15,000 บาท

☐ 4) 15,001 – 20,000 บาท

☐ 5) 20,001 – 25,000 บาท

☐ 6) 25,001 – 30,000 บาท

☐ 7) 30,001 บาทขึ้นไป

5. สถาบันที่กำลังศึกษา

☐ 1) วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต

☐ 2) วิทยาลัยเทคนิคกลาง

☐ 3) วิทยาลัยสารพัดช่างภูเก็ต

☐ 4) วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต

☐ 5) วิทยาลัยอาชีวศึกษาบริหารธุรกิจภาคใต้

☐ 6) วิทยาลัยเทคโนโลยีภูเก็ต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษาของ
นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในจังหวัดภูเก็ต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ตรงกับความเป็นจริง

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบัน ระดับอุดมศึกษา	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์					
1. สถาบันมีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยทั่วไป					
2. สถาบันได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา					
3. มีหลักสูตรการเรียนการสอนและสาขาวิชาที่เปิดตรงตามความต้องการ					
4. เนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรสามารถนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพได้ เมื่อสำเร็จการศึกษา					
5. คณาจารย์มีความรู้ ความชำนาญตรงกับสาขาที่ทำการสอน					
6. ผลผลิตและคุณภาพของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับ					
ปัจจัยด้านราคา					
1. ค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าบำรุงต่าง ๆ มีความเหมาะสม					
2. มีระบบการผ่อนชำระค่าธรรมเนียมการเรียนที่ช่วยเหลือนิสิต					
3. มีความสะดวกในการชำระค่าเล่าเรียน					
4. มีบริการกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา					
5. มีการจัดสรรทุนการศึกษาในขณะที่ศึกษาอยู่					

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบัน ระดับอุดมศึกษา	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และทำเล					
1. มีสภาพแวดล้อมภายในร่มรื่น เหมาะแก่การเรียนการสอน					
2. มีอาคารเรียนและห้องเรียนที่สะดวกสบาย เหมาะแก่การเรียน					
3. ทำเลที่ตั้งอยู่ในเมือง ใกล้แหล่งชุมชน					
4. มีความสะดวกในการเดินทาง					
5. สถานที่สามารถให้บริการผู้มาติดต่อได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว					
ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด					
1. มีบริการข้อมูลในการศึกษาต่อโดยอาจารย์งานแนะแนวของมหาวิทยาลัย					
2. มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ๆ อย่างทั่วถึง เช่น ป้ายโฆษณา วิทยุ เว็บไซต์ หนังสือพิมพ์และสื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น					
3. มีการจัดนิทรรศการด้านวิชาการ/วิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
4. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของท้องถิ่นและจังหวัด					
5. มีการส่งเสริมการขายต่าง ๆ เช่น ส่วนลดค่าลงทะเบียนเรียนทุนการศึกษา อุปกรณ์และสื่อการเรียน ฯลฯ					
6. มีกิจกรรมเสริมประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ทำงานระหว่างเรียน					

ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกสถาบัน ระดับอุดมศึกษา	ระดับการตัดสินใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา					
1. อาจารย์ฝ่ายแนะแนวเป็นผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาต่อ					
2. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง แนะนำให้ศึกษาต่อ					
3. เพื่อนชักชวนให้มาศึกษาต่อ					
4. ตามคำแนะนำของรุ่นพี่ที่เคยจบสถาบันเดียวกัน					
5. คำแนะนำในการศึกษาต่อจากญาติพี่น้อง					
6. อาจารย์จากสถาบันเดิมแนะนำให้ศึกษาต่อ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่นักศึกษาความคิดเห็นว่า**ตรงกับความเป็นจริง**

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การศึกษาต่อทำให้เปิดโอกาสการเรียนรู้ และมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน					
2. การศึกษาต่อทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปต่อยอดในการทำงานหรือการประกอบธุรกิจได้					
3. การศึกษาต่อทำให้มีความรู้ทางด้านวิชาการใหม่ๆ เพิ่มขึ้น และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน					
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ จะสามารถนำวุฒิการศึกษาที่ได้รับไปใช้ในการเลื่อนขั้น-เลื่อนเงินเดือน					

ความคิดเห็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
5. การศึกษาต่อทำให้ได้รู้จักเพื่อนหลากหลายอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์					
6. ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ออยู่ในขอบเขตที่จะสามารถเข้าศึกษาได้					
7. การศึกษาต่อทำให้ท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมมากยิ่งขึ้น					
8. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นเกียรติแก่ผู้เรียนและครอบครัว					
9. การศึกษาจะสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับสังคมและประเทศชาติ					
10. การศึกษาต่อมุ่งเสริมให้ท่านได้พัฒนาความรู้และเพิ่มทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทางให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกสถาบันระดับอุดมศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาววันวิสาข์ น้อยเฉลิม
วัน เดือน ปีเกิด	9 สิงหาคม 2531 จังหวัดสมุทรสงคราม
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ฯภูเก็ต บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ ปีพ.ศ. 2554 มหาวิทยาลัยรามคำแหง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ ปีพ.ศ. 2559
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	หัวหน้างานประชาสัมพันธ์และงานสวัสดิการนิสิต อาจารย์ประจำสาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
ประสบการณ์การทำงาน	งานแนะแนว งานประชาสัมพันธ์และงานสวัสดิการนิสิต มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์ ศูนย์ฯภูเก็ต ตั้งแต่ ปี 2556 – ปัจจุบัน

